

สภาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ใน
อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

สิงหาคม 2561

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยพะเยา

สภาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัด
เชียงราย

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
สิงหาคม 2561
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยพะเยา

CONDITION OF ACADEMIC ADMINISTRATION OF PRIVATE SCHOOL AT ELEMENTARY
LEVEL IN MUANG DISTRICT, CHIANG RAI PROVINCE.

An Independent Study in Partial Fulfillment of Requirements
for the Master of Education in Educational Administration

August 2018

Copyright of University of Phayao

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

เรื่อง

สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัด
เชียงราย

ของ นภาพร สุทรวงศ์

ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
ของมหาวิทยาลัยพะเยา

..... อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
(ดร. สุนทร คล้ายอ่ำ)

..... คณบดีวิทยาลัยการศึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร. สมบัติ นพรัถ)

เรื่อง:	สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัด เชียงราย
ผู้ศึกษาค้นคว้า:	นภาพร สุทวงค์, การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง: กศ.ม. (การบริหารการศึกษา), มหาวิทยาลัยพะเยา, 2561
อาจารย์ที่ปรึกษา:	ดร. สุนทร คล้ายอ่ำ
คำสำคัญ	การบริหารวิชาการ, โรงเรียนเอกชน

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการ ศึกษา ปัญหาและแนวทางแก้ไขในการบริหารงานวิชาการ และเพื่อเปรียบเทียบการดำเนินการบริหารงานวิชาการ ของ ผู้บริหารและครูผู้สอนตามประสบการณ์การทำงาน ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ ผู้บริหารสถานศึกษา และ ครูผู้สอนระดับประถมศึกษา ในโรงเรียนเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย จำนวน 138 คน เครื่องมือที่ใช้ในการ วิจัยคือ แบบสอบถามเพื่อการวิจัย เรื่อง สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน โดยผู้วิจัยเก็บรวบรวม ข้อมูลด้วยตนเอง และได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ผลทางสถิติ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

จากการศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการทั้ง 9 ด้าน อยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ย สูงสุด คือ ด้านการเรียนการสอน และรองลงมา คือ ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน การศึกษาปัญหาและแนว ทางแก้ไขในการบริหารงานวิชาการ พบว่า 1) ด้านหลักสูตร ครูผู้สอนที่เริ่มปฏิบัติหน้าที่ในการสอนยังไม่เข้าใจ หลักสูตร ควรให้หัวหน้ากลุ่มสาระเป็นที่เลี้ยงคอยดูแล และผู้บริหารควรแนะนำและวิธีใช้หลักสูตร 2) ด้านการ วางแผนงานวิชาการ บางช่วงเวลาไม่สามารถดำเนินงานตามแผนงานวิชาการที่วางไว้ได้และควรส่งเสริมงานวิชาการ ทุกกลุ่มสาระ ควรขยายช่วงเวลาในการดำเนินงาน และควรจัดอบรม หรือศึกษาดูงาน 3) ด้านการเรียนการสอน จำนวนนักเรียนในห้องมากเกินไป ควรแบ่งการทำงานเป็นกลุ่ม 4) ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน นักเรียนไม่ ตั้งใจทำข้อสอบ ครูผู้สอนควรบอก ตักเตือน และแจ้งให้ผู้ปกครองทราบ 5) ด้านการวิจัยชั้นเรียน ครูผู้สอนไม่ สามารถจัดทำงานวิจัยระยะยาวได้ เพราะมีภาระงานมาก จึงควรจัดทำงานวิจัยระยะสั้น ภายใน 1 ภาคเรียน 6) ด้าน สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการสอน ครูไม่สามารถผลิตสื่อได้มากเนื่องจากภาระงานมีมาก และงบประมาณไม่ เพียงพอ ควรจัดหาสื่อสำเร็จรูปมาแทน และผู้บริหารควรจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอ 7) ด้านการมีส่วนร่วมของ ชุมชนและภูมิปัญญาท้องถิ่น โรงเรียนไม่เข้าร่วมกิจกรรมประเพณีในท้องถิ่น ผู้บริหารควรส่งเสริมสนับสนุนให้ครูเข้า ร่วม โดยการแบ่งกลุ่มครูเพื่อเข้าร่วมประเพณีดังกล่าว 8) ด้านการนิเทศการศึกษา ผู้บริหารขาดการนิเทศ แบบต่อเนื่อง ควรให้ผู้บริหารจัดสรรเวลาในการเข้านิเทศ 9) ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา มาตรฐานตัวชี้วัด เปลี่ยนไปทำให้ครูขาดความเข้าใจ ควรจัดอบรมให้ครู จากการเปรียบเทียบการดำเนินการบริหารงานวิชาการ จำแนกตามประสบการณ์ทำงานในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาจากประสบการณ์ทำงาน พบว่าผู้ที่มี ประสบการณ์ทำงาน 16 ปีขึ้นไป มีการดำเนินงานสูงกว่าผู้มีประสบการณ์ทำงาน 1-15 ปี และเมื่อพิจารณาเป็นราย ข้อ พบว่า ด้านที่ 4 ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน มีการดำเนินการอยู่ระดับมากที่สุด

Title: Condition of academic administration of private school at elementary level in Muang District, Chiang Rai Province.

Author: Napaporn Sutthawong, Independent Study: M.Ed. (Educational Administration), University of Phayao, 2018

Advisor: Dr. Sunthon Khlaium

Keyword Academic administration., Private school.

ABSTRACT

This Independent study aimed to study the state of academic administration. To study the problems and solutions in academic administration. And to compare the opinions of administrators and teachers based on work experience on the academic administration in private schools. The population in the study were 138 persons, include both administrators and teachers, 5 administrators and 133 teachers. The instrument used for this research is questionnaire, analyzed data were percentage, mean and standard deviation.

The academic administration of the 9 aspects had a high level. The side with the highest average is teaching and the second was the evaluation report, curriculum, academic Planning, research, quality insurance education, The involvement of the community and local knowledge, The development of media technology and innovation for education. The study found that the course, the new teacher didn't understand the course. The group leader should take care and executive management should be introduced and how the curriculum. 2) Teaching aspect: The students have too much, They need to break the group. 3) research aspect: Teachers cannot be prepared a long term research, It should be short term research. 4) The development of media technology and innovation for education aspect because teachers had too much responsibility, lack of budget. Administrator should support budget and material. 5) The involvement of the community and local knowledge aspect, administrator should support teachers to participate community culture tradition. For comparing experience was not different, for the fourth aspect evaluation report was different.

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจาก ดร.สุนทร คล้ายอ่ำ อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ผู้สอนในวิทยาลัยการศึกษา และคณะกรรมการทุกท่านที่ได้ให้คำแนะนำปรึกษา ตลอดจนตรวจสอบแก้ไข ข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่ยิ่ง จนการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองสำเร็จสมบูรณ์ได้ ผู้ศึกษาขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สันติ บุรณะชาติ อาจารย์ประจำวิทยาลัยการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา, นายชำนาญ ม่วงศรีศักดิ์ ประธานคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดพะเยา และนายลักษณะ ทิศสุกใส ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านม่วงคำ ที่กรุณาให้คำแนะนำแก้ไขและตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า จนทำให้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สมบูรณ์ และมีคุณค่า และขอขอบคุณผู้อำนวยการ โรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในอำเภอเมืองจังหวัดเชียงราย ที่ให้ความอนุเคราะห์ อำนวยความสะดวก และความร่วมมือในการเก็บข้อมูล และตอบแบบสอบถาม

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองฉบับนี้ ผู้ศึกษาขอมอบ และอุทิศแด่บิดา มารดา ครูอาจารย์ ตลอดจนผู้ที่มีพระคุณทุกท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอนประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ตลอดจนถึงครอบครัวที่มีส่วนสนับสนุนและให้กำลังใจด้วยดีตลอดมา

นภาพร สุทรวงศ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฐ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย.....	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
ความหมายของการบริหารงานวิชาการ	7
ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ.....	10
ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ.....	13
การจัดการศึกษาของเอกชน.....	26
ทฤษฎีการบริหารงานวิชาการ	40
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	44
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	52
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	53

ประชากร.....	53
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	53
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	55
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	56
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	58
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของแบบสอบถาม.....	59
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับ ประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย.....	60
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ปัญหาและแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย.....	75
ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย.....	78
บทที่ 5 บทสรุป.....	96
สรุปผลการวิจัย.....	96
อภิปรายผลการวิจัย.....	102
ข้อเสนอแนะ.....	112
บรรณานุกรม.....	115
บรรณานุกรม.....	116
ภาคผนวก.....	122
ภาคผนวก ก แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	123
ภาคผนวก ข การตรวจความสอดคล้องของเนื้อหา.....	136
ภาคผนวก ค การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม.....	144
ประวัติผู้วิจัย.....	145

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1	แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	59
ตาราง 2	แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียน เอกชนระดับประถมศึกษาในอำเภอเมืองจังหวัดเชียงรายโดยรวม	60
ตาราง 3	แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียน เอกชนระดับประถมศึกษาในอำเภอเมืองจังหวัดเชียงรายด้านที่1 ด้านหลักสูตร.....	61
ตาราง 4	แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียน เอกชนระดับประถมศึกษาในอำเภอเมืองจังหวัดเชียงรายด้านที่2 ด้านการวางแผนงานวิชาการ.....	62
ตาราง 5	แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียน เอกชนระดับประถมศึกษาในอำเภอเมืองจังหวัดเชียงรายด้านที่3 ด้านการเรียนการสอน.....	64
ตาราง 6	แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียน เอกชนระดับประถมศึกษาในอำเภอเมืองจังหวัดเชียงรายด้านที่4 ด้านการวัดและประเมินผลการ เรียน	66
ตาราง 7	แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียน เอกชนระดับประถมศึกษาในอำเภอเมืองจังหวัดเชียงรายด้านที่5 ด้านการวิจัยในชั้นเรียน	68
ตาราง 8	แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียน เอกชนระดับประถมศึกษาในอำเภอเมืองจังหวัดเชียงรายด้านที่6 ด้านการพัฒนาสื่อนวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	69
ตาราง 9	แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียน เอกชนระดับประถมศึกษาในอำเภอเมืองจังหวัดเชียงรายด้านที่7 ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน และภูมิปัญญาท้องถิ่น	71
ตาราง 10	แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียน เอกชนระดับประถมศึกษาในอำเภอเมืองจังหวัดเชียงรายด้านที่8 ด้านการนิเทศการศึกษา.....	72

ตาราง 11	แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษาในอำเภอเมืองจังหวัดเชียงรายด้านที่9 ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา	74
ตาราง 12	แสดงการเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษาในอำเภอเมืองจังหวัดเชียงรายจำแนกตาม ประสบการณ์ทำงานโดยรวม.....	78
ตาราง 13	แสดงการเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษาในอำเภอเมืองจังหวัดเชียงรายจำแนกตาม ประสบการณ์ทำงานด้านที่1ด้านหลักสูตร	79
ตาราง 14	แสดงการเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษาในอำเภอเมืองจังหวัดเชียงรายจำแนกตาม ประสบการณ์ทำงานด้านที่2ด้านการวางแผนงานวิชาการ.....	81
ตาราง 15	แสดงการเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษาในอำเภอเมืองจังหวัดเชียงรายจำแนกตาม ประสบการณ์ทำงานด้านที่3ด้านการเรียนการสอน.....	82
ตาราง 16	แสดงการเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษาในอำเภอเมืองจังหวัดเชียงรายจำแนกตาม ประสบการณ์ทำงานด้านที่4ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน.....	85
ตาราง 17	แสดงการเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษาในอำเภอเมืองจังหวัดเชียงรายจำแนกตาม ประสบการณ์ทำงานด้านที่5ด้านการวิจัยในชั้นเรียน.....	87
ตาราง 18	แสดงการเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย จำแนกตาม ประสบการณ์ทำงาน ด้านที่ 6 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี เพื่อการศึกษา.....	88
ตาราง 19	แสดงการเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษาในอำเภอเมืองจังหวัดเชียงรายจำแนกตามประสบการณ์ ทำงานด้านที่7ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนและภูมิปัญญาท้องถิ่น.....	90

ตาราง 20 แสดงการเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับ
 ประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย จำแนกตาม ประสพการณ์ทำงาน ด้านที่ 8 ด้าน
 การนิเทศการศึกษา.....92

ตาราง 21 แสดงการเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับ
 ประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย จำแนกตามประสพการณ์ ทำงานด้านที่ 9 ด้าน
 การประกันคุณภาพการศึกษา 94

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	52
---------------------------------	----

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ได้กำหนดในมาตรา 49 ว่า บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกัน ในการรับการศึกษาไม่น้อยกว่า 12 ปี ซึ่งหมายถึงการจัดการศึกษา ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั้งประเภทสามัญศึกษาและประเภท อาชีวศึกษา ที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึง และมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย การจัดการศึกษา อบรมของรัฐ ต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองท้องถิ่นและชุมชน มาตรา 50 ได้บัญญัติไว้ว่า รัฐต้องจัดการศึกษาอบรม และสนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษาอบรมให้เกิด ความรู้คู่คุณธรรม พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ถือเป็นแม่บทของ การจัดการศึกษายุคใหม่ ตามสถานการณ์ทางสังคม ซึ่งได้ประกาศใช้ เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2542 และได้มีการออกกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาหลายฉบับติดตามมา เพื่อให้เป็นการ ปฏิรูประบบการจัดการศึกษาทั้งระบบ ความมุ่งหมายและหลักการจัดการศึกษา ตามมาตรา 6 “การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับ ผู้อื่นได้อย่างมีความสุข” พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไข เพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ได้กำหนดแนวทางการจัดการศึกษาไว้ในหมวด 4 มาตรา 22 ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และ ถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนา ธรรมชาติและเต็มศักยภาพ และมาตรา 27 กำหนดไว้ว่า ให้คณะกรรมการการศึกษาขั้น พื้นฐาน กำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษา เพื่อความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ การดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพ ตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อ และให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหน้าที่จัดทำสาระหลักสูตรตามวัตถุประสงค์ในวรรคหนึ่ง ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัญหา ในชุมชน และสังคมภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของ ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2546, หน้า 13-15) ดังนั้น โรงเรียนในฐานะที่เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษา จึงต้องมีหน้าที่ที่สำคัญในการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยเน้นให้โรงเรียน มีการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ และได้มาตรฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2546, หน้า 34)

จึงกำหนดขอบข่ายงานในโรงเรียน ออกเป็น 4 ฝ่ายหลัก ๆ คือ งานวิชาการ งานงบประมาณ งานบุคคล และงานทั่วไป

งานวิชาการ ถือเป็นหัวใจสำคัญสูงสุดในการจัดการศึกษา โดยเชื่อมโยงกับกระบวนการดำเนินงานเกี่ยวกับหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ซึ่ง กมล ตรีราชู (2542, หน้า 47) ได้กล่าวไว้ว่า งานวิชาการนับเป็นงานหลักที่มีความสำคัญมากที่สุด ในการบริหารงานโรงเรียน เพราะต้องรับผิดชอบกลุ่มเป้าหมาย หรือผู้เรียนให้มีความสามารถ เจตคติค่านิยมต่าง ๆ ตามแนวหลักการและสังคมต้องการ สิ่งที่ผู้บริหารโรงเรียนควรดำเนินการให้บังเกิดขึ้น ได้แก่ การจัดบริการหลักสูตร อุปกรณ์การสอน แบบเรียน คู่มือครู กำหนดการสอน และแผนการสอน การจัดชั้นเรียน และครูผู้สอน การปรับปรุงการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล การวิจัยค้นคว้า และเผยแพร่งานวิชาการ การประเมินมาตรฐานโรงเรียน การนิเทศการศึกษาอื่น ๆ อุทัย บุญประเสริฐ (2540, หน้า 62) กล่าวว่า งานสำคัญของโรงเรียนคืองานวิชาการ ถ้าหากโรงเรียนดำเนินการผิดพลาดทางวิชาการ ก็พิจารณาได้ว่า โรงเรียนนั้นประสบความสำเร็จล้มเหลว ตรงกันข้าม โรงเรียนใดที่ประสบความสำเร็จในการดำเนินการทางวิชาการ โรงเรียนนั้นเป็นโรงเรียนที่ได้ดำเนินการกิจของโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ กิติมา ปรีดีศิริก (2529, หน้า 110) ได้กล่าวไว้ว่า งานวิชาการเป็นงานหลักของสถานศึกษา เป็นสิ่งที่แสดงถึงความสำเร็จ หรือความล้มเหลวของการบริหารจัดการของสถานศึกษา งานวิชาการเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับงานและกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษา เพื่อดำเนินการพัฒนากการเรียนการสอน ให้เกิดผลดีและมีประสิทธิภาพมากที่สุด และปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535, หน้า 15) ยังได้กล่าวไว้ว่า งานวิชาการเป็นงานหลักของการบริหารสถานศึกษา ไม่ว่าจะสถานศึกษาจะเป็นประเภทใด มาตรฐานและคุณภาพของสถานศึกษาจะพิจารณาได้จากผลงานด้านวิชาการ เนื่องจากงานวิชาการเกี่ยวข้องกับหลักสูตร การจัดโปรแกรมการศึกษา และการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นหัวใจของสถานศึกษา และเกี่ยวข้องกับผู้บริหารโรงเรียน และบุคลากรทุกระดับของสถานศึกษา ซึ่งอาจจะเกี่ยวข้องทางตรงหรือทางอ้อมก็อยู่ที่ลักษณะของงานนั้น

งานการบริหารงานวิชาการเป็นหัวใจของสถานศึกษาทุกแห่ง ความสำเร็จของสถานศึกษาขึ้นอยู่กับการบริหารงานวิชาการ ซึ่งงานวิชาการมีขอบข่ายงานกว้างมาก ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ได้แบ่งงานวิชาการออกเป็น 9 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการบริหารหลักสูตร 2) ด้านการวางแผนงานวิชาการ 3) ด้านการบริหารการเรียนการสอน 4) ด้านการบริหารการประเมินผลการเรียน 5) ด้านการวิจัยในชั้นเรียน 6) ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี 7) ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนและภูมิปัญญาท้องถิ่น 8) ด้านการนิเทศการศึกษา และ 9) ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา โรงเรียนเอกชน ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย

ที่เปิดการศึกษาในระดับประถมศึกษา หลายแห่งมีศักยภาพในการจัดการศึกษาในระดับประถมศึกษาอย่างมีคุณภาพ แต่ขณะเดียวกันบางแห่งการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับต้องปรับปรุงคุณภาพ จากรายงานการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย ปีการศึกษา 2559 (กลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผล สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเชียงราย, 2560) ผลการสอบวัดระดับชาติ (O-NET) ของโรงเรียนเอกชนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ใน 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้ คือ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนา และภาษาต่างประเทศ มีผลคะแนนเฉลี่ยโดยรวมร้อยละสูงกว่าระดับประเทศเล็กน้อย คือ วิชาภาษาไทย มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละสูงกว่าระดับประเทศ 3.29 คณิตศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละสูงกว่าระดับประเทศ 2.41 และสังคมศึกษามีคะแนนเฉลี่ยร้อยละสูงกว่าระดับประเทศ 0.83 แต่วิชาวิทยาศาสตร์ และภาษาต่างประเทศ กลับมีคะแนนเฉลี่ยโดยรวมร้อยละต่ำกว่าระดับประเทศอย่างมีนัยสำคัญ คือ วิชาวิทยาศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละต่ำกว่าระดับประเทศ -0.86 และวิชาภาษาต่างประเทศมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละต่ำกว่าระดับประเทศ 0.25 อย่างไรก็ตาม คะแนนเฉลี่ยของทั้ง 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้ คือ 44.27 ซึ่งยังไม่ถึงครึ่งของคะแนนเต็ม

ดังนั้น จากข้อมูลดังกล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา สภาพการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูผู้สอนของโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย เพื่อนำผลการศึกษาเป็นข้อมูลให้ผู้บริหารในระดับสูง จนถึงผู้บริหารในระดับสถานศึกษา ตลอดจนผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ได้เป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการบริหารงานวิชาการให้มีประสิทธิภาพ และยกระดับผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนให้ดีขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร และครูผู้สอน โรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย
2. เพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไข ในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีต่อสภาพการดำเนินการบริหารงานวิชาการโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย
3. เพื่อเปรียบเทียบการดำเนินการของผู้บริหารและครูผู้สอน ตามประสพการณ์การทำงาน ที่มีต่อสภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน ในระดับประถมศึกษา ของโรงเรียนเอกชน ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย จำนวน 7 แห่ง ปีการศึกษา 2560 จำนวน 138 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ตัวแปรต้น ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล

2.1 เพศ

2.2 อายุ

2.3 ระดับการศึกษา

2.4 ตำแหน่ง

2.5 ประสบการณ์ทำงาน

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นที่มีต่อการปฏิบัติงานวิชาการ และปัญหาในการบริหารงานวิชาการให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ทั้ง 9 ด้าน ดังนี้

1. ด้านหลักสูตร
2. ด้านการวางแผนงานวิชาการ
3. ด้านการเรียนการสอน
4. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน
5. ด้านการวิจัยในชั้นเรียน
6. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
7. ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนและภูมิปัญญาท้องถิ่น
8. ด้านการนิเทศการศึกษา
9. ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้รับใบอนุญาตสถานศึกษา ผู้จัดการสถานศึกษา ผู้อำนวยการสถานศึกษา ในโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย

ครูผู้สอน หมายถึง ครูผู้สอนที่ทำหน้าที่สอนในโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย

การบริหาร หมายถึง การนำหลักการทฤษฎีกระบวนการเทคนิคตลอดจนปัจจัยต่าง ๆ ที่ใช้ดำเนินการในองค์การ เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ตามที่นโยบายกำหนดไว้

การบริหารวิชาการ หมายถึง การดำเนินกิจกรรมทุกชนิดในโรงเรียนที่เกี่ยวกับการปรับปรุง พัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดี และมีประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งแบ่งออกเป็น 9 งาน ดังนี้

ด้านหลักสูตร หมายถึง การวิเคราะห์หลักสูตร การดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับการจัดแผนการเรียน การจัดทำตารางสอน การจัดครูเข้าสอน กิจกรรมการเรียนการสอน กิจกรรมนักเรียน และแนวทางการประเมินการใช้หลักสูตร

ด้านการวางแผนงานวิชาการ หมายถึง การศึกษารวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายใน โรงเรียน การกำหนดแผนงาน โครงการ กิจกรรมทางวิชาการ การกำหนดวิธีดำเนินการ การประเมินงานวิชาการ

ด้านการเรียนการสอน หมายถึง การดำเนินงานเพื่อให้เกิดการเรียนการสอน โดยยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้ โดยเน้นทักษะกระบวนการกลุ่ม การมีส่วนร่วมในกิจกรรม การจัดทำแผนการสอนแบบบูรณาการ การจัดการเรียนรู้ได้ทุกเวลาทุกสถานที่ การจัดบรรยากาศในชั้นเรียน การสอนซ่อมเสริมเพื่อพัฒนาผู้เรียน

ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน หมายถึง การดำเนินงานเกี่ยวกับการวัดผล และประเมินผลการเรียนการสอนของครูในโรงเรียน การจัดทำข้อสอบมาตรฐาน การจัดทำแฟ้มสะสมงาน การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน

ด้านการวิจัยชั้นเรียน หมายถึง การดำเนินการพัฒนาปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอน โดยจัดทำอย่างมีระบบ เพื่อหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนเพื่อพิจารณา นักเรียน แก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็ง

ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา หมายถึง ผลิตสื่อการเรียนการสอน การเลือกและนำสื่อไปใช้ การบำรุงรักษาสื่อการเรียนการสอน การจัดแหล่งเรียนรู้ การจัดห้องสมุด การนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีเข้ามามีใช้ในการจัดการเรียนการสอน

ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนและภูมิปัญญาท้องถิ่น หมายถึง การที่ชุมชนได้จัดแหล่งการเรียนรู้ให้นักเรียนได้ศึกษาภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการให้ความรู้ และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีส่วนร่วมสนับสนุนงานกิจกรรมวิชาการในโรงเรียน

ด้านการนิเทศการศึกษา หมายถึง กระบวนการพัฒนาครู เช่น อบรมสัมมนาทางวิชาการ การประชุมเชิงปฏิบัติการ การทัศนศึกษาดูงาน การเยี่ยมชั้นเรียน เพื่อให้ครูปรับปรุงและพัฒนาการจัดกระบวนการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง การดำเนินการแสดงหลักฐานข้อมูลแก่ประชาชนว่าบุคคลในโรงเรียนทำงานอย่างเต็มความสามารถ เพื่อให้ผู้ปกครอง นักเรียน และสาธารณชนมั่นใจในคุณภาพของนักเรียน โดยจัดทำอย่างเป็นระบบตามกระบวนการ

สภาพการปฏิบัติการบริหารงานวิชาการ หมายถึง แนวทางหรือมาตรการต่าง ๆ ในทางการปฏิบัติการบริหารกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ ซึ่งต้องมีการวางแผน การปฏิบัติตามแผน การประเมินผล และการนำไปปรับปรุงพัฒนา เพื่อนำไปสู่ประสิทธิภาพ และประสิทธิผลในการปฏิบัติการกิจของหน่วยงานหรือองค์กร

โรงเรียนเอกชน หมายถึง สถานศึกษาหรือโรงเรียนที่เปิดสอนในระดับประถมศึกษา โดยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ

ประโยชน์ที่จะได้รับการวิจัย

1. เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนพัฒนาการบริหารงานวิชาการ ให้มีคุณภาพมาตรฐานของผู้บริหารสถานศึกษาตามการดำเนินการของผู้บริหารและครูผู้สอนในสถานศึกษาของโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย
2. เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงการบริหารงานวิชาการให้มีคุณภาพตามมาตรฐานของการบริหารสถานศึกษาตามการดำเนินการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูผู้สอนของโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การบริหารงานวิชาการถือเป็นหัวใจสำคัญที่สุดในการบริหารสถานศึกษาทุกระดับ การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในจังหวัดเชียงราย โดยศึกษาค้นคว้าเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ความหมายของการบริหารงานวิชาการ
2. ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ
3. ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ
4. การจัดการศึกษาของเอกชน
  - 4.1 ประวัติการจัดการศึกษาของเอกชน
  - 4.2 พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พุทธศักราช 2550
  - 4.3 การบริหารจัดการของโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา
  - 4.4 การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา
  - 4.5 การจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเชียงราย
5. ทฤษฎีการบริหารงานวิชาการ
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
7. สรุปกรอบแนวคิด

ความหมายของการบริหารงานวิชาการ

การบริหารงานวิชาการเป็นภารกิจหลักหรือหัวใจของโรงเรียนทุกแห่ง เนื่องจากงาน วิชาการเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทุกอย่างในโรงเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายหลักของโรงเรียน และเป็นเครื่องชี้วัดความสำเร็จ ความสามารถของ ผู้บริหาร ดังนั้น การบริหารงานวิชาการได้มีผู้ให้ความหมายของการบริหารงานวิชาการ ไว้ดังนี้

ภิญโญ สารธร (2526, หน้า 324) ให้ความหมายการบริหารงานวิชาการ ไว้ว่า คือ การบริหารกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษา หรือโรงเรียน เกี่ยวกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียน การสอนให้ได้ผลดี และมีประสิทธิภาพที่สุด เพราะเป็นหน้าที่ของสถานศึกษาทุกแห่ง คือ สถานศึกษาจะต้องให้ความรู้ทางด้านวิชาการแก่ผู้เรียน

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2544, หน้า 6) ได้ให้ความหมาย ของการบริหารงานวิชาการว่า เป็นกระบวนการหนึ่งที่ผู้บริหารสถานศึกษาทุกระดับจะต้องจัด

กิจกรรมต่าง ๆ เพื่อพัฒนาเยาวชนให้เจริญงอกงามทุก ๆ ด้าน โดยมีวัตถุประสงค์ให้เยาวชนเติบโตเป็นสมาชิกที่ดี มีคุณภาพตามที่สังคมต้องการ รวมทั้งได้กำหนดให้ผู้บริหารโรงเรียนใช้เวลาในการบริหารงานวิชาการประมาณร้อยละ 35 หรือเฉลี่ยสัปดาห์ละ 12-13 ชั่วโมง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของสมิทธิและคณะ (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2535, หน้า 15) ได้ศึกษาเวลาในการบริหารงานวิชาการคิดเป็นร้อยละ 40

อุทัย ธรรมเดโช (2531, หน้า 6) กล่าวว่า การบริหารกิจกรรมทุกชนิดที่เกี่ยวกับการพัฒนา และปรับปรุงการเรียนการสอนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพที่สุด หรือเป็นการบริหารที่ให้พลเมืองมีความรู้ มีคุณธรรม สามารถประกอบสัมมาอาชีพ ดำรงตนเป็นพลเมืองดีช่วยกันพัฒนาชาติให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

อำภา บุญช่วย (2537, หน้า 2) ให้ความหมายการบริหารงานวิชาการว่า หมายถึง การบริหารกิจกรรมทุกชนิดในโรงเรียน ที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีมีประสิทธิภาพมากที่สุด

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2543, หน้า 133) กล่าวว่า การบริหารวิชาการ ประกอบด้วยงานหลายอย่าง สิ่งสำคัญของงานด้านวิชาการ คือ หลักสูตร เป็นตัวกำกับงานด้านวิชาการ ขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้นำ ในการนำไปใช้ แต่ละสถานศึกษาจึงแตกต่างกันไป การจัดโปรแกรมการศึกษาขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง เช่น บุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ รวมทั้งผู้เรียนด้วย

องค์การ อินทร์มพรรย์ (2545, หน้า 161) ได้ให้ความหมายของงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาว่า การจัดกิจกรรมและประสบการณ์ต่าง ๆ แก่นักเรียน ตลอดจนการอบรมศีลธรรมจรรยา และความประพฤติของนักเรียน เพื่อให้เป็นคนดี มีความรู้ความสามารถที่จะนำเลี้ยงชีพได้ มีความสุข ความพอใจตามมาตรฐานและสภาพความเป็นอยู่ และช่วยเหลือเผื่อแผ่เพื่อนบ้านและสังคมตามสมควร

ธเนศ คิตรุ่งเรือง (2540, หน้า 56) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการเป็นกระบวนการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งทางด้านวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน และการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ บรรลุวัตถุประสงค์ตามจุดหมายของหลักสูตร การบริหารงานวิชาการจึงเป็นหัวใจของการศึกษา

รุจิรี ภู่อาระ และจันทราณี สงวนนาม (2545, หน้า 56) ได้ให้ความหมายของงานวิชาการว่า เป็นการบริหารกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษา ซึ่งเกี่ยวข้องกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอน ให้เกิดผลตามเป้าหมายของหลักสูตร อย่างมีประสิทธิภาพ

พิชัย เสงี่ยมจิตต์ (2541, หน้า 2) ได้ให้ความหมายงานวิชาการไว้ดังนี้

1. การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การใช้ศาสตร์และศิลปะที่จะเอาทรัพยากรในการบริหารมาประกอบการตามกระบวนการในการจัดกิจกรรม พัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน

2. การบริหารวิชาการ หมายถึง การที่ผู้บริหารใช้อำนาจที่มีอยู่ในการดำเนินกิจกรรมพัฒนา หรือปรับปรุงการเรียนการสอน ให้มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน

3. การบริหารวิชาการ หมายถึง ศิลปะในการดำเนินกิจกรรมพัฒนา หรือปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน

กมล ภูประเสริฐ (2547, หน้า 6) ได้ให้ความหมายของงานวิชาการว่า หมายถึง การบริหารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษา อันเป็นเป้าหมายสูงสุดของภารกิจสถานศึกษา

สนั่น เลิศทอง (2555, หน้า 9) กล่าวว่า การดำเนินงานวิชาการ หมายถึง การบริหารสถานศึกษาโดยมีการจัดกิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดี และมีประสิทธิภาพ ให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน

จินดา สุมาลา (2556, หน้า 14) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง กระบวนการบริหารกิจกรรมทุกด้านที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้น การปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนตลอดจนการประเมินผลการเรียนการสอน เพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และจุดมุ่งหมายของการศึกษา เพื่อเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน

สุกัญญา ประเสริฐสังข์ (2556, หน้า 16) ให้ความหมายการบริหารงานวิชาการว่า คือการบริหารงานกิจกรรมทุกอย่างทางด้านงานวิชาการในสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร การปรับปรุง พัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดี ให้มีประสิทธิภาพต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพ อันเป็นเป้าหมายสูงสุดของสถานศึกษา หรือการบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารกิจกรรมทุกอย่างในโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับงานด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ งานการเรียนการสอน งานวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการสอน งานวัดและประเมินผล งานห้องสมุด งานนิเทศภายในและงานประชุมอบรมทางวิชาการ เพื่อให้การดำเนินการจัดการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาให้บรรลุจุดมุ่งหมาย และสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และแก้ไข (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545

จากความหมายของนักการศึกษาที่ได้ให้ความหมายไว้นั้น สรุปได้ว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง ผู้บริหารใช้อำนาจในการดำเนินกิจกรรมทุกอย่างทางด้านงานวิชาการ ซึ่งเกี่ยวข้องกับหลักสูตร ปรับปรุงการเรียนการสอน ให้ได้ผลดีมีประสิทธิภาพสูงสุด พัฒนา

เยาวชนในท้องถิ่นทุก ๆ ด้าน ดำรงตนเป็นพลเมืองดี ช่วยพัฒนาชาติให้ก้าวหน้าต่อไป เพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และเกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการศึกษา

ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ

ในบรรดางานบริหารโรงเรียนในต่างต่าง ๆ นั้น งานบริหารด้านวิชาการนับเป็นหัวใจของการบริหารทั้งหมด เพราะจุดมุ่งหมายของการมีโรงเรียนก็คือ การเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถที่จะดำรงชีวิตอยู่ได้ด้วยความสุขตามนโยบายของการจัดการศึกษาของชาติ (รวิวรรณ เสวตามร, 2529, หน้า 43) ส่วนการปฏิบัติงานด้านอื่น อันประกอบด้วย การปฏิบัติงานธุรการ การปฏิบัติงานด้านบุคลากร การปฏิบัติงานด้านอาคารสถานที่ การสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ย่อมเป็นไปเพื่อสนับสนุนให้การปฏิบัติงานวิชาการเป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่กำหนด (ปรีชา คัมภีรปกรณ์, 2526, หน้า 134)

งานการบริหารงานวิชาการ เป็นหัวใจของสถานศึกษาทุกแห่งที่จะต้องจัดการบริหารให้ดีที่สุด ผู้บริหารโรงเรียนทุกคนควรจะเป็นผู้รับผิดชอบในการเป็นผู้นำของครูในทางวิชาการ และต้องให้ความสำคัญ เอาใจใส่เป็นพิเศษ เนื่องจากการบริหารงานวิชาการเกี่ยวข้องกับงานทุกอย่างในโรงเรียน เพราะเป็นการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน ตลอดถึงการวัดผลประเมินผลเพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน นอกจากนี้ผู้บริหารจะเป็นผู้นำแล้วยังต้องบริหารให้ครูทุกคนมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการ ผู้บริหารควรรู้จักกระตุ้นให้ครูร่วมมือในการทำงานด้วยความเต็มใจ และอดทนต่องานวิชาการที่ได้รับมอบหมาย (อดิษฐ์ ชาติกำแหง, 2526, หน้า 48)

กิตติพันธ์ รุจิรกุล (2529, หน้า 77) งานวิชาการเป็นงานที่มีความสำคัญถือว่าเป็นหัวใจของสถานศึกษา ส่วนอีก 5 งาน คือ การบริหารงานบุคคล งานธุรการและการเงิน งานกิจกรรมนักเรียน งานอาคารสถานที่ งานสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ล้วนแต่เป็นงานที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ความสามารถ จริยธรรมคุณธรรม และลักษณะของงานในด้านดังกล่าว เป็นการดำเนินการเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามจุดมุ่งหมายของการศึกษา

อัญชลี โพธิ์ทอง และสมศักดิ์ คงเที่ยง (2542, หน้า 243) กล่าวว่า งานที่ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาต้องดำเนินการในโรงเรียน มีอยู่ 6 งาน งานวิชาการเป็นงานที่สำคัญที่สุด ส่วนงานอื่น ๆ เป็นงานที่สนับสนุนให้การดำเนินงานให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น กล่าวคือ โรงเรียน

สามารถพัฒนานักเรียนให้มีความรู้ความสามารถ มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดหมายของหลักสูตรได้

อุทัย บุญประเสริฐ (2540, หน้า 25) งานวิชาการเป็นงานหลักเป็นงานที่ใหญ่ที่สุดของระบบ เป็นงานที่เป็นหัวใจของสถานศึกษา และมีหลักสูตร ซึ่งเป็นส่วนที่สำคัญที่สุดของงานวิชาการที่จะตอบสนองและสนับสนุนงานวิชาการให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพ

นราวดี ศิริโรจน์ (2543, หน้า 11) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการเป็นงานสำคัญ และเป็นงานหลักของการบริหารสถานศึกษา เนื่องจากทุกสถาบันการศึกษามีจุดมุ่งหมายให้การเรียนการสอนประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพ มีความรู้ ความสามารถ มีจริยธรรม คุณธรรมเป็นที่ต้องการของสังคม และตามหลักสูตรกำหนดไว้ นอกจากนี้การบริหารวิชาการยังเป็นงานที่บ่งชี้ความสำเร็จ และความสามารถของผู้บริหารอีกด้วย

องค์การ อินทรมพรรย์ (2545, หน้า 161-162) กล่าวว่า งานวิชาการเป็นหัวใจสำคัญของโรงเรียน ส่วนการบริหารบุคลากร งานธุรการนั้นเป็นเพียงส่วนประกอบที่เป็นปัจจัยส่งเสริมงานวิชาการให้มีคุณภาพ และอำนวยความสะดวกแก่การบริหารงานวิชาการ โรงเรียนจะดีหรือเลวขึ้นอยู่กับงานวิชาการของโรงเรียน จุดมุ่งหมายของการบริหารงานวิชาการอยู่ที่การสร้างนักเรียนให้มีความรู้ มีจริยธรรม และคุณสมบัติที่ ต้องการ งานวิชาการจึงมีใช้อยู่ที่นักเรียนอ่านออกเขียนได้เท่านั้น แต่จะต้องสามารถปรับตัวในสังคม มีคุณธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความรู้ในการประกอบอาชีพตามอัธยาศัย และมีความเป็นพลเมืองดีในระบอบประชาธิปไตย งานวิชาการจึงเน้นที่สร้างความมั่นคงในอาชีพ และความสำเร็จในชีวิตของพลเมือง และความมั่งคั่งของชาติด้วย

ปรียาพร วงศ์อนุตโรจน์ (2546, หน้า 33) กล่าวว่าถึงความสำคัญของวิชาการไว้ดังนี้

1. งานวิชาการเป็นงานที่มุ่งเน้นการพัฒนาสติปัญญา ความรู้ ความสามารถ คุณธรรม จริยธรรม เจตคติและค่านิยม ให้ผู้เรียนเป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุขในการดำรงชีวิต ตลอดจนเป็นผู้มีคุณค่าในสังคม
2. งานวิชาการเป็นตัวกำหนดปริมาณงานของสถานศึกษา เมื่อสถานศึกษามีงานวิชาการมาก ปริมาณงานด้านอื่น ๆ ย่อมมีมากตามไปด้วย
3. งานวิชาการเป็นเครื่องกำหนดการจัดสรรทรัพยากรให้แก่สถานศึกษา ไม่ว่าจะป็นในรูปของงบประมาณ วัสดุครุภัณฑ์ จะจัดให้ตามสัดส่วนของปริมาณงานวิชาการของสถานศึกษา

สถานศึกษาจะได้รับการจัดสรรงบประมาณมากน้อยขึ้นอยู่กับปริมาณงานของสถานศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งปริมาณงานด้านวิชาการ

4. งานวิชาการเป็นเครื่องตัดสินคุณภาพของสถานศึกษา การพิจารณาคุณภาพของสถานศึกษาต้องอาศัยงานทางด้านวิชาการของสถานศึกษา โดยพิจารณาวิธีการและผลผลิตของระบบงานวิชาการอันได้แก่วิธีการสอนของครู การบริหารงานวิชาการ ผลสำเร็จของครู ทั้งด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เป็นต้น

5. งานวิชาการเป็นเครื่องชี้วัดความสำเร็จ และความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษา เนื่องจากงานวิชาการเป็นงานหลักในสถานศึกษา ที่ผู้บริหารสถานศึกษาต้องดำเนินการกระตุ้น และส่งเสริมให้ครูร่วมมือกันในการปรับปรุงงานวิชาการของสถานศึกษาอยู่เสมอ ดังนั้นผู้บริหารต้องรู้จักวางแผน การติดต่อสื่อสาร การประสานงาน การควบคุมบังคับบัญชา การวินิจฉัยสั่งการ การมอบหมายงานให้ถูกต้องและเหมาะสม เพื่อให้การปฏิบัติงานวิชาการบรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ซึ่งเป็นกฎหมายการศึกษา ที่รัฐบาลจะต้องยึดถือเป็นนโยบายในการจัดการศึกษา ได้ระบุไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไป เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (มาตรา 6) การจัดการศึกษาให้ยึดหลักว่า เป็นการศึกษาตลอดชีวิต สำหรับประชาชน โดยให้สังคมมีส่วนร่วม ในการจัดการศึกษา พัฒนาสาระการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง (มาตรา 8) ในการจัดระบบ โครงสร้าง กระบวนการจัดการศึกษา ให้ยึดหลักดังนี้ 1)มีเอกภาพด้านนโยบาย และมีความหลากหลายในการปฏิบัติ 2)มีการกระจายอำนาจในสู่เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 3)มีการกำหนดมาตรฐานการศึกษา และจัดระบบประกันคุณภาพ การศึกษาทุกระดับ ทุกประเภทการศึกษา 4)มีหลักการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา พัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง 5)ระดมทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ มาใช้ในการจัดการศึกษา 6)การมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัวชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น (มาตรา 9)

ดังนั้น การบริหารงานวิชาการนั้นไม่ได้หมายถึงเพียงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนเท่านั้น ไม่ได้หมายถึงผลการสอบแข่งขัน และผลการเข้าศึกษาต่อในระดับสูงของผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนเท่านั้น สิ่งที่ยึดถือเป็นผลงานสุดยอดทางวิชาการที่แท้จริงก็คือ

การที่โรงเรียนเต็มไปด้วยบรรยากาศของการเรียนรู้ เต็มไปด้วยโอกาสในการเรียนรู้และการพัฒนาของเด็กนั่นเอง

จากแนวคิดของนักการศึกษา นักวิชาการ และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ จึงสรุปความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ ดังนี้ การบริหารงานวิชาการเป็นงานหลักของโรงเรียน ส่วนงานด้านอื่น ๆ เป็นงานรองที่คอยสนับสนุนงานวิชาการ เพราะจุดมุ่งหมายของโรงเรียนก็คือ การจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ ซึ่งการศึกษาจะมีคุณภาพหรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับงานวิชาการทั้งสิ้น งานวิชาการเป็นกิจกรรมเกี่ยวข้องของงานด้านหลักสูตร คือ มีการนำหลักสูตรไปใช้ การวางแผนและจัดการเรียนการสอน สื่อวัสดุอุปกรณ์ งานวัดและประเมินผล งานนิเทศการศึกษา และการประชุมอบรมทางวิชาการ ดังนั้นผู้บริหารจึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญในงานวิชาการเป็นอันดับแรก เพราะทุกงานทุกกิจกรรมในงานวิชาการล้วนต้องมีการปรับปรุง และพัฒนาอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้บรรลุถึงจุดหมายในการสร้างเยาวชนซึ่งเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติต่อไปในอนาคต

ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 บรรดาบทกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งอื่นในส่วนที่ได้บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัด หรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

“การศึกษา” หมายความว่า กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคล และสังคมโดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์ จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้ และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

“การศึกษาขั้นพื้นฐาน” หมายความว่า การศึกษาก่อนระดับอุดมศึกษา

“การศึกษาตลอดชีวิต” หมายความว่า การศึกษาที่เกิดจากการผสมผสานระหว่าง การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เพื่อให้สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

“สถานศึกษา” หมายความว่า สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย โรงเรียน ศูนย์การเรียนรู้ วิทยาลัย สถาบัน มหาวิทยาลัย หน่วยงานการศึกษา หรือหน่วยงานอื่นของรัฐหรือของเอกชน ที่มีอำนาจหน้าที่หรือมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา

“สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน” หมายความว่า สถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

“มาตรฐานการศึกษา” หมายความว่า ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะ คุณภาพ ที่พึงประสงค์ และมาตรฐานที่ต้องการให้เกิดขึ้นในสถานศึกษาทุกแห่ง และเพื่อใช้เป็นหลักในการเทียบเคียงสำหรับการส่งเสริมและกำกับดูแล การตรวจสอบ การประเมินผล และการประกันคุณภาพทางการศึกษา

“การประกันคุณภาพภายใน” หมายความว่า การประเมินผล และการติดตาม ตรวจสอบคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาจากภายใน โดยบุคลากรของ สถานศึกษานั้นเอง หรือโดยหน่วยงานต้นสังกัดที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถานศึกษานั้น

“การประกันคุณภาพภายนอก” หมายความว่า การประเมินผล และการติดตาม ตรวจสอบคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาจากภายนอก โดยสำนักงาน รับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา หรือบุคคล หรือหน่วยงานภายนอก ที่สำนักงานดังกล่าวรับรอง เพื่อเป็นการประกันคุณภาพ และให้มีการพัฒนาคุณภาพ และ มาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา

“ผู้สอน” หมายความว่า ครู และคณาจารย์ในสถานศึกษาระดับต่าง ๆ

“ครู” หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้านการเรียนการสอน และการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน ด้วยวิธีการต่าง ๆ ในสถานศึกษา ทั้งของรัฐและเอกชน

“คณาจารย์” หมายความว่า บุคลากรซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้านการสอน และ การวิจัยในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับปริญญาของรัฐ และเอกชน

“ผู้บริหารสถานศึกษา” หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพที่รับผิดชอบการบริหาร สถานศึกษาแต่ละแห่ง ทั้งของรัฐและเอกชน

“ผู้บริหารการศึกษา” หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพที่รับผิดชอบการบริหารการศึกษานอกสถานศึกษา ตั้งแต่ระดับเขตพื้นที่การศึกษาขึ้นไป

“บุคลากรทางการศึกษา” หมายความว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษารวมทั้งผู้สนับสนุนการศึกษาซึ่งเป็นผู้ทำหน้าที่ให้บริการ หรือปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัด กระบวนการเรียนการสอน การนิเทศ และการบริหารการศึกษาในหน่วยงานการศึกษาต่าง ๆ

“กระทรวง” หมายความว่า กระทรวงศึกษาธิการ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด 1 บททั่วไป ความมุ่งหมายและหลักการ

มาตรา 6 การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

มาตรา 7 ในกระบวนการเรียนรู้ ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมือง การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิ หน้าที่ เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความริเริ่มสร้างสรรค์ใฝ่รู้ และเรียนรู้ด้วยตนเอง อย่างต่อเนื่อง

มาตรา 8 การจัดการศึกษาให้ยึดหลัก ดังนี้

- (1) เป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชน
- (2) ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา
- (3) การพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง

มาตรา 9 การจัดระบบ โครงสร้าง และกระบวนการจัดการศึกษาให้ยึดหลัก ดังนี้

- (1) มีเอกภาพด้านนโยบาย และมีความหลากหลายในการปฏิบัติ
- (2) มีการกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(3) มีการกำหนดมาตรฐานการศึกษา และจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับ และประเภทการศึกษา

(4) มีหลักการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู ศึกษานิเทศก์ และบุคลากรทางการศึกษา และการพัฒนาครู ศึกษานิเทศก์ และบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

- (5) ระดมทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ มาใช้ในการจัดการศึกษา

(6) การมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น หมวด 2 สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา

มาตรา 10 การจัดการศึกษา ต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับ การศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่น้อยกว่าสิบสองปี ที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึง และมีคุณภาพ โดยไม่เก็บ ค่าใช้จ่าย

การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพ หรือบุคคล ซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้ หรือไม่มีผู้ดูแล หรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิ และโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ

การศึกษาสำหรับคนพิการในวรรคสอง ให้จัดตั้งแต่แรกเกิด หรือพบความพิการ โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และ ความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความสามารถพิเศษ ต้องจัดด้วยรูปแบบที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคลนั้น

มาตรา 11 บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง มีหน้าที่จัดให้บุตรหรือบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแล ได้รับการศึกษาภาคบังคับตามมาตรา 17 และตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนให้ได้รับการ การศึกษานอกเหนือจากการศึกษาภาคบังคับ ตามความพร้อมของครอบครัว

มาตรา 12 นอกเหนือจากรัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้บุคคล ครอบครัว องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และ สถาบันสังคมอื่น มีสิทธิในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งนี้ให้เป็นไปตามที่กำหนดใน กฎกระทรวง

มาตรา 13 บิดา มารดา หรือผู้ปกครองมีสิทธิได้รับสิทธิประโยชน์ ดังต่อไปนี้

(1) การสนับสนุนจากรัฐ ให้มีความรู้ ความสามารถในการอบรมเลี้ยงดู และการให้ การศึกษาแก่บุตรหรือบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแล

(2) เงินอุดหนุนจากรัฐสำหรับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของบุตร หรือบุคคล ซึ่งอยู่ในความดูแลที่ครอบครัวจัดให้ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายกำหนด

(3) การลดหย่อน หรือยกเว้นภาษีสำหรับค่าใช้จ่ายการศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา 14 บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ซึ่งสนับสนุนหรือจัดการศึกษา ขั้นพื้นฐาน มีสิทธิได้รับสิทธิประโยชน์ตามควรแก่กรณี ดังต่อไปนี้

(1) การสนับสนุนจากรัฐให้มีความรู้ความสามารถในการอบรมเลี้ยงดูบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแลรับผิดชอบ

(2) เงินอุดหนุนจากรัฐสำหรับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามที่กฎหมายกำหนด

(3) การลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีสำหรับค่าใช้จ่ายการศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด หมวด 3 ระบบการศึกษา

มาตรา 15 การจัดการศึกษามีสามรูปแบบ คือ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย

(1) การศึกษาในระบบเป็นการศึกษาที่กำหนดจุดมุ่งหมายวิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษา ที่แน่นอน

(2) การศึกษาตามอัธยาศัย เป็นการศึกษาที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง ตามความสนใจ ศักยภาพ ความพร้อม และโอกาส โดยศึกษาจากบุคคล ประสบการณ์ สังคม สภาพแวดล้อม สื่อ หรือแหล่งความรู้อื่น ๆ

สถานศึกษาอาจจัดการศึกษาในรูปแบบได้รูปแบบหนึ่ง หรือทั้งสามรูปแบบก็ได้

ให้มีการเทียบโอนผลการเรียนที่ผู้เรียนสะสมไว้ในระหว่างรูปแบบเดียวกัน หรือต่างรูปแบบได้ ไม่ว่าจะเป็นผลการเรียนจากสถานศึกษาเดียวกัน หรือไม่ก็ตาม รวมทั้งจากการเรียนนอกระบบ ตามอัธยาศัย การฝึกอาชีพ หรือจากประสบการณ์การทำงาน

มาตรา 16 การศึกษาในระบบมีสองระดับ คือ การศึกษาขั้นพื้นฐาน และการศึกษาระดับอุดมศึกษา

การศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย การศึกษาซึ่งจัดไม่น้อยกว่าสองปี ก่อนระดับอุดมศึกษา การแบ่งระดับและประเภทของการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

การศึกษาระดับอุดมศึกษาแบ่งเป็นสองระดับ คือ ระดับต่ำกว่าปริญญา และระดับปริญญา

การแบ่งระดับหรือการเทียบระดับการศึกษานอกระบบ หรือการศึกษาตามอัธยาศัย ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 17 ให้มีการศึกษาภาคบังคับจำนวนเก้าปีโดยให้เด็กซึ่งมีอายุย่างเข้าปีที่เจ็ด เข้าเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จนอายุย่างเข้าปีที่สิบหก เว้นแต่สอบได้ชั้นปีที่เก้าของการศึกษาภาคบังคับ หลักเกณฑ์ และวิธีการนับอายุให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 18 การจัดการศึกษาปฐมวัย และการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้จัดในสถานศึกษาดังต่อไปนี้

(1) สถานพัฒนาเด็ก ได้แก่ ศูนย์เด็กเล็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนเกณฑ์ของสถาบันศาสนา ศูนย์บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มของเด็กพิการ และเด็กซึ่งมีความต้องการพิเศษ หรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยที่เรียกชื่ออย่างอื่น

(2) โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนของรัฐ โรงเรียนเอกชน และโรงเรียนที่สังกัดสถาบันพุทธศาสนาหรือศาสนาอื่น

(3) ศูนย์การเรียน ได้แก่ สถานที่เรียนที่หน่วยงานจัดการศึกษานอกโรงเรียน บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ โรงพยาบาล สถาบันทางการแพทย์ สถานสงเคราะห์ และสถาบันสังคมอื่นเป็นผู้จัด

มาตรา 19 การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ให้จัดในมหาวิทยาลัย สถาบันวิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ทั้งนี้ให้เป็นไปตามกฎหมายเกี่ยวกับศึกษาระดับอุดมศึกษา กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษานั้น ๆ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

มาตรา 20 การจัดการอาชีวศึกษา การฝึกอบรมวิชาชีพ ให้จัดในสถานศึกษาของรัฐ สถานศึกษาของเอกชน สถานประกอบการหรือโดยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษา และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

มาตรา 21 กระทรวง ทบวง กรม รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐ อาจจัดการศึกษาเฉพาะทางตามความต้องการ และความชำนาญของหน่วยงานนั้นได้ โดยคำนึงถึงนโยบาย และมาตรฐานการศึกษาของชาติ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา

มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ

มาตรา 23 การจัดการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญ ทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา ในเรื่องต่อไปนี้

(1) ความรู้เรื่องเกี่ยวกับตนเอง และความสัมพันธ์ของตนเองกับสังคม ได้แก่ ครอบครัว ชุมชน ชาติ และสังคมโลก รวมถึงความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ความเป็นมาของสังคมไทย และระบบการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(2) ความรู้และทักษะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งความรู้ความเข้าใจ และประสบการณ์ เรื่องการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลยั่งยืน

(3) ความรู้เกี่ยวกับศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม การกีฬา ภูมิปัญญาไทย และการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา

(4) ความรู้ และทักษะด้านคณิตศาสตร์ และด้านภาษา เน้นการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง

(5) ความรู้ และทักษะในการประกอบอาชีพ และการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข

มาตรา 24 การจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้สถานศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(1) จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ และความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

(2) ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกัน และแก้ไขปัญหา

(3) จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง

(4) จัดการเรียนการสอน โดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา

(5) ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอน และแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ

(6) จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลา ทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดา มารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

มาตรา 25 รัฐต้องส่งเสริมการดำเนินงาน และการจัดตั้งแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทุกรูปแบบ ได้แก่ ห้องสมุดประชาชน พิพิธภัณฑ์ หอศิลป์ สวนสัตว์ สวนสาธารณะ สวนพฤกษศาสตร์ อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ศูนย์การกีฬาและนันทนาการ แหล่งข้อมูลและแหล่งการเรียนรู้อื่น อย่างพอเพียงและมีประสิทธิภาพ

มาตรา 26 ให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียนโดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรม และการทดสอบความรู้ไปใน กระบวนการเรียนการสอน ตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา

ให้สถานศึกษาใช้วิธีการที่หลากหลายในการจัดสรรโอกาสการเข้าศึกษาต่อ และให้นำผลการประเมินผู้เรียนตามวรรคหนึ่งมาใช้ประกอบการพิจารณาด้วย

มาตรา 27 ให้คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ การดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพ ตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อ

ให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีหน้าที่จัดทำสาระของหลักสูตรตามวัตถุประสงค์ใน วรรคหนึ่งในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะ อันพึงประสงค์ เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

มาตรา 28 หลักสูตรการศึกษาในระดับต่าง ๆ รวมทั้งหลักสูตรการศึกษาสำหรับบุคคล ตามมาตรา 10 วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ ต้องมีลักษณะหลากหลาย ทั้งนี้ให้จัดตาม ความเหมาะสมของแต่ละระดับโดยมุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลให้เหมาะสมแก่วัยและ ศักยภาพ

สาระของหลักสูตร ทั้งที่เป็นวิชาการ และวิชาชีพ ต้องมุ่งพัฒนาคนให้มีความสมดุล ทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ ความดีงาม และความรับผิดชอบต่อสังคม

สำหรับหลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษา นอกจากคุณลักษณะในวรรคหนึ่ง และ วรรคสองแล้ว ยังมีความมุ่งหมายเฉพาะที่จะพัฒนาวิชาการ วิชาชีพชั้นสูง และการค้นคว้า วิจัย เพื่อพัฒนาองค์ความรู้และพัฒนาสังคม

มาตรา 29 ให้สถานศึกษาร่วมกับบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน โดยจัดกระบวนการเรียนรู้ภายในชุมชน เพื่อให้ชุมชนมีการจัดการศึกษาอบรม มีการแสวงหาความรู้ข้อมูล ข่าวสาร และรู้จักเลือกสรร ภูมิปัญญา และวิทยาการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหา และความต้องการ รวมทั้งหาวิธีการสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การพัฒนาระหว่างชุมชน

มาตรา 30 ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา

หมวด 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา

มาตรา 47 ให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วย ระบบการประกันคุณภาพภายใน และระบบการประกันคุณภาพภายนอก

ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 48 ให้หน่วยงานต้นสังกัด และสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปี เสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก

มาตรา 49 ให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา มีฐานะเป็นองค์การมหาชน ทำหน้าที่พัฒนาเกณฑ์ วิธีการประเมินคุณภาพภายนอก และทำการประเมินผลการจัดการศึกษา เพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษา โดยคำนึงถึงความมุ่งหมายและหลักการ และแนวการจัดการศึกษาในแต่ละระดับตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

ให้มีการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาทุกแห่ง อย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกห้าปี นับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้าย และเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และสาธารณชน

มาตรา 50 ให้สถานศึกษาให้ความร่วมมือในการจัดเตรียมเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่มีข้อมูลเกี่ยวข้องกับสถานศึกษา ตลอดจนให้บุคลากร คณะกรรมการของสถานศึกษา รวมทั้งผู้ปกครองและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสถานศึกษาให้ข้อมูลเพิ่มเติม ในส่วนที่พิจารณาเห็นว่าเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการกิจของสถานศึกษา ตามคำร้องขอของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาหรือบุคคลหรือหน่วยงานภายนอกที่สำนักงานดังกล่าวรับรอง ที่ทำการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษานั้น

มาตรา 51 ในกรณีที่ผลการประเมินภายนอกของสถานศึกษาใดไม่ได้ตามมาตรฐานที่กำหนด ให้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา จัดทำข้อเสนอแนะการปรับปรุงแก้ไขต่อหน่วยงานต้นสังกัด เพื่อให้สถานศึกษาปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด หากมิได้ดำเนินการดังกล่าว ให้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพ

การศึกษารายงานต่อคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา หรือ คณะกรรมการการอุดมศึกษา เพื่อดำเนินการให้มีการปรับปรุงแก้ไข

หมวด 9 เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

มาตรา 63 รัฐต้องจัดสรรคลื่นความถี่ สื่อตัวนำและโครงสร้างพื้นฐานอื่นที่จำเป็นต่อการส่งวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ วิทยุโทรคมนาคม และการสื่อสารในรูปแบบอื่น เพื่อใช้ประโยชน์สำหรับการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ การศึกษาตามอัธยาศัย การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมตามความจำเป็น

มาตรา 64 รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการผลิต และพัฒนาแบบเรียน ตำรา หนังสือทางวิชาการ สื่อสิ่งพิมพ์อื่น วัสดุอุปกรณ์และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอื่น โดยเร่งรัดพัฒนาขีดความสามารถในการผลิต จัดให้มีเงินสนับสนุนการผลิต และมีการให้แรงจูงใจแก่ผู้ผลิต และพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ทั้งนี้โดยเปิดให้มีการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม

มาตรา 65 ให้มีการพัฒนาบุคลากรทั้งด้านผู้ผลิต และผู้ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถ และทักษะในการผลิต รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม มีคุณภาพ และประสิทธิภาพ

มาตรา 66 ผู้เรียนมีสิทธิได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในโอกาสแรกที่ทำได้ เพื่อให้มีความรู้ และทักษะเพียงพอที่จะใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

มาตรา 67 รัฐต้องส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนา การผลิต และการพัฒนาเทคโนโลยี เพื่อการศึกษา รวมทั้งการติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้เกิดการใช้ที่คุ้มค่าและเหมาะสมกับกระบวนการเรียนรู้ของคนไทย

มาตรา 68 ให้มีการระดมทุน เพื่อจัดตั้งกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา จากเงินอุดหนุนของรัฐ ค่าสัมปทาน และผลกำไรที่ได้จากการดำเนินกิจการด้านสื่อสารมวลชน เทคโนโลยีสารสนเทศ และโทรคมนาคมจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องของทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรประชาชน รวมทั้งให้มีการลดอัตราค่าบริการเป็นพิเศษในการใช้เทคโนโลยีดังกล่าว เพื่อการพัฒนาคนและสังคม

หลักเกณฑ์ และวิธีการจัดสรรเงินกองทุนเพื่อการผลิต การวิจัย และการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 69 รัฐต้องจัดให้มีหน่วยงานกลางทำหน้าที่พิจารณาเสนอนโยบาย แผน ส่งเสริม และประสานการวิจัย การพัฒนาและการใช้ รวมทั้งการประเมินคุณภาพ และ ประสิทธิภาพของการผลิต และใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

งานวิชาการเป็นงานหลัก หรือเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษา เปรียบเสมือนกับ หัวใจของโรงเรียนทีเดียว จุดมุ่งหมายของงานวิชาการอยู่ที่การสร้างนักเรียนให้มีคุณภาพ มีความรู้ มีจริยธรรม และมีคุณสมบัติที่ตรงตามหลักสูตร งานวิชาการจึงมีใช้อยู่ที่นักเรียนอ่านออก เขียนได้เท่านั้น แต่เป็นงานที่ต้องรับผิดชอบต่อคุณภาพของพลเมือง และความมั่นคงของประเทศชาติ การที่โรงเรียนจะทำหน้าที่นี้ได้อย่างสมบูรณ์ก็ต่อเมื่อผู้บริหารให้ความสำคัญแก่ งานวิชาการและเข้าใจขอบข่ายของงาน และภาระหน้าที่ของการบริหารงานวิชาการเป็นอย่างดี ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการได้มีนักการศึกษาได้กล่าวไว้ ดังต่อไปนี้

สุกัญญา ประเสริฐสังข์ (2556, หน้า 20-21) ได้กล่าวว่า เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 และหลักการของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ซึ่งให้มีการจัดระบบโครงสร้างและ กระบวนการจัดการศึกษาของไทยมีเอกภาพเชิงนโยบาย และความหลากหลายในทางปฏิบัติ มีการกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษา ที่ว่าการกระจายอำนาจดังกล่าว จะทำให้สถานศึกษามีความคล่องตัว มีอิสระในการบริหารจัดการเป็นไปตามหลักของการบริหาร จัดการโดยใช้สถานศึกษาเป็นฐาน (School Based Management: SBM) ซึ่งจะเป็นการสร้างรากฐาน และความเข้มแข็งให้กับสถานศึกษา โดยได้ระบุในกฎหมายกำหนดให้กระทรวงกระจายอำนาจ การบริหารและจัดการศึกษา ทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารบุคคล และการบริหาร ทั่วไป โดยมีขอบข่าย และภารกิจการบริหาร และจัดการศึกษาด้านการบริหารวิชาการ ดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
2. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
3. การวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน
4. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
5. การพัฒนาสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการงานศึกษา
6. การพัฒนาแหล่งเรียนรู้
7. การนิเทศการศึกษา
8. การแนะแนวการศึกษา
9. การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
10. การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น
11. การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ประชาชน

12. การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล และครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

บันลือ พุกกะวัน (2522, หน้า 155-156) ได้จำแนกการดำเนินงานวิชาการไว้ว่าเป็นงานที่เริ่มตั้งแต่การรับเด็กเข้าเรียน การจัดครูเข้าประจำชั้น ประจำวิชา การจัดตารางสอน การเตรียมงานก่อนเปิดเรียน การจัดบริการในด้านวัสดุ และหลักสูตร เช่น โครงการสอน บันทึกการสอน แบบเรียน ระเบียบวิธีวัดผล สมุดประจำตัว บัญชีเรียกชื่อ สมุดประจำชั้น การจัดบริการห้องสมุด ตำราเรียน หนังสืออ้างอิง ทั้งของครูและนักเรียน การจัดบริการสำหรับวัสดุอุปกรณ์การสอน ให้ครูสามารถใช้อุปกรณ์ได้สะดวกและทำโครงการวัดผล การศึกษาไว้ตลอดปี

นิพนธ์ กินาวงศ์ (2523, หน้า 67) ให้ขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการไว้เป็น 3 ประการ คือ

1. งานด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน
2. งานด้านปรับปรุงการเรียนการสอน
3. งานด้านวัดและประเมินผล

กิตติพันธ์ รุจิรกุล (2529, หน้า 77) กล่าวว่า ขอบข่ายของงานวิชาการนั้น ประกอบด้วย การดำเนินนโยบาย กำหนดเป้าหมายและวางแผน แบ่งกลุ่มนักเรียน จัดตารางเรียนตารางสอน จัดห้องสมุด วัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน โดยส่งเสริมให้ใช้สื่อการเรียนการสอน ทำคู่มือครู ทำการบันทึกการสอน สอนซ่อมเสริม นิเทศการสอน และใช้ทรัพยากรของชุมชนให้เกิดประโยชน์

พิสมัย ถิณะแก้ว (ม.ป.ป., หน้า 147-148) ได้กล่าวถึงขอบข่ายของงานวิชาการในโรงเรียน ประถมศึกษา ดังนี้

1. งานหลักสูตร เป็นงานวิชาการที่มีความสำคัญมาก เพราะเป็นสิ่งที่บอก แนวทาง ในการจัดเตรียม ด้านเนื้อหาวิชา วิธีการสอน การประเมินผล ตลอดจนการจัดหาสื่อต่าง ๆ ในการจัดการเรียนการสอนของแต่ละวิชา

งานหลักสูตรมีขอบข่ายกว้างขวางมาก ได้แก่ การจัดทำวัตถุประสงค์ การจัดทำ แผนการสอน กำหนดการสอน การจัดเนื้อหาวิชาการ การจัดวิธีการสอน สื่อการเรียนการสอน ตลอดจนสิ่งอื่น ๆ ที่อยู่ในขอบข่ายของงานวิชาการทั้งหมด

2. งานการสอน เป็นงานวิชาการที่เป็นกิจกรรมหลักของโรงเรียน ซึ่งจะทำให้นักเรียน เกิดการเรียนรู้ได้ตามจุดประสงค์ที่หลักสูตรกำหนดไว้

ขอบข่ายของงานสอนมีหลายอย่าง ได้แก่ งานจัดบุคลากรเข้าสอน งานจัดตารางสอน งานจัดกิจกรรมการเรียนการสอน งานประเมินผลการเรียนการสอน ตลอดจนงานจัดสื่อการเรียนการสอน เป็นต้น

3. งานนิเทศ การนิเทศ หมายความว่า การให้ความช่วยเหลือให้คำแนะนำ และปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อปรับปรุงให้ได้ผลตามเกณฑ์ที่วางไว้

งานนิเทศการสอนของครู เป็นงานสำคัญสำหรับผู้บริหาร เพราะงานนิเทศการสอนจะทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้รับการปรับปรุง และพัฒนาขึ้นจนสามารถบรรลุตามจุดประสงค์ที่หลักสูตรได้กำหนดไว้ ผู้บริหารอาจนิเทศเป็นกลุ่มหรือเป็นรายบุคคลก็ได้แล้วแต่ความเหมาะสม การนิเทศเป็นกลุ่มได้แก่ การให้คำแนะนำในการสอน การปฏิบัติงานทั่ว ๆ ไป เช่น การจัดทำแบบทดสอบ การจัดทำกำหนดการสอนและแผนการสอน ตลอดจนการจัดหาสื่อต่าง ๆ ส่วนการนิเทศเป็นรายบุคคล ได้แก่ การนิเทศการสอน การตรวจชั้นเรียน เป็นต้น

พิชัย เส็งยมจิตต์ (2542, หน้า 11) ได้สรุปขอบข่ายของงานวิชาการ ไว้ดังต่อไปนี้

1. การวางแผนงานวิชาการ
2. การจัดดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนการสอน
3. การบริการวิชาการ
4. การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร
5. การจัดระบบงานวิชาการ
6. การนิเทศงานวิชาการ
7. การวัดและประเมินผล
8. การพัฒนางานวิชาการ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2546, หน้า 3-4) ได้เสนอของข่ายของการบริหารงานวิชาการไว้ดังนี้

1. การวางแผนเกี่ยวกับงานวิชาการ
  - 1.1 แผนปฏิบัติงานวิชาการ
  - 1.2 โครงการสอน
  - 1.3 บันทึกการสอน
2. การจัดดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนการสอน
  - 2.1 การจัดตารางสอน
  - 2.2 การจัดชั้นเรียน

- 2.3 การจัดครูเข้าสอน
- 2.4 การจัดแบบเรียน
- 2.5 การปรับปรุงการเรียนการสอน
- 2.6 การฝึกงาน
- 3. การจัดการบริหารเกี่ยวกับการเรียนการสอน
  - 3.1 การจัดสื่อการเรียนการสอน
  - 3.2 การจัดห้องสมุด
  - 3.3 การนิเทศการสอน
  - 3.4 การวัดและประเมินผล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ยึดขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ได้กำหนดออกเป็น 9 ด้าน ดังต่อไปนี้

1. ด้านการบริหารหลักสูตร
2. ด้านการวางแผนงานวิชาการ
3. ด้านการบริหารการเรียนการสอน
4. ด้านการบริหารการประเมินผลการเรียน
5. ด้านการวิจัยในชั้นเรียน
6. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
7. ด้านการนิเทศการศึกษา
8. ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา
9. ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนและภูมิปัญญาท้องถิ่น

การจัดการศึกษาของเอกชน

ประวัติการจัดการศึกษาของสถานศึกษาเอกชน

การศึกษาในอดีตส่วนใหญ่เกิดขึ้นที่วัด โดยเริ่มต้นตั้งแต่สมัยกรุงสุโขทัยที่เป็นยุคเริ่มต้นของการจัดการศึกษาไทย โดยมุ่งเพื่อให้อ่านออกเขียนได้ สำหรับครูผู้สอนในวัดแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. ผู้ทำหน้าที่ครูใหญ่ ได้แก่ เจ้าอาวาส
2. ผู้ทำหน้าที่สอนพระภิกษุและสามเณร ซึ่งปกติจะเป็นพระที่บวชมานานกว่า 6 พรรษา
3. ผู้ทำหน้าที่สอนเด็กวัด ซึ่งเป็นพระที่อาวุโสหน่อย ส่วนเด็กที่เข้ามาเรียนส่วนใหญ่จะมีอายุประมาณ 10 ขวบ หากอายุน้อยมากก็จะเป็นภาระของพระผู้สอนเกินไป และหากอายุ

มากเกินไปก็จะไม่คล่องตัวในการปรนนิบัติผู้ปกครองรวมทั้งเป็นการเสียแรงงานของครอบครัวด้วย อย่างไรก็ตาม นักเรียนประเภทนี้มีทั้งที่ประจำอยู่วัด และมาเช่ากลับเย็น ส่วนวิชาที่สอนกันนอกวัด จะมีวิชาต่อสู้ป้องกันตัว วิชาซีพของครอบครัวหรือตระกูล ซึ่งถ่ายทอดให้แก่คนในสกุล ส่วนการเรียนการสอนของราชินิกุล บุตรหลานของราชการสำนักเก่าเรียนกันในวัง และในราชบัณฑิต ส่วนความรู้ที่เรียน ได้แก่ วิทยาศาสตร์ พุทธ มานุษยวิทยา ภูมิศาสตร์ ดาราศาสตร์ เวชกรรม รัฐประศาสนศาสตร์ โหราศาสตร์ จริยธรรม ปักทอง ร้อยกรอง ช่างปั้น เย็บเย็บ เป็นต้น (มนต์ชิตา บุปผาคำ, 2544, หน้า 23-24)

การเรียนการสอนภาษาจีนมีประวัติอันยาวนานเช่นกัน แม้ว่าจะไม่มีข้อมูลที่ชัดเจน ซึ่งแต่เดิมคงมีการสอนในครอบครัวคนจีนตามบ้าน ต่อมาก็มีการเปิดโรงเรียนเมื่อคนจีนอพยพมาอยู่ในเมืองไทยมากขึ้น ชุมชนชาวจีนภายใต้การนำของสมาคมแข่งต่าง ๆ ก็ได้เปิดโรงเรียนสอนภาษาจีนขึ้น เช่น โรงเรียนฮั่วเอี้ยน โรงเรียนจินเตอะ โรงเรียนคุณเตอะ ในระดับประถมศึกษา เป็นต้น (จุลชีพ ชินวรรณ, 2549, หน้า 104)

จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเอกชนในประเทศไทย เชื่อว่าได้ดำเนินการมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาแล้ว โดยเริ่มในสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช (พ.ศ. 2199-2231) จดหมายเหตุของมองซิเออซานิเยร์ กล่าวว่า เจ้าพระยาวิชาเยนทร์ได้สร้างโรงเรียนราษฎรไว้หลายโรงเรียน และจากจดหมายเหตุของบาทหลวงเดอซัวลี ซึ่งเข้ามาอยู่ในประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ. 2228 ได้กล่าวถึงโรงเรียนราษฎร 3 แห่ง คือ โรงเรียนศรีอยุธยา โรงเรียนนวมัสพรนธ์ และโรงเรียนสามเณร การจัดการศึกษาของเอกชนดำเนินต่อเนื่องมาจนถึงสมัยรัตนโกสินทร์ รัฐเปิดโอกาสโดยกระจายอำนาจให้โรงเรียนเอกชนดำเนินการจัดการศึกษาในรูปแบบที่หลากหลายอย่างอิสระ โดยไม่มีการควบคุม การจัดการศึกษาช่วงแรกส่วนใหญ่ดำเนินการโดยคณะมิชชันนารีศาสนาคริสต์ นิกายแคทอลิก และโปรเตสแตนท์ ในระยะแรกใช้วิธีการจ้างให้เรียน ให้เรียนฟรี โรงเรียนราษฎรแห่งแรกซึ่งจัดตั้งโดยมิชชันนารีชาวอเมริกา คือ โรงเรียนของนามัททูน (Mrs. Mattoon) โดยเปิดสอนในปี พ.ศ. 2395 ถือว่าเป็นโรงเรียนเอกชนแห่งแรกในสมัยนั้น แต่โรงเรียนราษฎร 3 แห่งที่มีการกล่าวถึงมาตั้งแต่ระยะเริ่มแรกดำเนินการ คือ โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย ในปี พ.ศ. 2417 คุณหมอม เอส. ซี. ยอร์ช หมอสอนศาสนาคณะเพรสไบทีเรียน ได้ก่อตั้งโรงเรียนสตรีแฮเรียต เอ็ม เฮาส์ ขึ้น หรือโรงเรียนกุลสตรีวังหลัง หรือโรงเรียนวังหลังขึ้น ซึ่งมีนางสาวโคล เป็นผู้บริหาร ต่อมาภายหลังก็เริ่มมีการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการเรียน ค่าอาหาร และค่าที่พักขึ้น ปัจจุบันโรงเรียนดังกล่าว ก็คือโรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย นั่นเอง ต่อมาในปี พ.ศ. 2420 บาทหลวงโกลอมเบต์ ได้รวบรวมเด็กเร่ร่อน เด็กข้างถนน และเด็กยากจนมาเรียนหนังสือ จัดให้เด็กเร่ร่อนและเด็กกำพร้า

อยู่เป็นเด็กประจำในโรงเรียน ซึ่งปัจจุบันก็คือโรงเรียนอัสสัมชัญ และในปี พ.ศ. 2431 ได้มีการก่อตั้งโรงเรียนบางกอกคริสเตียนไฮสกูล หรือโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัยขึ้น โดยช่วงแรกเปิดสอนให้เฉพาะเด็กผู้ชายเท่านั้น จากนั้นก็มีโรงเรียนเอกชนเกิดขึ้นอีกหลายแห่ง แต่โรงเรียนเอกชนที่จัดตั้งขึ้นโดยคนไทยเป็นแห่งแรก คือ โรงเรียนบำรุงวิชา ในปี พ.ศ. 2442 โดยนางบุญเกิด ปาจิณพยัคฆ์ และโรงเรียนราชินี ซึ่งสมเด็จพระศรีพัชรินทราบรมราชินีนาถ ในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้จัดตั้งขึ้นเป็นการส่วนพระองค์ โรงเรียนเหล่านี้เรียกกันว่า “โรงเรียนเซลยัคคีดี” มาตั้งแต่ พ.ศ. 2435 ทั้งนี้ โรงเรียนเซลยัคคีดีที่เปิดสอนภาษาไทยโบราณ ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาแขก เรียกว่า “โรงเรียนวิเศษเซลยัคคีดี”

ต่อมา ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว “โรงเรียนเซลยัคคีดี” เปลี่ยนชื่อเป็น “โรงเรียนบุคคล” ตามระเบียบการศึกษาสำหรับประเทศสยาม พ.ศ. 2454 แบ่งเป็นโรงเรียนบุคคลที่สอนวิชาสามัญ และโรงเรียนบุคคลที่สอนวิชาเฉพาะอย่าง เพื่อเป็นแนวทางในการประกอบอาชีพ เมื่อมีการตราพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ พ.ศ. 2461 เป็นกฎหมายฉบับแรก จึงเปลี่ยนชื่อโรงเรียนดังกล่าวเป็น “โรงเรียนราษฎร์” ซึ่งตามนัยของกฎหมายฉบับนี้หมายถึง “สถานที่อันเอกชนคนใดคนหนึ่งให้การศึกษาแก่หม่อนักเรียน” ภายหลังการประกาศพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. 2464 และจุดมุ่งหมายที่จะขยายการศึกษาให้แพร่หลาย ประกอบกับได้มีการรับรองวิทยฐานะและมาตรฐานของโรงเรียนราษฎร์ให้เท่าเทียมกับโรงเรียนของรัฐ ทำให้มีโรงเรียนราษฎร์เพิ่มขึ้นมาก ต่อมาจึงได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ฉบับที่ 2 ขึ้น ในปี พ.ศ. 2479 เพื่อปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติฉบับก่อน โดยมีการเพิ่มอำนาจของรัฐในการลงโทษโรงเรียนราษฎร์ที่ปฏิบัติผิดพระราชบัญญัตินี้เมื่อแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2503 ขยายการศึกษาภาคบังคับเป็น 7 ปี รัฐจึงสนับสนุนให้เอกชนมาร่วมจัดการศึกษามากขึ้นในทุกระดับ มีการจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนขึ้นแทนกองโรงเรียนราษฎร์กรมวิสามัญ ตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 เพื่อทำหน้าที่ควบคุมดูแลรับผิดชอบกิจการโรงเรียนราษฎร์ให้ได้มาตรฐานทัดเทียมกับโรงเรียนของรัฐ และเรียกชื่อใหม่เป็น “โรงเรียนเอกชน” หรือ “สถานศึกษาเอกชน” (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2548, หน้า 10-11) โดยตราเป็นพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 ขึ้น ซึ่งเป็นกฎหมายหลัก ในการบริหารและโรงเรียนเอกชนยังมีบทบาทสำคัญต่อการจัดการศึกษาเหมือนเดิม โดยสามารถจัดการศึกษาให้มีความหลากหลายและครอบคลุมกิจกรรมการจัดการศึกษาตามกฎหมายโดยในมาตรา 15 ได้แบ่งโรงเรียนเอกชนออกเป็น 3 ลักษณะ คือ โรงเรียนเอกชนที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ หรือหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการ และจัดเป็นรูปแบบการศึกษาในระบบ

โรงเรียนมี 2 ประเภท ได้แก่ 1) ประเภทสามัญทั่ว คือ ก่อนประถมศึกษา ประถมศึกษา และมัธยมศึกษา ประเภทการกุศล ได้แก่ โรงเรียนที่สำนักพระราชวังเป็นผู้รับใบอนุญาต โรงเรียนสงเคราะห์เด็กยากจนตามพระราชประสงค์ โรงเรียนในพระบรมราชูปถัมภ์ หรือพระราชูปถัมภ์ โรงเรียนการกุศลของวัดในพระพุทธศาสนา โรงเรียนการศึกษาพิเศษ และโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ และ 2) ประเภทอาชีวศึกษา ได้แก่ ปวช. และปวส. (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546ก, หน้า 6)

ปัจจุบันการศึกษาเอกชนมีการจัดกันอย่างแพร่หลาย และกว้างขวาง โดยจัดเกือบทุกประเภทและทุกระดับการศึกษา โดยการจัดการศึกษาของเอกชนนั้นจะต้องอาศัยกฎหมายระเบียบและข้อบังคับของทางราชการเป็นแนวทางในการจัดด้านการศึกษา ทั้งนี้เพื่อให้การจัดการศึกษาของเอกชนนั้นอยู่ในกรอบที่รัฐกำหนดไว้ โดยมีสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) ทำหน้าที่กำกับดูแลโรงเรียนเอกชนทุกระดับทุกประเภท เพื่อให้การศึกษาของเอกชนมีคุณภาพ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ได้ประกาศนโยบายไว้โดยจะดำเนินนโยบายปฏิรูปการศึกษาเอกชนให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 โดยเน้นการบริหารและการจัดการศึกษาเอกชน ให้มีความเป็นอิสระ เป็นนิติบุคคล และมีคุณภาพ สถานศึกษาเอกชนจัดการศึกษาได้ทุกระดับทุกประเภท โดยรัฐต้องให้การสนับสนุนด้านเงินอุดหนุน สิทธิประโยชน์และด้านวิชาการให้สถานศึกษาเอกชนมีมาตรฐาน และสามารถพึ่งตนเองได้ (จรรยา ธรณินทร์, 2543, หน้า 3) และเนื่องจากผลของการปฏิรูปการศึกษาดังกล่าว ทำให้มีการออกพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 ได้ประกาศในวันที่ 11 มกราคม 2551 และมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 12 มกราคม 2551 โดยกำหนดให้โรงเรียนในระบบมีฐานะเป็นนิติบุคคล ต้องดำเนินต่าง ๆ เพื่อให้โรงเรียนเข้าสู่การเป็นนิติบุคคลโดยสมบูรณ์

พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พุทธศักราช 2550

การจัดตั้งและเปิดดำเนินการ

มาตรา 17 ประเภทและระดับของโรงเรียนในระบบ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 18 การจัดตั้งโรงเรียนในระบบต้องได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตแต่ละประเภทและแต่ละระดับให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดให้กฎกระทรวง โดยผู้ขอรับใบอนุญาตจะต้องแนบตราสารจัดตั้งและรายละเอียดเกี่ยวกับกิจกรรมของโรงเรียนในระบบมาพร้อมกับคำขอด้วย

มาตรา 19 ตราสารจัดตั้งตามมาตรา 18 วรรคสอง อย่างน้อยต้องมีรายการ ดังต่อไปนี้

1. วัตถุประสงค์
2. ชื่อ ประเภท ระดับ ของโรงเรียนในระบบ
3. รายละเอียดเกี่ยวกับที่ดิน ที่ตั้ง และแผนผังแสดงบริเวณและอาคารของโรงเรียน

ในระบบ

4. เงินทุนและทรัพย์สินที่ใช้ในการจัดตั้ง
5. รายการอื่นตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ และที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้อนุญาตจะต้องพิจารณาคำขอรับใบอนุญาตให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ยื่นคำขอ ผู้รับใบอนุญาตจะเปลี่ยนแปลงรายการตามวรรคหนึ่งไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต การขอขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 20 รายละเอียดเกี่ยวกับกิจการของโรงเรียนในระบบตามมาตรา 18 วรรคสอง อย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

1. โครงการและแผนการดำเนินงาน
2. หลักสูตร วิธีการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลการศึกษา
3. อัตราค่าธรรมเนียมการศึกษาและค่าธรรมเนียมอื่น
4. คุณสมบัติ อัตราเงินเดือน ค่าสอน ค่าชดเชย ค่าตอบแทน หลักเกณฑ์การจ้าง

และเลิกจ้าง และสวัสดิการของครู และบุคลากรทางการศึกษา

การเปลี่ยนแปลงรายการตามวรรคหนึ่ง (2) ให้กระทำได้เมื่อได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาตการเปลี่ยนแปลงรายการตามวรรคหนึ่ง (1) (3) และ (4) ให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งให้ผู้อนุญาตทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

มาตรา 21 ผู้ขอรับใบอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนในระบบที่เป็นบุคคลธรรมดาต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

1. มีสัญชาติไทย
2. มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์
3. สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี
4. มีความประพฤติเรียบร้อยไม่บกพร่องในศีลธรรมอันดี
5. เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
6. ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

7. ไม่เคยถูกออกจากราชการโดยมีความผิด เว้นแต่ได้ถูกออกจากราชการมาแล้ว ไม่น้อยกว่าสองปี ก่อนวันขอรับใบอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนในระบบ
8. ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียน เว้นแต่ได้ถูกเพิกถอนใบอนุญาตดังกล่าวมาแล้ว ไม่น้อยกว่าสองปี ก่อนวันขอรับใบอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนในระบบ
9. ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
10. ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก และได้พ้นโทษมาแล้วไม่ถึงห้าปีก่อนวันขอรับใบอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนในระบบ เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา 22 ผู้ขอรับใบอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนในระบบที่เป็นนิติบุคคลต้องมีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

1. มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษา เว้นแต่นิติบุคคลที่ขอจัดตั้งนั้นเป็นองค์การของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ
2. นิติบุคคลที่เป็นบริษัทมหาชนจำกัด บริษัทจำกัดหรือห้างหุ้นส่วน ต้องมีจำนวนหุ้น หรือทุนเป็นของผู้ถือหุ้นส่วนที่มีสัญชาติไทยไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนหุ้นทั้งหมด และจะต้องมีจำนวนผู้ถือหุ้นหรือผู้เป็นหุ้นส่วนที่มีสัญชาติไทยไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนผู้ถือหุ้น หรือผู้เป็นหุ้นส่วนทั้งหมด
3. นิติบุคคลที่เป็นมูลนิธิ จะต้องมีการมการที่มีสัญชาติไทยไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการ บริหารทั้งหมด
4. นิติบุคคลที่เป็นสมาคมหรือสหกรณ์ จะต้องมีการมการที่มีสัญชาติไทยไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด และสมาชิกของสมาคมหรือสหกรณ์ต้องมีสัญชาติไทยไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมด
5. ผู้จัดการของนิติบุคคลหรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้นต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 21

มาตรา 23 ผู้ขอรับใบอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนในระบบต้องมีหลักฐานแสดงได้ว่า เมื่อได้รับอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนในระบบแล้ว โรงเรียนจะได้รับการโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในที่ดิน หรือสิทธิเหนือพื้นดินหรือสิทธิเก็บกินที่มีกำหนดเวลาไม่น้อยกว่าสิบปี หรือสิทธิการเช่าที่มีสัญญาเช่าไม่น้อยกว่าสิบปี

ในกรณีที่ที่ดินจะใช้เป็นที่ตั้งโรงเรียนในระบบเป็นที่ดินของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ วัดตามกฎหมายว่าด้วยคณะสงฆ์หรือองค์กรทางศาสนาอื่น ผู้ขอรับใบอนุญาตจะแสดงหลักฐานการอนุญาตให้ใช้ที่ดินอย่างอื่นที่มีใช้สัญญาเช่า

หรือสัญญาเช่าที่มีระยะเวลาสั้นกว่าสิบปีก็ได้ที่ดินตามวรรคหนึ่งต้องมีขนาดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 24 เมื่อได้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนในระบบแล้ว ให้โรงเรียนในระบบเป็นนิติบุคคลนับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาต และให้ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้แทนของนิติบุคคล

มาตรา 25 เมื่อโรงเรียนในระบบเป็นนิติบุคคลตามมาตรา 24 แล้ว ให้ผู้รับใบอนุญาตดำเนินการ ดังต่อไปนี้

1. โอนกรรมสิทธิ์ สิทธิครอบครองในที่ดิน สิทธิเหนือพื้นดิน สิทธิเก็บกินหรือสิทธิการเช่าที่ปลอดจากภาระผูกพันอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่ระบุไว้ในคำขอรับใบอนุญาตให้แก่โรงเรียนในระบบ ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาต

2. ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา 18 วรรคสอง และที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตเฉพาะในส่วนที่ต้องดำเนินการก่อนเปิดดำเนินการกิจการในโรงเรียนในระบบให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่ผู้อนุญาตกำหนด

3. โอนเงินและทรัพย์สินอื่นซึ่งเป็นทุนนอกจากที่ดินให้แก่โรงเรียนในระบบภายในเวลาที่ผู้อนุญาตกำหนด

4. ดำเนินการให้มีคณะกรรมการบริหารตามมาตรา 30 ให้ครบถ้วนภายในเวลาที่ผู้อนุญาตกำหนด

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตาม (1) (2) (3) หรือ (4) ผู้อนุญาตมีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนในระบบได้

ในกรณีที่ดินที่จะโอนหรือที่เป็นของโรงเรียนในระบบมีจำนวนเป็นประกันหนี้ที่เกิดจากการดำเนินการจัดตั้งโรงเรียนในระบบ หรือหนี้ของโรงเรียนในระบบ มิให้ถือว่าที่ดินนั้นมีภาระผูกพันตาม (1)

มาตรา 26 เมื่อผู้รับใบอนุญาตได้ดำเนินการตามมาตรา 25 แล้ว และพร้อมที่จะเปิดดำเนินการกิจการโรงเรียนในระบบ ให้แจ้งให้ผู้อนุญาตทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามสิบวันก่อนวันเปิดดำเนินการกิจการ

เมื่อผู้อนุญาตตรวจสอบเห็นว่าผู้รับใบอนุญาตดำเนินการถูกต้องตามมาตรา 25 ให้แจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบเพื่อเปิดดำเนินการได้ แต่ในกรณีที่ผู้อนุญาตเห็นว่าผู้รับใบอนุญาตยังดำเนินการไม่ถูกต้องตามมาตรา 25 จะสั่งให้โรงเรียนในระบบชะลอการเปิดดำเนินการไปก่อนจนกว่าจะดำเนินการให้ถูกต้องก็ได้ ทั้งนี้ ผู้อนุญาตต้องแจ้งก่อนวันเปิดดำเนินการโรงเรียนในระบบไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

กรณีที่ได้รับใบอนุญาตมิได้รับแจ้งผลการตรวจสอบจากผู้อนุญาตตามกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้โรงเรียนในระบบนั้นเปิดดำเนินการได้ตามกำหนดเวลาที่ได้แจ้งไว้

มาตรา 27 การโอนกรรมสิทธิ์และสิทธิครอบครองในที่ดินให้แก่โรงเรียนในระบบเพื่อประโยชน์ในการจัดการศึกษา ให้ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมทั้งปวงตามประมวลกฎหมายที่ดินและภาษีอากรตามที่จะได้มีพระราชกฤษฎีกาออกตามประมวลรัษฎากรกำหนดไว้การยกเว้นค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่ง ให้รวมถึงการโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินคืนให้กับผู้รับใบอนุญาตเมื่อโรงเรียนในระบบเลิกกิจการ

มาตรา 28 ชื่อของโรงเรียนในระบบต้องใช้อักษรไทยขนาดใหญ่พอสมควรติดไว้ที่บริเวณโรงเรียนในระบบ ณ ที่ซึ่งเห็นได้ง่าย โดยต้องมีคำว่า “โรงเรียน” ประกอบชื่อด้วยในกรณีที่มีอักษรต่างประเทศกำกับ ต้องไม่มีขนาดใหญ่กว่าอักษรไทย

มาตรา 29 โรงเรียนในระบบอาจจัดตั้งสาขาได้ การจัดตั้ง การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ห้ามมิให้โรงเรียนในระบบกระทำการใดให้บุคคลอื่นเข้าใจว่าเป็นตัวแทน เครือข่าย หรือสาขาของโรงเรียนในระบบ สถาบันหรือสถานศึกษาอื่นในต่างประเทศ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต

มาตรา 30 ให้โรงเรียนในระบบมีคณะกรรมการการบริหาร ประกอบด้วยผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ ผู้อำนวยการ ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนครู และผู้ทรงคุณวุฒิอย่างน้อยหนึ่งคน แต่ไม่เกินสามคนเป็นกรรมการ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตเป็นบุคคลเดียวกับผู้จัดการหรือผู้อำนวยการหรือเป็นบุคคลเดียวกันทั้งสามตำแหน่ง ให้ตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งหรือสองคนแล้วแต่กรณี

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหากรรมการ การเลือกประธานกรรมการ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในตราสารจัดตั้ง

ในวาระเริ่มแรกที่จัดตั้งโรงเรียนในระบบและยังไม่มีผู้แทนผู้ปกครอง ให้คณะกรรมการบริหารตามวรรคหนึ่งประกอบด้วยกรรมการอื่นเท่าที่มีอยู่

มาตรา 31 ให้คณะกรรมการการบริหารของโรงเรียนในระบบมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

1. ออกระเบียบ และข้อบังคับต่าง ๆ ของโรงเรียนในระบบ
2. ให้ความเห็นชอบนโยบาย และแผนพัฒนาการศึกษาของโรงเรียนในระบบ
3. ให้คำแนะนำการบริหารและการจัดการโรงเรียนในระบบด้านบุคลากร แผนงานงบประมาณ วิชาการ กิจกรรมนักเรียน อาคารสถานที่ และความสัมพันธ์กับชุมชน
4. กำกับดูแลให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนในระบบ

5. ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้อำนวยการ

6. ให้ความเห็นชอบการกู้ยืมเงินครั้งเดียว หรือหลายครั้งรวมกันเกินร้อยละยี่สิบห้า ของมูลค่าของทรัพย์สินที่โรงเรียนในระบบมีอยู่ขณะนั้น

กรณีที่คณะกรรมการบริหารไม่ให้ความเห็นชอบการกู้ยืมเงิน คณะกรรมการต้องเสนอ ทางเลือกที่ปฏิบัติได้ให้แก่โรงเรียนในระบบด้วย เว้นแต่คณะกรรมการจะเห็นว่าการกู้ยืมเงินนั้น มิได้เป็นไปได้เพื่อประโยชน์ของการดำเนินกิจการโรงเรียนในระบบ

1. ให้ความเห็นชอบการกำหนดค่าธรรมเนียมการศึกษา และค่าธรรมเนียมอื่นของ โรงเรียนในระบบ

2. ให้ความเห็นชอบรายงานประจำปี งบการเงินประจำปี และการแต่งตั้งผู้สอบบัญชี

3. พิจารณาคำร้องทุกข์ของครู ผู้ปกครอง และนักเรียน

4. ดำเนินการอื่นตามที่กฎหมายระบุให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร

มาตรา 32 การกำหนดค่าธรรมเนียมการศึกษาและค่าธรรมเนียมอื่นของโรงเรียน ในระบบให้คำนึงถึงค่าใช้จ่ายในการจัดการการศึกษา ค่าตอบแทนครูที่มีความรู้และ ความสามารถที่ดีและค่าใช้จ่ายอื่นซึ่งรวมถึงค่าใช้จ่ายในการขยายกิจการและผลตอบแทน ผลตอบแทนตามวรรคหนึ่งต้องไม่เกินอัตราที่คณะกรรมการกำหนด

ค่าธรรมเนียมการศึกษาและค่าธรรมเนียมอื่นตามวรรคหนึ่งให้ประกาศไว้ ในที่เปิดเผย ในโรงเรียนในระบบ และโรงเรียนในระบบจะเรียกเก็บเงินอื่นใดจากผู้ปกครองหรือนักเรียน นอกจากที่กำหนดตามวรรคหนึ่งไม่ได้

มาตรา 33 ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าการกำหนดค่าธรรมเนียมการศึกษาและ ค่าธรรมเนียมอื่นตามมาตรา 32 ของโรงเรียนในระบบมีลักษณะเป็นการแสวงหากำไรเกินควร และโรงเรียนในระบบดังกล่าวไม่สามารถแสดงได้ว่ามิได้เป็นการแสวงหากำไรเกินควร คณะกรรมการมีอำนาจสั่งลดค่าธรรมเนียมการศึกษาและค่าธรรมเนียมอื่นดังกล่าว ตามเห็นสมควรได้

มาตรา 34 ในกรณีที่กระทรวงศึกษาธิการเห็นว่าค่าธรรมเนียมการศึกษา และ ค่าธรรมเนียมอื่นที่โรงเรียนในระบบกำหนด ตามมาตรา 32 เป็นภาระแก่ประชาชนเกินสมควร จะสั่งให้โรงเรียนในระบบลดค่าธรรมเนียมดังกล่าวลงตามเห็นสมควรก็ได้

มาตรา 35 โรงเรียนในระบบใดไม่เรียกเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษา หรือเรียกเก็บ ค่าธรรมเนียมการศึกษาต่ำกว่าอัตราที่พึงเรียกเก็บตามที่คำนวณได้ตามมาตรา 32 เพราะเหตุ เป็นโรงเรียนการกุศลหรือเพื่อให้ผู้ยากไร้ได้รับการศึกษา ให้กระทรวงศึกษาธิการอุดหนุน

ทางการเงินและให้ความช่วยเหลือด้านอื่นเพื่อโรงเรียนในระบบดังกล่าวสามารถดำเนินการต่อไปได้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 36 คณะกรรมการบริหารต้องจัดให้มีการประชุมอย่างน้อยหนึ่งครั้งในแต่ละภาคการศึกษาปกติ การประชุมของคณะกรรมการบริหาร ให้นำความในมาตรา 12 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 37 ให้ผู้รับใบอนุญาตแต่งตั้งผู้อำนวยการคนหนึ่งเป็นผู้ดูแลรับผิดชอบการบริหารจัดการโรงเรียนในระบบ และแจ้งให้ผู้อนุญาตทราบพร้อมกับส่งหลักฐานการแต่งตั้งผู้อำนวยการภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันแต่งตั้ง

ผู้อำนวยการต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทย มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา และสามารถทำงานให้กับโรงเรียนในระบบได้เต็มเวลา

ผู้รับใบอนุญาตจะทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยการโดยไม่แต่งตั้งผู้อำนวยการตามวรรคหนึ่งก็ได้

มาตรา 38 ภายใต้บังคับมาตรา 37 วรรคสาม ผู้รับใบอนุญาตจะแต่งตั้งรองผู้อำนวยการคนหนึ่งหรือหลายคนเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามผู้อำนวยการมอบหมายก็ได้ รองผู้อำนวยการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามเช่นเดียวกับผู้อำนวยการ

มาตรา 39 ผู้อำนวยการมีหน้าที่และความรับผิดชอบ ดังต่อไปนี้

1. ดูแลรับผิดชอบด้านวิชาการของโรงเรียนในระบบ
2. แต่งตั้งและถอดถอนครู บุคลากรทางการศึกษา และเจ้าหน้าที่ของโรงเรียนในระบบตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารกำหนด
3. ควบคุมปกครองครู บุคลากรทางการศึกษา และนักเรียนของโรงเรียนในระบบ
4. จัดทำทะเบียนครู บุคลากรทางการศึกษา เจ้าหน้าที่ นักเรียน และเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องกับการให้การศึกษาตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด
5. จัดทำหลักฐานเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการศึกษาตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด
6. ปฏิบัติหน้าที่อื่นอันเกี่ยวกับวิชาการตามระเบียบและข้อบังคับของทางราชการ รวมทั้งตราสารจัดตั้ง นโยบาย ระเบียบและข้อบังคับของโรงเรียน และหน้าที่อื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 40 ให้ผู้รับใบอนุญาตแต่งตั้งผู้จัดการคนหนึ่งมีหน้าที่และความรับผิดชอบดังต่อไปนี้

1. คู่มือรับผิดชอบงานด้านงบประมาณของโรงเรียนในระบบ
2. คู่มือรับผิดชอบการบริหารทั่วไปของโรงเรียนในระบบ
3. ปฏิบัติหน้าที่อันเกี่ยวกับการบริหารงานตามตราสารจัดตั้ง นโยบาย ระเบียบและข้อบังคับของโรงเรียนในระบบ และหน้าที่อื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับใบอนุญาตจะทำหน้าที่ผู้จัดการโดยไม่แต่งตั้งผู้จัดการตามวรรคหนึ่งก็ได้ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งผู้จัดการ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 41 ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตเป็นบุคคลธรรมดาและไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ไม่ว่าจะกรณีใดให้ผู้รับใบอนุญาตแต่งตั้งบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 21 เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่แทน หากมิได้แต่งตั้งผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนไว้ ให้ผู้อำนวยการเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่แทน

มาตรา 42 ให้โรงเรียนในระบบจัดให้มีครูและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนในระบบให้เพียงพอแก่การจัดการศึกษา และมีจำนวนที่เหมาะสมกับนักเรียน ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ครูและบุคลากรทางการศึกษา ต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพครู หรือบุคลากรทางการศึกษาตามกฎหมายว่า ด้วย สภาครูและบุคลากรทางการศึกษา แล้วแต่กรณี

มาตรา 43 เอกสารที่โรงเรียนในระบบต้องจัดทำตามพระราชบัญญัตินี้ให้จัดทำเป็นภาษาไทย การสอนในโรงเรียนในระบบนอกจากการสอนวิชาภาษาต่างประเทศต้องใช้ภาษาไทย เว้นแต่เป็นโรงเรียนประเภทนานาชาติหรือเป็นโรงเรียนที่ได้รับอนุญาตให้สอนเป็นภาษาต่างประเทศ ให้สอนเป็นภาษาที่ระบุไว้ในใบอนุญาตได้ แต่ต้องสอนให้นักเรียนสามารถอ่าน เขียน และพูดภาษาไทยได้ด้วย เพื่อประโยชน์ในการขยายโอกาสการเรียนรู้ คณะกรรมการจะอนุญาตเป็นการทั่วไปให้โรงเรียนในระบบสอนวิชาบางวิชาเป็นภาษาต่างประเทศก็ได้ โดยจะกำหนดเงื่อนไขไว้ด้วยหรือไม่ก็ได้

การบริหารจัดการของโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา

พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 (2550, หน้า 29–69) มีบันทึกไว้ว่า ปัจจุบันโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา ดำเนินการภายใต้พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 ทั้งนี้เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ โดยที่กฎหมาย ว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติได้กำหนดหลักการบริหารและการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษาให้มีฐานะเป็นนิติบุคคล และมีคณะกรรมการบริหาร เพื่อทำหน้าที่บริหารและ

จัดการศึกษาโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษาให้มีความเป็นอิสระ โดยมีการกำกับติดตาม การประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาเช่นเดียวกับสถานศึกษาของรัฐ นอกจากนี้ เพื่อให้เอกชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาโดยรัฐพร้อมให้การสนับสนุนด้านเงินอุดหนุน และ สิทธิประโยชน์อย่างอื่น รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนด้านวิชาการให้แก่สถานศึกษาของเอกชน ดังนั้น การจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษาในปัจจุบันอยู่ในความดูแล กำกับ ติดตามการประเมินคุณภาพ และมีมาตรฐานการศึกษาเช่นเดียวกับโรงเรียนของรัฐ โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2542, หน้า 6-12) ได้กำหนดเกณฑ์ และ ตัวชี้คุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษาไว้ 7 ปัจจัย ดังต่อไปนี้

ปัจจัยที่ 1 ปรัชญาและเป้าหมายของโรงเรียน

ในการจัดการศึกษาเพื่อให้ประสบผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่พึงประสงค์นั้น โรงเรียน จะต้องมีปรัชญาและเป้าหมายเป็นของตนเอง เพื่อจะได้ทำหน้าที่เป็นเสมือนกรอบช่วยควบคุม การปฏิบัติงานของโรงเรียน ให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน โดยกำหนดไว้ 1 เกณฑ์ 4 ตัวชี้คุณภาพ

ปัจจัยที่ 2 หลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน

หลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน การเรียนการสอนเป็นหัวใจสำคัญในการ ดำเนินงานโรงเรียนไปสู่จุดมุ่งหมายที่ต้องการ เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร การจัดการเรียน การสอน การวัดและประเมินผล โดยกำหนดไว้ 3 เกณฑ์ 10 ตัวชี้คุณภาพ

ปัจจัยที่ 3 บุคลากร

บุคลากรของโรงเรียน ซึ่งรวมทั้งผู้ที่ทำหน้าที่สอนและไม่เกี่ยวข้องกับการสอน แต่สนับสนุนการดำเนินงานของโรงเรียนให้เกิดขึ้นและดำเนินไปได้ นับเป็นปัจจัยที่สำคัญที่จะ ทำให้การดำเนินงานของโรงเรียนเป็นไปตามวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ โดยได้กำหนดไว้ 3 เกณฑ์ 7 ตัวชี้คุณภาพ

ปัจจัยที่ 4 ทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน

ทรัพยากรเป็นกลไกสำคัญที่ทำให้โรงเรียนดำเนินงานสำเร็จลุล่วงตามจุดมุ่งหมาย และวัตถุประสงค์ที่ต้องการ โดยได้กำหนดไว้ 4 เกณฑ์ 11 ตัวชี้คุณภาพ

ปัจจัยที่ 5 การจัดการบริหาร

การบริหารเป็นการดำเนินงานของบุคคล เพื่อให้บริการทางการศึกษาแก่สมาชิกของ สังคมให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ โดยได้กำหนดไว้ 3 เกณฑ์ 10 ตัวชี้คุณภาพ

ปัจจัยที่ 6 กิจการนักเรียน

งานกิจการนักเรียน เป็นการจัดมวลงประสบการณที่ผู้เรียนได้ใช้ความสามารถสร้างคุณลักษณะ และคุณสมบัตินำหรับคุณภาพชีวิต เป็นทั้งกิจกรรมที่เสริมสร้างความถนัด ความสนใจพิเศษของผู้เรียน และเกี่ยวข้องกับหลักสูตรและเพิ่มเติมจากหลักสูตร กิจการนักเรียน เป็นบริการที่โรงเรียนจัดบนพื้นฐานของวิชาการ และความต้องการของผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวางแผน โดยได้กำหนดไว้ 3 เกณฑ์ 10 ตัวชี้คุณภาพ

ปัจจัยที่ 7 สัมฤทธิ์ผลของผู้เรียน

สัมฤทธิ์ผลของผู้เรียนจะเป็นเครื่องวัดและตัดสินความสำเร็จของการดำเนินงานของโรงเรียนเป็นอย่างดี โดยได้กำหนดไว้ 3 เกณฑ์ 11 ตัวชี้คุณภาพ

การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา

วัฒนา มโนจิตร(2540, หน้า 14) ได้แบ่งงานด้านวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาไว้ดังนี้ คือ การควบคุมดูแลเกี่ยวกับการใช้ และการปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนและการใช้อุปกรณ์การสอน การจัดแบบเรียนคู่มือครู การจัดชั้นเรียน การจัดครูเข้าสอน การปรับปรุงการเรียนการสอน การฝึกอบรมครูประจำการ การเผยแพร่งานวิชาการ การวัดผลการศึกษา การวิจัย การประเมินผลมาตรฐานโรงเรียนเพื่อปรับปรุงโรงเรียน ตลอดจนการตรวจเยี่ยม และการนิเทศการศึกษา

จะเห็นได้ว่าขอบข่ายงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา จะเน้นไปที่การเรียนการสอน การวัดผล การประเมินผล การวางแผน ตลอดจนจนถึงการปรับปรุงงานวิชาการให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

จากแนวคิดของนักการศึกษา หรือนักวิชาการที่ได้นำเสนอไว้ ผู้วิจัยได้นำมาบูรณาการในการบริหารงานวิชาการ โดยผู้วิจัยใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 เป็นเกณฑ์ ซึ่งได้แบ่งออกเป็นงาน 9 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการบริหารหลักสูตร 2) ด้านการวางแผนงานวิชาการ 3) ด้านการบริหารการเรียนการสอน 4) ด้านการบริหารการประเมินผล การเรียน 5) ด้านการวิจัยในชั้นเรียน 6) ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี 7) ด้านการนิเทศการศึกษา 8) ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา 9) ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนและภูมิปัญญาท้องถิ่น

การจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเชียงราย

การจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเชียงรายเริ่มต้นขึ้นจาก ดร.แมตทิววารี มิซซันนา ริชาวอเมริกัน ได้เปิดโรงเรียนในปี พ.ศ. 2431 โดยแรกเริ่มใช้ชื่อโรงเรียนว่า Boy's School เรียนเป็นภาษาพื้นเมืองและภาษาอังกฤษ และต่อมาจึงเปิดสอนวิชาภาษาไทย และภาษาพม่า

ต่อมาในปี พ.ศ. 2457 ทางคณะมิชชันนารีได้ก่อตั้งโรงเรียนสำหรับสอนผู้หญิงขึ้นอีกแห่งหนึ่งชื่อว่า โรงเรียนสตรีวิชาการ และในปี พ.ศ. 2477 จึงได้รวมทั้งสองโรงเรียนเป็นโรงเรียนเดียวกัน และใช้ชื่อใหม่ว่า โรงเรียนคริสเตียนวิทยาคม จนถึงปี พ.ศ. 2485 จึงได้เปลี่ยนเป็นชื่อ โรงเรียนเซียงรายวิทยาคม จนถึงปัจจุบัน โรงเรียนเซียงรายวิทยาคมเปิดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย มีจำนวนนักเรียนรวมทั้งสิ้น 2,529 คน ต่อมาในปี พ.ศ. 2475 โรงเรียนวัดจ้อเจริญได้เปิดทำการเรียนการสอน โดยจัดการเรียนการสอนระดับประถมศึกษา ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษา ในปี พ.ศ. 2478 เปิดสอนแผนกพณิชยกรรม แต่ได้ยกเลิกไปในปี พ.ศ. 2481 จนถึง พ.ศ. 2520 ได้เปิดการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจนถึงปัจจุบัน โดยมี พระครูสุนทรวรการเป็นผู้รับใบอนุญาต และนายพานุกร ปวนคำมาเป็นผู้อำนวยการ พ.ศ. 2492 มิชชันนารีคณะเพรสไบทีเรียน ชื่อ ดร.ฟอเรส ซี ทราวาเย ได้ขออนุญาตรัฐบาลไทยก่อตั้งหมู่บ้านฟาร์มล้มพันนกิจ พร้อมกับก่อตั้งโรงเรียนคริสเตียนไพศาลศาสตร์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือบรรดาลูกหลานของสมาชิกในหมู่บ้านและเด็กยากจนผู้ด้อยโอกาสในด้านการศึกษา โดยช่วงแรกเปิดการเรียนการสอนระดับชั้นประถมศึกษาจากนั้นจึงเปิดการเรียนการสอนในระดับปฐมวัย และระดับมัธยมศึกษาตอนต้นตามลำดับจนถึงปัจจุบัน โดยมี ดร.สุพจน์ พันธุ์อ่อน เป็นผู้รับใบอนุญาต และนายอนุพงศ์ ปรีชาพงศ์มิตร ดำรงตำแหน่งเป็นผู้อำนวยการสถานศึกษา หลังจากก่อตั้งโรงเรียนคริสเตียนไพศาลศาสตร์เพียง 8 ปี คือในปีพ.ศ. 2500 ผู้ประกาศศาสนาคริสต์คนไทยและอเมริกันร่วมกันเปิดโรงเรียนสหศาสตร์ศึกษา เพื่อเด็กสาวกะเหรี่ยงที่ขาดการศึกษาขึ้น โดยมีนางสาวสายคำ เสดวงชัย เป็นครูผู้สอน เริ่มต้นสอนภาษาไทยและคริสเตียนศึกษาเท่านั้น จากนั้นในปี พ.ศ. 2502 ได้เปิดการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษา ปี พ.ศ. 2526 มีการขยายการศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2545 ได้เปิดการศึกษาระดับปฐมวัย และในปี พ.ศ. 2548 จึงขยายการศึกษาจนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

จากนั้นเพียง 9 ปี คือ พ.ศ. 2509 บาทหลวงลวงโงโตซ์ มิชชันนารีศาสนาคริสต์นิกายแคทอลิก ได้มีการสร้างโบสถ์ขึ้น ขณะเดียวกันก็เปิดศูนย์ตัดเย็บเสื้อผ้าให้การศึกษาด้านอาชีพแก่สตรี ในปี พ.ศ.2512 จึงได้เปิดเป็นโรงเรียนสอนหนังสือให้กับเด็ก โดยเริ่มที่ระดับประถมศึกษา ก่อน จากนั้นในปี พ.ศ. 2521 จึงเปิดการศึกษาระดับปฐมวัยและขยายถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 จนกระทั่งในปี พ.ศ.2547 จึงเปิดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ปัจจุบันโรงเรียนสันติวิทยามีจำนวนนักเรียนระดับปฐมวัยถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลายรวมทั้งสิ้น 1,266 คน จากนั้นโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเชียงรายก็เกิดขึ้นโดยองค์การศาสนา และนิติบุคคลอีกมากมายแห่ง

ในช่วงเริ่มแรกของการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเชียงรายนั้นเริ่มจากการประกาศศาสนาคริสต์ก่อนโดยมิชชันนารี จากนั้นเมื่อเห็นว่าคนในท้องถิ่นขาดโอกาสทางการศึกษาจึงสร้างโรงเรียนขึ้น โดยช่วงแรกเปิดการเรียนการสอนวิชาศาสนา วิชาภาษาไทย และการอาชีพก่อน หลังจากนั้นจึงพัฒนาเปิดการเรียนการสอนในระดับชั้นต่าง ๆ ขึ้น บางแห่งเปิดระดับประถมศึกษาก่อน หลังจากนั้นจึงเปิดการศึกษาระดับปฐมวัย และมัธยมศึกษาตามมา การจัดการศึกษาเอกชนในจังหวัดเชียงรายเริ่มเมื่อปี พ.ศ. 2431 จนถึงปัจจุบันรวมแล้ว 129 ปี ในจังหวัดเชียงรายมีโรงเรียนเอกชนสายสามัญทั้งหมด 66 แห่ง โดยแบ่งเขตพื้นที่การศึกษาเป็น 4 เขต คือ

1. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 1 ส่วนมากอยู่ในพื้นที่อำเภอเมือง
2. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ส่วนมากอยู่ในพื้นที่อำเภอพาน อำเภอเวียงป่า-เป้า และอำเภอป่าแดด
3. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 ส่วนมากอยู่ในพื้นที่อำเภอแม่สาย อำเภอแม่จัน และอำเภอเชียงแสน
4. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 4 ส่วนมากอยู่ในพื้นที่อำเภอเทิง อำเภอพานาน้อย-ราย อำเภอเชียงของ อำเภอขุนตาล และอำเภอเวียงแก่น

เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 1 ในตัวอำเภอเมืองเชียงราย มีโรงเรียนทั้งหมด 27 แห่ง เป็นโรงเรียนที่เปิดการเรียนการสอนระดับประถมศึกษา จำนวน 14 แห่ง ซึ่งบางแห่งจะมีทั้งระดับปฐมวัย และมัธยมศึกษาด้วย นอกจากนั้นจัดการเรียนการสอนเฉพาะระดับปฐมวัย 13 แห่ง ในการจัดการศึกษาโรงเรียนเอกชนในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย แต่ละแห่งมีหลักสูตรสถานศึกษา แต่บางแห่งได้นำหลักสูตรจากต่างประเทศมาใช้และเพิ่มวิชาภาษาไทยเข้าไปในหลักสูตรอีกหนึ่งวิชา โดยภาพรวมแล้ว การจัดการศึกษาของสถานศึกษาเอกชนจะมุ่งเน้นที่วิชาการ และเพิ่มทักษะด้านต่าง ๆ เพื่อผู้เรียนจะมีพัฒนาการในทุกด้าน และมีทักษะทางวิชาการเป็นเลิศ

ทฤษฎีการบริหารงานวิชาการ

ในบรรดางานบริหารโรงเรียนด้านต่าง ๆ นั้น งานบริหารด้านวิชาการนับเป็นหัวใจของการบริหารทั้งหมด ในการบริหารงานวิชาการนั้นผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่สุดคือผู้บริหาร จำเป็นต้องอาศัยทั้งศาสตร์และศิลป์มาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับธรรมชาติขององค์การ เพื่อได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาองค์การให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

การปรับใช้ทฤษฎีต่าง ๆ กับการบริหารงานวิชาการ

ทฤษฎีการบริหารงานเชิงวิทยาศาสตร์ของ Frederick W. Taylor มีหลักการสำคัญ คือ

1) ต้องสร้างหลักการทำงานที่เป็นวิทยาศาสตร์ โดยใช้หลัก Time and Motion Study แล้วกำหนดเป็น One best Way เพื่อให้เกิดวิธีการทำงานที่มีประสิทธิภาพ 2) มีการเลือกคนให้เหมาะสม 3) มีกระบวนการพัฒนาคน และ 4) สร้าง Friendly Cooperation ให้เกิดขึ้น มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดสิ่งที่ต้องการไว้สำหรับการปฏิบัติงาน แทนที่ผู้ปฏิบัติงานต้องทำตามที่ตนเองคิด การนำใช้ทฤษฎีการบริหารงานเชิงวิทยาศาสตร์ของเทลเลอร์ มาปรับใช้ในการบริหารงานวิชาการ มีขั้นตอน ดังนี้ (อนุสรณ์ ถึงสุขวงษ์, 2556, สืบออนไลน์)

1. การวิเคราะห์งาน (Analyze Task) ผู้บริหารจะต้องทำการวิเคราะห์งานก่อนว่า มีองค์ประกอบหรือส่วนงานอะไรบ้าง มีมาตรฐานอะไรบ้าง อุปกรณ์เครื่องมือ และการจัดเวลารวมทั้งเวลาพักผ่อน และเวลาที่ยืดหยุ่นได้

2. กำหนดคุณสมบัติของบุคคลเข้าปฏิบัติงาน (Design One Best Way to Perform it) ผู้บริหารต้องพิจารณาว่าบุคคลที่มีคุณลักษณะเช่นไร มีความเหมาะสมกับงาน โดยพิจารณาทั้งด้านความสามารถทางสติปัญญาและความสามารถทางร่างกาย วุฒิการศึกษา อายุ และประสบการณ์ เป็นต้น

3. คัดเลือกบุคคล (Select Workers) เป็นขั้นที่ผู้บริหารต้องคัดเลือกบุคคลเข้าทำงาน โดยให้เกณฑ์คุณสมบัติที่กำหนดไว้

4. ฝึกอบรมบุคลากร (Train Workers) เพื่อให้บุคลากรมีทักษะการปฏิบัติงาน จำเป็นต้องมีการแนะนำ ชี้แจง ฝึกประสบการณ์ ให้เกิดความชำนาญ โดยอาศัยการอบรม หรือการประชุม การสัมมนาเพื่อทำงานให้บรรลุเป้าหมาย

5. การให้สิ่งจูงใจหรือแรงเสริม (Pay Incentives) ผู้บริหารต้องจัดค่าตอบแทนให้บุคลากร เพื่อจูงใจในการปฏิบัติงาน สร้างความพึงพอใจแก่บุคลากรทุกฝ่าย และเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพอีกด้วย การปฏิบัติงานตามหลักการห้าขั้นตอนนี้ ทำให้เทลเลอร์ประสบความสำเร็จ และมีผลผลิตเพิ่มขึ้น บุคลากรมีความพึงพอใจไม่เหน็ดเหนื่อย ปฏิบัติงานด้วยความกระตือรือร้น ผู้บริหารยังต้องทำหน้าที่วางแผน จัดองค์กร ให้คำชี้แนะ และควบคุมการปฏิบัติงาน ซึ่งสามารถนำหลักการดังกล่าวของเทลเลอร์ไปใช้กับการบริหารงานวิชาการได้เช่นเดียวกัน

ทฤษฎีการบริหารงานเชิงการจัดการของ Henri Fayol (สุกัญญา ประเสริฐสังข์, 2556, หน้า 12-14) สามารถนำมาใช้ในการบริหารงานวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมุ่งเน้นให้ความสำคัญในการบริหารจัดการ Henri Fayol เป็นชาวฝรั่งเศสและเป็นผู้นำคนหนึ่งในการเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหาร ฟาโยลทำงานอยู่ในโรงงานแร่และโลหะ เขาได้รับความสำเร็จ

อย่างงดงามในการบริหารงาน ฟ้าโยลได้กอบกู้สถานการณ์อันสิ้นหวังของบริษัท จนทำให้มีผลกำไรงดงาม แนวคิดของฟ้าโยลอยู่ที่การแสวงหากฎเกณฑ์ในการบริหารงานที่มีลักษณะเป็นสากล ซึ่งหลักเกณฑ์ดังกล่าวนี้เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักบริหารที่ต้องมีภาระหน้าที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบ ต่อองค์การ ฟ้าโยลได้เสนอองค์ประกอบขั้นมูลฐานของการบริหารไว้ดังนี้

1. การวางแผน Planning
2. การจัดองค์การ Organizing
3. การบังคับบัญชา Commanding
4. การประสานงาน Co-Ordinating
5. การควบคุม Controlling

นอกจากนี้ฟ้าโยลยังได้เสนอหลักเกณฑ์การบริหารออกเป็น 14 ประการ ได้แก่

1. การแบ่งแยกการทำงาน (Divison of Work) เป็นการกำหนดภารกิจและความรับผิดชอบให้บุคลากร

2. อำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติงาน (Authority) ให้ผู้ปฏิบัติได้ทำตามบทบาทหน้าที่ และรับผิดชอบต่อผลที่เกิดขึ้น รวมทั้งคำนึงถึงการให้รางวัล และผลตอบแทนที่เหมาะสม

3. วินัยจรรยา (Discipline) จัดให้มีกฎระเบียบ หรือข้อตกลงร่วมกันระหว่างผู้บริหาร และผู้ปฏิบัติงานได้เข้าใจตรงกัน และจำเป็นต้องอาศัยการแนะนำ การนิเทศที่ดี

4. เอกภาพในการควบคุม (Unity of Command) งานควรได้รับคำแนะนำ หรือคำสั่งจากผู้บริหารหรือหัวหน้างานเท่านั้น

5. เอกภาพในการอำนวยการ (Unity of Direction) ผู้บริหารต้องกำหนดทิศทาง เป้าหมาย แต่ละงานให้ตรงตามวัตถุประสงค์ ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยการประสานงานการสร้างเอกภาพ และการเน้นการปฏิบัติ

6. ประโยชน์ส่วนตนต้องรองจากประโยชน์ขององค์การ (Sumordina of Individual to General Interest) ความทะเยอทะยาน ความเห็นแก่ตัว ความขี้เกียจ ความอ่อนแอ ความเบื่อง่าย และสิ่งไม่พึงประสงค์ของบุคคลเป็นสาเหตุมีผลต่อพฤติกรรมองค์การโดยส่วนรวม ผู้บริหารจำเป็นต้องละลายสิ่งเหล่านั้นให้หมดไป และสร้างตัวอย่างที่ดี และการระเทศที่เหมาะสมและยุติธรรม

7. ผลประโยชน์ตอบแทน (Remuneration) ผู้บริหารจัดรางวัล หรือค่าตอบแทนที่เหมาะสม ซึ่งจะช่วยให้มีขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานดีขึ้น

8. การรวมอำนาจไว้ในส่วนกลาง (Centraliztion) องค์การจำเป็นต้องมีการประสานงาน การสั่งการโดยอาศัยส่วนกลาง อย่างไรก็ตามอาจมีความจำเป็นต้องกระจายอำนาจหรือ

ความรับผิดชอบ ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ และลักษณะงาน การรวมศูนย์จะทำให้สามารถกำหนดศักยภาพของบุคลากรในการศึกษาเดียวกัน

9. สายการบังคับบัญชา (Chain of Command) เป็นการกำหนดสายบังคับบัญชาจากเบื้องบนสู่ระดับล่าง ซึ่งจะช่วยกำหนดทิศทางให้มีเอกภาพมากขึ้น อย่างไรก็ตามการมีสายงานบริหารยาวเกินไป การสื่อสารก็ย่อมมีอุปสรรค และการตัดสินใจที่ไม่ดี ส่งผลต่อการบริหารจัดการด้วยเช่นเดียวกัน

10. คำสั่งและระเบียบข้อบังคับ (Order Anregulation) เป็นการวางคนให้เหมาะสมกับสายงานเดียวกัน เพื่อสะดวกต่อการประสาน กำกับ ติดตามผล

11. ความเสมอภาค (Equity) ผู้บริหารต้องให้ความเท่าเทียมและยุติธรรมแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา ซึ่งส่งผลต่อความซื่อสัตย์และการปฏิบัติงานที่ดี

12. ความมั่นคงในการทำงาน (Stability of Personel) ผู้บริหารต้องคำนึงถึงเสถียรภาพหรือความมั่นคงในการปฏิบัติงานของบุคลากร การเปลี่ยนแปลงหน้าที่รับผิดชอบบ่อย ๆ ย่อมส่งผลต่อการทำลายขวัญและประสิทธิภาพ

13. ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (Initiative) ผู้บริหารจำเป็นต้องให้ผู้ปฏิบัติงานแต่ละคนได้ริเริ่มสร้างสรรค์ให้สามารถทำงานได้บรรลุเป้าหมายมากที่สุด โดยการร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติ และร่วมประเมินผล เป็นต้น

14. ความยึดมั่นและร่วมแรงร่วมใจ (Esprit de Corps) ผู้บริหารจำเป็นต้องสร้างทีมงานที่เข้มแข็ง เพื่อนำไปสู่ความร่วมมือและการประสานงานที่ดี

ข้อที่น่าสังเกตจากทฤษฎีและหลักเกณฑ์การจัดการของฟาโยล คือ จะมุ่งแสวงหาวิธีการที่ดีที่สุดในการบริหารที่จะมีลักษณะเป็นสากล สามารถนำไปใช้ได้ทุกองค์การ ฟาโยล มุ่งเน้นผู้ปฏิบัติงานในระดับผู้บังคับบัญชาเป็นส่วนใหญ่

ทฤษฎีการบริหารของฟาโยล มีความเหมาะสมกับการบริหารงานวิชาการ มีขั้นตอนหรือกระบวนการในการบริหารงานที่มุ่งประสิทธิภาพ และประสิทธิผลเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ ฟาโยลได้กำหนดขั้นตอนในการบริหารงานที่เหมาะสมกับการบริหารงานวิชาการไว้ 5 ขั้นตอน ได้แก่ การวางแผน การจัดองค์การ การบังคับบัญชา การประสานงาน และการควบคุม ดังนี้

1. การวางแผน เป็นกระบวนการที่สำคัญในการบริหาร เป็นภาระหน้าที่และเป็นการใช้ศิลปะของภาวะผู้นำที่สำคัญที่สุดประการหนึ่ง ดังนั้นในการบริหารงานวิชาการจึงจำเป็นต้องทราบถึง หลักสำคัญในการวางแผนเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานให้ได้ผลยิ่งขึ้น

2. การจัดองค์การ เป็นกระบวนการที่จัดตั้งขึ้นเพื่อความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่จะสามารถทำให้องค์ประกอบของการบริหารงานวิชาการบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ซึ่งประกอบด้วย คน (People) หน้าที่การงาน (Function) และปัจจัยทางกายภาพต่าง ๆ (Physical Factors) ขององค์การ หรือการบริหารงานวิชาการ

3. การบังคับบัญชา เป็นการบริหารงานวิชาการตามอำนาจหน้าที่ ตามระเบียบแบบแผนวิธีการและมาตรฐานการปฏิบัติงานที่กำหนดขึ้น โดยอาศัยศิลปะการเป็นผู้นำหลักมนุษยสัมพันธ์ของผู้บังคับบัญชาต่อผู้ร่วมงานหรือผู้ใต้บังคับบัญชา

4. การประสานงาน เป็นเรื่องของการร่วมมือในการบริหารงานวิชาการ เป็นเรื่องเกี่ยวกับภาระทางใจที่สำคัญ ดังนั้นการประสานงานจึงเป็นการประสานใจที่มีส่วนสำคัญในการส่งผลให้การบริหารงานวิชาการบรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้

5. การควบคุม เป็นการกำกับ ติดตาม ตรวจสอบการดำเนินงานและความก้าวหน้าในการบริหารงานวิชาการเกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลง การพัฒนางาน และผลสำเร็จในการปฏิบัติงาน เพื่อแก้ไข ปรับปรุง และเป็นข้อมูลในการพัฒนางานต่อไป

ดังนั้น สรุปได้ว่า ทฤษฎีการบริหารของฟาโยล ซึ่งเป็นกระบวนการในการวางแผน การจัดองค์การ การบังคับบัญชา การประสานงาน และการควบคุม มีความเหมาะสมในการบริหารงานวิชาการอย่างยิ่ง เป็นวิธีการบริหารงานวิชาการที่เป็นสากล มีขั้นตอนหรือกระบวนการบริหารงานที่ต่อเนื่อง สามารถประยุกต์ใช้ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลนำไปสู่การพัฒนาความเป็นเลิศทางวิชาการขององค์การในที่สุด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษาชั้นนั้น พบว่า มีน้อยมาก ผู้วิจัยจึงเสาะหานงานวิจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการในระดับระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา ดังต่อไปนี้

พิทยาลงกรณ์ พิลาศเอมอร (2523) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าเรื่อง การบริหารวิชาการตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ของโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด จุดประสงค์ในการวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาการบริหารวิชาการตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ของโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด และเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ การจัดระเบียบงานการใช้หลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนในโรงเรียนขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดเล็กกว่าแตกต่างกันหรือไม่ ผลการศึกษา พบว่า การบริหารวิชาการเกี่ยวกับ

การจัดระเบียบงานการใช้หลักสูตรและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โรงเรียนอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง โดยคิดเป็นร้อยละ 37 และ 34 ตามลำดับ ส่วนการวัดและประเมินผลอยู่ในเกณฑ์มาก คิดเป็นร้อยละ 40 เมื่อเปรียบเทียบการบริหารวิชาการทั้ง 3 ด้าน คือ การจัดระเบียบงานการใช้หลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ในโรงเรียนขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดเล็กพบว่าไม่แตกต่างกัน และการบริหารวิชาการที่ปฏิบัติอยู่ในโรงเรียนทั้ง 2 ขนาด เกี่ยวกับการจัดระเบียบงานการใช้หลักสูตรและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ส่วนการวัดและประเมินผลอยู่ในเกณฑ์มาก

ณรงค์ฤทธิ์ ปรีชานุกูล (2542) ได้ทำการศึกษาแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดเทศบาลเมืองลำพูน ผลการศึกษา พบว่า ในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดเทศบาลเมืองลำพูน ได้มีการให้ความสำคัญในเรื่องการวัดผล ประเมินผล ให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย และเนื้อหาของหลักสูตร มีการกำหนดเป้าหมายและวางแผนไว้ชัดเจน มีสิ่งอำนวยความสะดวกให้เรื่องวัสดุการเรียนการสอน ตลอดจนการส่งเสริมการนำไปใช้ นอกจากนี้มีกิจกรรมการนิเทศเพื่อช่วยปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนของครู ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดเทศบาลเมืองลำพูนได้แก่ ครูมีงานหลายด้าน หรือสอนหลายวิชา ห้องสมุดขาดเจ้าหน้าที่บรรณารักษ์ โดยเฉพาะขาดเครื่องมือวัดผลประเมินผลอย่างมีประสิทธิภาพ ขาดการนิเทศภายใน ขาดแคลนวัสดุประกอบหลักสูตร และสื่อการเรียนการสอน

วิษุณ พลรงค์ (2545) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกระบี่ วัดดูประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกระบี่ ประชากรคือผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกระบี่ ในปีการศึกษา 2545 จำนวน 227 คน

ผลการวิจัย พบว่า โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกระบี่ ส่วนใหญ่ปฏิบัติงานด้านวิชาการ 7 ด้าน คือ วางแผนพัฒนาหลักสูตรร่วมกับคณะครู และกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ส่งครูเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตร ส่งเสริมครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยยึดนักเรียนเป็นสำคัญ สืบหาความต้องการในการใช้สื่อจัดซื้อสื่อโดยใช้งบประมาณของทางราชการ จัดประชุมครูเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล การเรียนการสอน จัดให้มีห้องสมุด โดยใช้ห้องเรียนในอาคารเรียน ส่งเสริมการจัดกิจกรรมในห้องสมุด จัดทำโครงการและปฏิทินปฏิบัติงานการนิเทศภายในโดยให้ครูมีส่วนร่วมในการนิเทศ จัดให้มีการประชุมทางวิชาการ โดยให้ครูที่ไปร่วมประชุมนำมาถ่ายทอดให้ครูท่านอื่น

ในโรงเรียน ปัญหาในการปฏิบัติงานส่วนใหญ่ คือ ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญในการวิเคราะห์หลักสูตร ครูไม่มีความสามารถในการสร้างนวัตกรรมและนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอน ขาดระบบบริหารศูนย์สื่อ ขาดเครื่องมือที่มีคุณภาพในการวัดและประเมินผล ขาดการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของครูและขาดงบประมาณ ในการจัดซื้อหนังสือและจัดประชุมอบรม

จริน แก้วอินแสง (2545) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง การบริหารงานวิชาการให้สอดคล้องตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอเมืองจังหวัดน่าน โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อศึกษาสภาพการปฏิบัติ การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูฝ่ายปฏิบัติการสอนที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ การเตรียมการและดำเนินการเพื่อบริหารงานวิชาการให้สอดคล้องตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของโรงเรียนประถมศึกษาอำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน

ผลการวิจัย พบว่า ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นต่อสภาพการปฏิบัติการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษารวมทุกข้อ อยู่ในระดับปานกลาง ผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อสภาพการปฏิบัติการบริหารงานวิชาการรวมทุกข้อ อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครู พบว่า ด้านการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และด้านการประกันคุณภาพการศึกษาไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านการวางแผนด้านการบริหารหลักสูตร ด้านการวิจัยในชั้นเรียน ด้านการจัดสื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการวัดและประเมินผล ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนและภูมิปัญญาท้องถิ่น พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในส่วนของการสัมภาษณ์ผู้บริหาร พบว่า ผู้บริหารให้ความสนใจในการพัฒนาคุณภาพบุคลากรในโรงเรียน มีการอบรมบุคลากรในโรงเรียน ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนมีการวางแผนร่วมกันพานักเรียนออกศึกษาแหล่งเรียนรู้จริง แต่การปฏิบัติยังทำได้น้อยครั้งเพราะขาดการสนับสนุนด้านงบประมาณ ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนและผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี แต่การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษายังมีส่วนน้อย เพราะโรงเรียนมีกิจกรรมให้เข้าร่วมน้อย ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ทุกโรงเรียนการดำเนินการประกันคุณภาพภายใน และผู้บริหารพร้อมที่จะรับการประเมินโดยองค์กรภายนอก

ฐิติมา สุวรรณ (2550) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง สภาพการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิจิตร เขต 1 วัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อศึกษาสภาพการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิจิตรเขต 1 และเพื่อเปรียบเทียบสภาพการบริหารวิชาการกับขนาดของโรงเรียน

ผลการวิจัย พบว่า สภาพการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิจิตร เขต 1 ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง และผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติการบริหารวิชาการ พบค่านัยสำคัญที่คำนวณได้มีค่า <0.05 ดังนั้น มีโรงเรียนอย่างน้อย 2 ขนาดที่มีสภาพการปฏิบัติการบริหารวิชาการแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของ Tamhane,s T2 พบว่า โรงเรียนขนาดเล็กมีสภาพการปฏิบัติการบริหารวิชาการมีความแตกต่างกับโรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดใหญ่

นิตยา กรโกวิท (2551, หน้า 75) ได้ศึกษาค้นคว้า เรื่อง การปฏิบัติงานวิชาการของโรงเรียนโกวิทจํารงเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2550 ได้สรุปผลการศึกษา ดังนี้ ด้านหลักสูตรและการใช้หลักสูตร พบว่า หลักสูตรบางกลุ่มสาระยังไม่ครอบคลุมเนื้อหา ขอบเขตเนื้อหากว้างเกินไป ครูขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องหลักสูตร และหลักสูตรไม่มีความสอดคล้องกัน ด้านแผนการจัดการเรียนรู้ พบว่า มีกิจกรรมอื่นเข้ามาแทรกทำให้ไม่เป็นไปตามแผนการเรียน เน้นใบงานมากเกินไป ด้านสื่อการสอน พบว่า สื่อมีน้อย ไม่คงทน ขาดสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ขาดงบประมาณ และครูไม่นำสื่อนวัตกรรมมาใช้ในการเรียนการสอน ด้านการนิเทศ พบว่า ไม่มีการแจ้งให้ครูทราบล่วงหน้า ควรมีการชี้แจงก่อนนิเทศการสอน ด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า ควรส่งเสริมให้ครูมีการทำวิจัยในชั้นเรียน และสนับสนุนให้มีการเสนอผลงานวิจัยในชั้นเรียน ส่วนด้านการวัดและประเมินผล พบว่า มีการวัดและประเมินผลซ้ำซ้อน ขาดความชำนาญในการวัดและประเมินผล

อานันตยา คำชมพู (2551, หน้า 55) ได้ศึกษาค้นคว้า เรื่อง การปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่ ผลการวิจัย พบว่า ด้านงานหลักสูตรและแผนการสอน ยังไม่ได้ตรวจสอบกระบวนการทำงานให้มีคุณภาพ และพัฒนางานหลักสูตรการสอน ยังไม่ได้ดำเนินการอย่างเป็นขั้นตอน ด้านงานทะเบียนและประมวลผล พบว่า ยังไม่มีการพัฒนาการสอบคัดเลือกนักศึกษา ส่วนการปฏิบัติงานวิชาการในด้านงานนวัตกรรมและเทคโนโลยี พบว่า ยังไม่ได้สร้างระบบเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ ให้เชื่อมโยงทางวิชาการกับสถาบันทั้งในและต่างประเทศ ไม่ได้มีการประเมินงานด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยี และไม่มีการรายงานผลการปฏิบัติงานทุกปีการศึกษา ส่วนด้านงานประกันคุณภาพ ยังไม่ได้พัฒนาระบบสารสนเทศ/Website งานประกันคุณภาพให้เป็นปัจจุบัน และยังไม่นำผลการประเมินมาปรับปรุง พัฒนา ระบบประกันคุณภาพอย่างต่อเนื่อง ส่วนด้านงานศูนย์วิทยบริการ ยังไม่ได้เสริมสร้างทักษะการเข้าถึง และการสืบค้นสารสนเทศบนเครือข่ายทั้งในและนอกสถาบัน และยังไม่ได้ใช้ทรัพยากรสารสนเทศในการจัดสร้างฐานข้อมูลการผลิตสื่อการศึกษา

วารสารณ์ อริยชนพล (2552) ได้ศึกษาค้นคว้า เรื่อง การศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครราชสีมา วัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครราชสีมา เปรียบเทียบสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามขนาดของโรงเรียน และตามเขตที่ตั้ง และศึกษาแนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครราชสีมา กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ โรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครราชสีมา จำนวน 49 โรงเรียน

ผลการวิจัย พบว่า 1) สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีการปฏิบัติมากที่สุด คือ ด้านการบริหารการเรียนการสอน ส่วนด้านที่มีการปฏิบัติน้อยที่สุด คือ ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ 2) ปัญหาการบริหารงานวิชาการมีปัญหามากอยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษามีปัญหามากที่สุด ส่วนด้านการบริหารการประเมินผลการเรียนมีปัญหาน้อยที่สุด 3) การเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครราชสีมา ระหว่างโรงเรียนขนาดเล็กกับโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครราชสีมา ระหว่างโรงเรียนขนาดเล็กกับโรงเรียนขนาดใหญ่ พบว่า โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน และ 5) แนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครราชสีมา 3 อันดับแรกในแต่ละด้าน ดังนี้ ปัญหาด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา มีแนวทางแก้ไขปัญหาดังนี้คือ ควรลดภาระงานด้านอื่น ให้ครูสอนวิชาเดียวแต่หลายห้อง เผยแพร่ผลงานวิจัย และควรจัดอบรมประชุมปฏิบัติการเพื่อให้ความรู้ในเรื่องการทำวิจัยให้กับครู ต่อมาคือปัญหาด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี มีแนวทางแก้ไขดังนี้ ให้ซ่อมแซมสื่อที่มีอยู่ จัดทำประดิษฐ์ขึ้นเอง โดยใช้วัสดุที่มีอยู่ในท้องถิ่น หรือยืมจากหน่วยงานอื่น โรงเรียนจัดทำแผนปฏิบัติงานประจำปี จัดทำทะเบียนฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น ทำแผนการบริการนำนักเรียนไปทัศนศึกษา เชิญวิทยากรชุมชนมาให้ความรู้ และปัญหาด้านการนิเทศการศึกษา มีแนวทางแก้ไขปัญหาดังนี้ จัดอบรมให้ความรู้วิธีการนิเทศแบบตัวต่อตัว ดำเนินการนิเทศโดยหัวหน้ากลุ่ม หัวหน้าฝ่าย ใช้เวลาในช่วงเช้า/พักเที่ยง/หลังเลิกเรียนโดยการพูดคุยให้คำแนะนำ ควรจัดอบรมหรือประชุมปฏิบัติการให้ความรู้แก่บุคลากรในโรงเรียน

ธเนศ สุนทรนนท์ (2553, หน้า 84) ได้ศึกษา เรื่องการปฏิบัติงานวิชาการของโรงเรียนแม่อนวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่ ได้สรุปผลการศึกษาดังนี้ ด้านหลักสูตรการสอน พบว่า

ได้มีการส่งเสริมให้ครูมีการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน และสอนโดยให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง แต่สิ่งที่ไม่ได้ปฏิบัติ คือ ขาดการประชาสัมพันธ์ให้กับชุมชนและผู้ปกครอง ส่วนการนิเทศการสอน พบว่า มีการประเมินผลการนิเทศ 1 ครั้งต่อปี แต่ครูยังขาดการมีส่วนร่วมในการวางแผนการนิเทศ ด้านสื่อและเทคโนโลยี พบว่า มีการจัดอบรมครูและกระตุ้นให้ครูมีส่วนร่วมในการจัดทำสื่อการสอน แต่ปัญหาที่พบ คือ ครูยังขาดความรู้ความเข้าใจและขาดความชำนาญในการจัดทำสื่อ เช่น สื่อ CAI ด้านการวัดผลและประเมินผล พบว่า มีการจัดและประเมินผลตามสภาพจริงครูมีการรายงานผลการเรียนของนักเรียนให้ผู้ปกครองได้รับทราบ แต่ปัญหาที่พบ คือ ครูขาดการติดตามและดูแลนักเรียนที่ไม่ผ่านการประเมินผล และไม่มีการวิเคราะห์ข้อสอบเพื่อนำไปปรับปรุงและพัฒนาข้อสอบไปสู่มาตรฐาน

รัชนี ลภรัตน์ทอง (2553, หน้า 65) ได้ศึกษา เรื่อง การดำเนินการนิเทศภายในโรงเรียนบ้านเวียงผาง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ได้มีการประชุมก่อนเปิดภาคเรียนอย่างเป็นทางการ โดยมีแนวทางการจัดการศึกษา มีการจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานในฝ่ายต่าง ๆ สำหรับการเยี่ยมนิเทศชั้นเรียน ได้ชี้แจงให้ครูผู้สอนเข้าใจหลักการรายละเอียดการเยี่ยมนิเทศชั้นเรียน ส่งเสริมการสอนตามความสามารถของครูผู้สอน แต่ปัญหาที่พบ คือ ผู้บริหารมีภาระงานมาก ไม่มีเวลาเยี่ยมนิเทศชั้นเรียน บรรยากาศในการนิเทศ ไม่เป็นกัลยาณมิตร มักใช้เกณฑ์การพิจารณาความดีความชอบมาเป็นเกณฑ์

ศุภมาศ ชาวแดง (2555) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในระดับมัธยมศึกษาของอำเภอเมือง จังหวัดพะเยา เพื่อทำการศึกษากาการบริหารงานในส่วนงานวิชาการซึ่งครอบคลุมงาน 3 ด้าน ซึ่งได้แก่ ด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการนิเทศการศึกษา ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และคำถามปลายเปิดในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประชากรที่ใช้ ได้แก่ ครูผู้สอนและผู้บริหารโรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนพินิตประสารณ์ และโรงเรียนประชาบำรุง จำนวน 97 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ความถี่ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษา พบว่า การบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับการปฏิบัติมาก ซึ่งครอบคลุมกับงานทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาหลักสูตร พบว่า ผู้บริหารสามารถอธิบายหรือแนะนำให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรแก่ครูหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในสถานศึกษาได้ ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า ผู้บริหารจัดครูเข้าสอนตามวุฒทางการศึกษา และด้านการนิเทศการศึกษา พบว่า ผู้บริหารมีการทำความเข้าใจกับครูผู้สอน เพื่อให้รับทราบวัตถุประสงค์ในการนเทศภายใน

สนั่น เลิศทอง (2555) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าเรื่อง สภาพปัญหาของบุคลากรที่รับผิดชอบงานวิชาการโรงเรียนขนาดเล็ก กลุ่มนาปรัง กลุ่มปง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2 เพื่อศึกษาสภาพปัญหาบุคลากรในการดำเนินงานวิชาการ 4 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการนิเทศภายใน และด้านการวัดและประเมินผล ประชากรคือผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำนวน 39 คน จากสถานศึกษา 5 แห่ง ซึ่งประกอบไปด้วยโรงเรียนขนาดเล็ก 4 โรงเรียน และโรงเรียนขนาดกลาง 1 โรงเรียน

ผลการศึกษา พบว่า สภาพการดำเนินงานของบุคลากรงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็ก กลุ่มนาปรัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 ส่วนปัญหาการดำเนินงานของบุคลากรงานวิชาการทั้ง 4 ด้าน มีดังนี้ 1) ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร ได้แก่ การไม่ได้ประเมินผลการใช้หลักสูตร ขาดครูวิชาการที่มีความรู้และเชี่ยวชาญในหลักสูตร หลักสูตรมีขอบเขตกว้างแบ่งเนื้อหาสาระการเรียนรู้มากเกินไป โครงสร้างของหลักสูตรยังไม่เหมาะสมเนื่องไม่ยืดหยุ่นกับจำนวนบุคลากรที่ขาด 2) ด้านการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ ครูมีหน้าที่รับผิดชอบงานมากเกินไป ไม่สามารถจัดการเรียนการสอนได้ครบทุกกลุ่มสาระทุกระดับชั้นอย่างมีประสิทธิภาพ ขาดการสนับสนุนในด้านวัสดุ สื่อ เช่น คอมพิวเตอร์ หรือสื่อ ICT ต่าง ๆ และขาดครูตามกลุ่มสาระที่มีความรู้โดยตรงตามกลุ่มสาระ และเอกสารทางวิชาการ เช่น คู่มือ หนังสือเรียน มีมาไม่ทันตามกำหนดเวลาที่ต้องการ 3) ด้านการนิเทศภายใน ได้แก่ ขาดการนิเทศภายในอย่างสม่ำเสมอ ผู้บริหารมีเวลาน้อยที่จะนิเทศกำกับติดตาม การนิเทศภายในครูต้องทำหน้าที่หลายอย่างไม่มีเวลานิเทศเพียงพอ ยังไม่มีการนิเทศภายในที่ชัดเจน และจำนวนบุคลากรมีน้อยทำให้ขาดผู้นิเทศ และ 4) ด้านการวัดและประเมินผล ได้แก่ การวัดและประเมินผลยังไม่ชัดเจน เอกสารมากเกินไป และซ้ำซ้อน ครูยังไม่เข้าใจการวัดและประเมินผลที่ดีพอ ครูผู้รับผิดชอบงานหลายอย่าง เวลามีน้อยทำให้การวัดและประเมินผลไม่เต็มที่ ครูมีประสบการณ์ในการออกแบบการวัดผลตามหลักสูตรใหม่น้อย การประเมินผลตามสภาพจริงและเครื่องมือวัดผลยังไม่ครอบคลุมและไม่หลากหลาย

สุกัญญา ประเสริฐสังข์ (2556) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง การศึกษาความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มจุน 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2 การศึกษาค้นคว้านี้ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา และแนวทางแก้ไขในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มจุน 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต

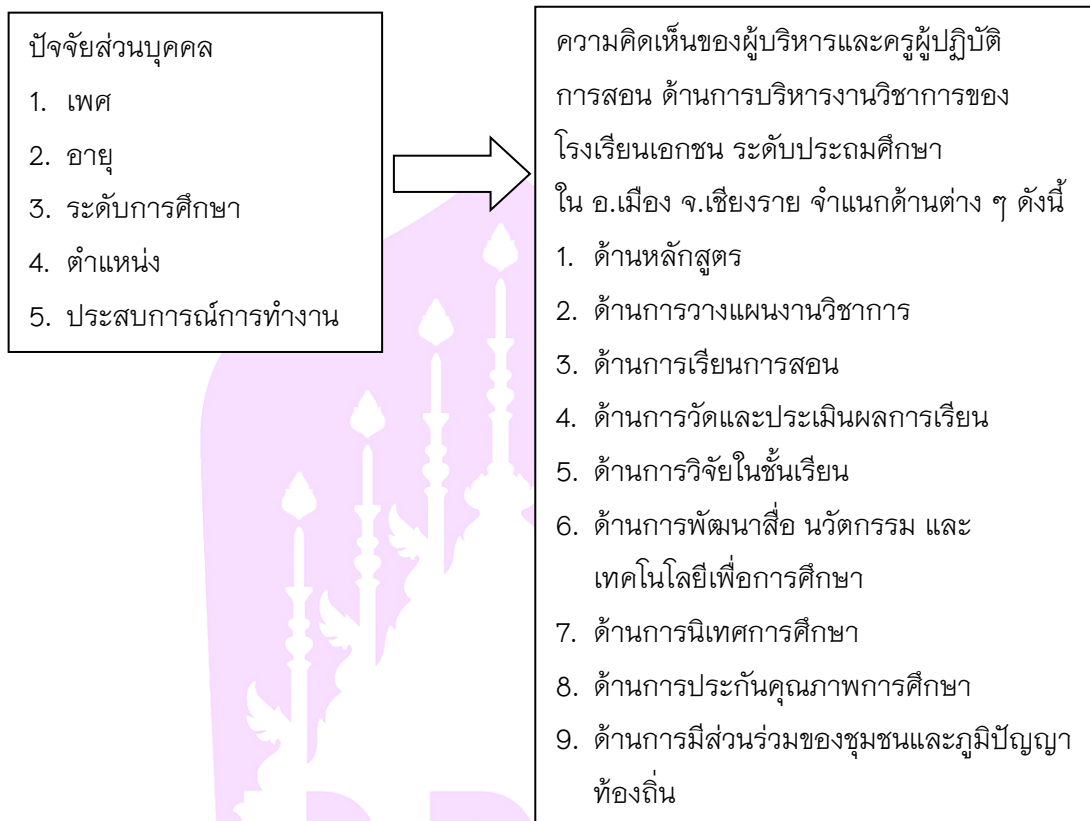
2 ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูผู้สอนในสถานศึกษาในกลุ่มจุน 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2 จำนวน 154 คน

ผลการศึกษา พบว่า ความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในสภาพการปฏิบัติมาก โดยพิจารณาเป็นรายด้าน ดังนี้ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่อยู่ในสภาพการปฏิบัติมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการวัดผลและประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน และด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้อื่นๆ ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้อื่นๆ ด้านการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา และด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการ กับสถานศึกษาอื่น ด้านการแนะแนวการศึกษา ส่วนสภาพการปฏิบัติน้อยที่สุด คือ ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่ครอบครัวองค์กร

จากการศึกษาจากเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และผลการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวข้างต้น พบว่า งานบริหารวิชาการในโรงเรียนทั้งโรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนในสังกัดองค์กรท้องถิ่น และโรงเรียนเอกชนนั้น มีส่วนที่คล้ายคลึงกัน ได้แก่ โรงเรียนจะต้องมีหลักสูตรสถานศึกษา มีการกำหนดเป้าหมายให้สอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา และจะต้องคำนึงถึงความรู้ความสามารถของบุคลากร จะต้องมีความสามารถในการจัดการศึกษา รวมถึงการใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการจัดการบริหารงานวิชาการ และมีการติดตาม ประเมินผล โดยส่งเสริมความสามารถของครูผู้สอนให้มีการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับแผนการจัดการเรียนรู้ มีการส่งเสริมให้การอบรมความรู้และพัฒนาในเรื่องต่าง ๆ ดังนั้นผู้บริหารและบุคลากรในโรงเรียนจึงต้องมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางในการบริหารงานวิชาการ เพื่อให้โรงเรียนบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเรื่องสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย โดยเรียงขั้นตอนในการวิจัย ดังนี้

1. ประชากร
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนในระดับประถมศึกษา ของโรงเรียนเอกชน ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย จำนวน 7 แห่ง ปีการศึกษา 2560 จำนวน 138 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบรายการเลือกตอบ (Check List) เป็นการสอบถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และตำแหน่ง

ตอนที่ 2 สอบถามการดำเนินการของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน โดยให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งพัฒนาขึ้นจากกรอบแนวคิดของ Hallinger and Murphy โดยลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating-Scale) 5 ระดับ กำหนดการให้คะแนน ดังนี้

มีการดำเนินการมากที่สุด	5 คะแนน
มีการดำเนินการมาก	4 คะแนน
มีการดำเนินการปานกลาง	3 คะแนน
มีการดำเนินการน้อย	2 คะแนน

มีการดำเนินการน้อยที่สุด 1 คะแนน

ตอนที่ 3 ลักษณะแบบสอบถามปลายเปิด ให้ผู้บริหารและครูผู้สอน ได้เสนอแนะและแสดงความคิดเห็น หรือแนวทางแก้ไขหากมีปัญหาในงานบริหารวิชาการ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีวิธีดำเนินการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาขอบข่ายการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน โดยค้นคว้าจากเอกสารพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ตลอดจนค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการ

2. นำข้อมูลที่ได้มา สร้างเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการ โดยกำหนดขอบเขตและเนื้อหาให้ครอบคลุมตัวแปรที่ศึกษา

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องในด้านเนื้อหา ความเข้าใจ และการใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายมีความเที่ยงตรง แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง จำนวน 3 ท่าน คือ

3.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สันติ บุรณะชาติ อาจารย์ประจำวิทยาลัยการศึกษามหาวิทยาลัยพะเยา

3.2 นายชำนาญ ม่วงศรีศักดิ์ ประธานคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดพะเยา

3.3 นายลักษณะ ทิศสุกใส ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านม่วงคำ อำเภอภูกามยาว จังหวัดพะเยา

4. นำเครื่องมือไปคำนวณหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม หรือค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ หรือเนื้อหา (IOC: Index of Item Objective Congruence) โดยค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถามมีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ถือว่าผ่านการประเมินโดยมีเกณฑ์ให้คะแนน ดังนี้

คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดตรงตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา

คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดตรงตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา

คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา

ตรวจสอบเพื่อพิจารณาคำแนะนำด้านต่าง ๆ และปรับปรุงแก้ไขสำนวนภาษาเพื่อความสอดคล้อง ครบคลุมและความตรงเชิงเนื้อหาที่ใช้ได้ โดยดัชนีความสอดคล้องมีค่าอยู่ระหว่าง 0.67-1.00

5. ปรับปรุงแบบสอบถามให้เหมาะสม ถูกต้องและสมบูรณ์ จากนั้นนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอความเห็นชอบ

6. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนของโรงเรียนศิริมาตย์เทวี อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยใช้สูตรการหาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีของครอนบาค (Cronbach Alpha Coefficient) โดยได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96

7. จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ และนำไปดำเนินการเก็บข้อมูลตามขั้นตอนการวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ดำเนินการ ดังนี้

1. ผู้วิจัยประสานงานขอหนังสือจากวิทยาลัยการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยาไปถึงผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ด้วยการจัดส่งและรับคืนด้วยตนเอง โดยการนำแบบสอบถามพร้อมกับสำเนาหนังสือจากมหาวิทยาลัยพะเยา ที่ส่งมาติดต่อกับโรงเรียนเพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูล ไปขอความร่วมมือจากผู้บริหารและครูฝ่ายวิชาการที่รับผิดชอบด้วยตนเอง และขอรับแบบสอบถามคืนในระยะเวลาสองสัปดาห์

2. ในการเก็บรวบรวมข้อมูลนั้น ผู้วิจัยได้ทำการแจกแบบสอบถามจำนวน 138 ฉบับ ได้รับกลับคืนมา จำนวน 138 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

3. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนทั้งหมดมาตรวจสอบความสมบูรณ์ทุกฉบับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. นำแบบสอบถามทั้งหมดมาตรวจสอบความสมบูรณ์ จากนั้นคัดแยกฉบับตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม แล้วนำคะแนนที่ได้บันทึกลงในคอมพิวเตอร์ โดยวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

2. การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูป มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

2.1 หาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานะภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

2.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) จากแบบสอบถามตอนที่ 2 ซึ่งแปรความหมายของระดับค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 103)

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.50–5.00 หมายความว่า มีการดำเนินการอยู่ในระดับมากที่สุด
 ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50–4.49 หมายความว่า มีการดำเนินการอยู่ในระดับมาก
 ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.50–3.49 หมายความว่า มีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง
 ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.50–2.49 หมายความว่า มีการดำเนินการอยู่ในระดับน้อย
 ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00–1.49 หมายความว่า มีการดำเนินการอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. วิเคราะห์แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหา แนวทางแก้ไข และข้อเสนอแนะ โดยการ
 จัดประเด็นเข้าด้วยกัน (Content Analysis) แล้วแจกแจงความถี่

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. หาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถาม โดยผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ
 ใช้สูตรดัชนีหาความสอดคล้อง (IOC) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

$$\text{สูตร } IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์
 $\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

2. การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์
 แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

$$\text{สูตร } \alpha = \frac{k}{k-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_1^2}{S^2} \right\}$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
 K แทน จำนวนข้อของเครื่องมือวัด

$\sum S_1^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนของแต่ละข้อ

S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวม

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน

1. ค่าร้อยละ (Percentage) คำนวณจากสูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

$$\text{สูตร } P = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงเป็นร้อยละ

n แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

2. ค่าเฉลี่ย (μ) คำนวณจากสูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

$$\text{สูตร } \mu = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ μ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม

n แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

3. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

$$\text{สูตร } \sigma = \sqrt{\frac{\sum (x - \mu)^2}{N}}$$

เมื่อ σ แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชากร

X แทน ค่าของข้อมูลแต่ละตัวหรือจุดกึ่งกลางชั้นแต่ละตัว

μ แทน ค่าเฉลี่ยของประชากร

N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมดของประชากร

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล เรื่อง สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษาในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย จำนวน 138 คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ปัญหาและแนวทางแก้ไขการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย 9 ด้าน ดังนี้

1. ด้านหลักสูตร
2. ด้านการวางแผนงานวิชาการ
3. ด้านการเรียนการสอน
4. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน
5. ด้านการวิจัยในชั้นเรียน
6. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
7. ด้านการนิเทศการศึกษา
8. ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา
9. ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของแบบสอบถาม

ตาราง 1 แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	31	22.46
1.2 หญิง	107	77.54
รวม	138	100.00
2. อายุ		
2.1 ต่ำกว่า 25 ปี	6	4.35
2.2 25-35 ปี	63	45.65
2.3 36-45 ปี	28	20.29
2.4 46 ปีขึ้นไป	41	29.71
รวม	138	100.00
3. ระดับการศึกษา		
3.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี	3	2.17
3.2 ปริญญาตรี	125	90.58
3.3 สูงกว่าปริญญาตรี	10	7.25
รวม	138	100.00
4. ตำแหน่ง		
4.1 ผู้บริหาร	5	3.62
4.2 ครูผู้สอน	133	96.38
รวม	138	100.00
5. ประสบการณ์ทำงาน		
5.1 1-15 ปี	85	61.59
5.2 16 ปีขึ้นไป	53	38.41
รวม	138	100.00

จากตาราง 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 107 คน (ร้อยละ 77.54) และเป็นเพศชาย จำนวน 31 คน (ร้อยละ 22.46) เมื่อจำแนกตามอายุ ผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ อายุ 25–35 ปี จำนวน 63 คน (ร้อยละ 45.65) อายุ 46 ปีขึ้นไป จำนวน 41 คน (ร้อยละ 29.71) อายุ 36–45 ปี จำนวน 28 คน (ร้อยละ 20.29) อายุต่ำกว่า 25 ปี จำนวน 6 คน (ร้อยละ 4.35) เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ปริญญาตรี จำนวน 125 คน (ร้อยละ 90.58) สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 10 คน (ร้อยละ 7.25) และต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 3 คน (ร้อยละ 2.17) เมื่อจำแนกตามตำแหน่งผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นครูผู้สอน จำนวน 133 คน (ร้อยละ 96.38) ผู้บริหาร จำนวน 5 คน (ร้อยละ 3.62) และเมื่อจำแนกตามประสบการณ์ทำงาน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีประสบการณ์ทำงาน 1–15 ปี จำนวน 85 คน (ร้อยละ 61.59) ประสบการณ์ทำงาน 16 ปีขึ้นไป จำนวน 53 คน (ร้อยละ 38.41) ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย

ตาราง 2 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย โดยรวม

รายการ	สภาพการบริหารงานวิชาการ			
	N = 138		ระดับ การดำเนินการ	
	μ	σ		
1	ด้านหลักสูตร	4.29	0.56	มาก
2	ด้านการวางแผนงานวิชาการ	4.29	0.55	มาก
3	ด้านการเรียนการสอน	4.31	0.52	มาก
4	ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน	4.31	0.55	มาก
5	ด้านการวิจัยในชั้นเรียน	4.30	0.60	มาก
6	ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	4.19	0.58	มาก
7	ด้านการนิเทศการศึกษา	3.91	0.70	มาก
8	ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา	4.30	0.60	มาก
9	ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน และภูมิปัญญาท้องถิ่น	4.28	0.63	มาก
เฉลี่ยรวม		4.28	0.56	มาก

จากตาราง 2 พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย มีระดับการดำเนินการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.28$) เมื่อทำการพิจารณารายด้าน พบว่า มีการดำเนินการอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงตามลำดับ จากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านที่ 3 ด้านการเรียนการสอน ($\mu = 4.31$) ด้านที่ 4 ด้านการประเมินผลการเรียน ($\mu = 4.31$) ด้านที่ 1 ด้านหลักสูตร ($\mu = 4.29$) ด้านที่ 2 ด้านการวางแผนงานวิชาการ ($\mu = 4.29$) ด้านที่ 5 ด้านการวิจัยในชั้นเรียน ($\mu = 4.30$) ด้านที่ 8 ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ($\mu = 4.30$) ด้านที่ 9 ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนและภูมิปัญญาท้องถิ่น ($\mu = 4.28$) ด้านที่ 6 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ($\mu = 4.19$) และด้านที่ 7 ด้านการนิเทศการศึกษา ($\mu = 3.91$) ตามลำดับ

ตาราง 3 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ สภาพการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ด้านที่ 1 ด้านหลักสูตร

ข้อที่	ด้านหลักสูตร	สภาพการบริหารงานวิชาการ		
		N = 138		ระดับ การดำเนินการ
		μ	σ	
1	โรงเรียนของท่านมีการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลาง เพื่อจัดทำหลักสูตรของโรงเรียน	4.40	0.70	มาก
2	มีการวางแผนการใช้หลักสูตร	4.44	0.69	มาก
3	มีการจัดทำหลักสูตรให้สามารถพัฒนาผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม	4.33	0.62	มาก
4	มีการศึกษาหลักสูตร เอกสารประกอบหลักสูตร สภาพแวดล้อมท้องถิ่น และผู้เรียน เพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการบริหารในการจัดทำแผนการเรียน	4.22	0.70	มาก
5	มีการวางแผนการจัดกิจกรรมนักเรียนตามโครงสร้างของหลักสูตรได้อย่างหลากหลาย และสนองความต้องการของผู้เรียน	4.26	0.65	มาก
6	ติดตาม ประเมินผลการดำเนินการใช้หลักสูตร	4.19	0.70	มาก
7	วางแผนปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ	4.20	0.71	มาก
เฉลี่ยรวม		4.29	0.56	มาก

จากตาราง 3 พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ด้านที่ 1 ด้านหลักสูตร มีการดำเนินการอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.29$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีการดำเนินการอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับ ค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ มีการวางแผนการใช้หลักสูตร ($\mu = 4.44$) โรงเรียน มีการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางเพื่อจัดทำหลักสูตรของโรงเรียน ($\mu = 4.40$) มีการจัดทำหลักสูตรให้สามารถพัฒนาผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม ($\mu = 4.33$) มีการวางแผนการจัดกิจกรรม นักเรียนตามโครงสร้างของหลักสูตรได้อย่างหลากหลายและสนองความต้องการของผู้เรียน ($\mu = 4.26$) มีการศึกษาหลักสูตร เอกสารประกอบหลักสูตร สภาพแวดล้อมท้องถิ่น และ ผู้เรียน เพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการบริหารในการจัดทำแผนการเรียน ($\mu = 4.22$) วางแผนปรับปรุง และพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ ($\mu = 4.20$) ติดตาม ประเมินผลการดำเนินการ ใช้หลักสูตร ($\mu = 4.19$) ตามลำดับ

ตาราง 4 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ สภาพการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ด้านที่ 2 ด้านการวางแผนงานวิชาการ

ข้อที่	ด้านการวางแผนงานวิชาการ	สภาพการบริหารงานวิชาการ		
		N = 138		ระดับ การดำเนินการ
		μ	σ	
1	มีการศึกษาและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับ สภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน	4.18	0.71	มาก
2	มีการวางแผนการจัดทำโครงการ และ แผนงานด้านวิชาการสอดคล้องเหมาะสมกับ สภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน	4.28	0.69	มาก มาก
3	มีการดำเนินโครงการกิจกรรมทางวิชาการ ในโรงเรียน	4.41	0.62	มาก
4	มีการติดตาม และประเมินงานวิชาการ ตามแผนงานที่วางไว้	4.26	0.68	มาก
5	นำผลการประเมินมาปรับปรุงการเรียน การสอนให้ดีขึ้น	4.26	0.63	มาก

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อที่	ด้านการวางแผนงานวิชาการ	สภาพการบริหารงานวิชาการ		
		N = 138		ระดับ การดำเนินการ
		μ	σ	
6	มีการรายงานผลการบริหารวิชาการทุกปี	4.42	0.64	มาก
7	มีการนำผลการประเมินการดำเนินงาน วิชาการไปปรับปรุงพัฒนาอย่างเป็นระบบ	4.23	0.64	มาก
เฉลี่ยรวม		4.29	0.55	มาก

จากตาราง 4 พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ด้านที่ 2 ด้านการวางแผนงานวิชาการ มีการดำเนินการอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.29$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีการดำเนินการอยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ มีการรายงานผลการบริหารวิชาการทุกปี ($\mu = 4.42$) มีการดำเนินโครงการกิจกรรมทางวิชาการ ในโรงเรียน ($\mu = 4.41$) มีการวางแผนการจัดทำโครงการและแผนงานด้านวิชาการสอดคล้องเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน ($\mu = 4.28$) มีการติดตาม และประเมินงานวิชาการตามแผนงานที่วางไว้ และนำผลการประเมินมาปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้น ($\mu = 4.26$) มีการนำผลการประเมินการดำเนินงานวิชาการไปปรับปรุงพัฒนาอย่างเป็นระบบ ($\mu = 4.23$) มีการศึกษาและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน ($\mu = 4.18$) ตามลำดับ

ตาราง 5 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ สภาพการบริหารงานวิชาการของ
โรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ด้านที่ 3
ด้านการเรียนการสอน

ข้อที่	ด้านการเรียนการสอน	สภาพการบริหารงานวิชาการ		
		N = 138		ระดับ การดำเนินการ
		μ	σ	
1	ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการเรียนการสอน โดยยึดหลักผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง	4.43	0.65	มาก
2	ส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยยึดหลักผู้เรียนทุกคนมีความสามารถ เรียนรู้และพัฒนาตามศักยภาพของ แต่ละบุคคล	4.36	0.65	มาก
3	ส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติ ให้ทำได้ ทำเป็น และคิดเป็น	4.41	0.65	มาก
4	ส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยเน้นทักษะกระบวนการกลุ่ม	4.25	0.64	มาก
5	ส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	4.35	0.62	มาก
6	ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการสอนที่ บูรณาการในทุกกลุ่มสาระ รวมถึง การนำ ภูมิปัญญาท้องถิ่นและเทคโนโลยีมาใช้	4.24	0.75	มาก
7	ส่งเสริมให้ครูบูรณาการ สอดแทรก คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ในการเรียน การสอนตลอดเวลา	4.41	0.66	มาก
8	ส่งเสริมให้ครูจัดบรรยากาศและ สภาพแวดล้อมในห้องเรียนให้เอื้อต่อ การเรียนรู้ทุกเวลา ทุกสถานที่	4.28	0.68	มาก

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อที่	ด้านการเรียนการสอน	สภาพการบริหารงานวิชาการ		
		N = 138		ระดับ การดำเนินการ
		μ	σ	
9	ส่งเสริมให้ครูอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียน แสวงหาความรู้จากแหล่งความรู้ ที่หลากหลาย เช่น ห้องสมุด สภาพแวดล้อม ภูมิปัญญาท้องถิ่นฯ	4.13	0.74	มาก
10	มีการส่งเสริมให้ครูผู้สอนจัดกิจกรรม การเรียนการสอนที่หลากหลาย	4.33	0.63	มาก
11	ส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมการสอนซ่อม เสริมเพื่อพัฒนาผู้เรียนที่มีผลการเรียนต่ำ	4.25	0.74	มาก
12	มีการติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ	4.30	0.64	มาก
เฉลี่ยรวม		4.31	0.52	มาก

จากตาราง 5 พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ด้านที่ 3 ด้านการเรียนการสอน มีการดำเนินการอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.13$) เมื่อทำการพิจารณารายข้อ พบว่า มีการดำเนินการอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการเรียนการสอนโดยยึดหลักผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ($\mu = 4.43$) ส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติ ให้ทำได้ ทำเป็น และคิดเป็น ($\mu = 4.41$) ส่งเสริมให้ครูบูรณาการ สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในการเรียนการสอนตลอดเวลา ($\mu = 4.41$) ส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยยึดหลักผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตามศักยภาพของแต่ละบุคคล ($\mu = 4.36$) ส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม ($\mu = 4.35$) มีการส่งเสริมให้ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย ($\mu = 4.33$) มีการติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ ($\mu = 4.30$) ส่งเสริมให้ครูจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ทุกเวลา

ทุกสถานที่ ($\mu = 4.28$) ส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นทักษะกระบวนการกลุ่ม ($\mu = 4.25$) ส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมการสอนซ่อมเสริมเพื่อพัฒนาผู้เรียนที่มีผลการเรียนต่ำ ($\mu = 4.25$) ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการสอนที่บูรณาการในทุกกลุ่มสาระ รวมถึง การนำ ภูมิปัญญาท้องถิ่นและเทคโนโลยีมาใช้ ($\mu = 4.24$) ส่งเสริมให้ครูอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียน แสวงหาความรู้จากแหล่งความรู้ที่หลากหลาย เช่น ห้องสมุด สภาพแวดล้อม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ($\mu = 4.13$) ตามลำดับ

ตาราง 6 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ สภาพการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ด้านที่ 4 ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน

ข้อที่	ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน	สภาพการบริหารงานวิชาการ		
		N = 138		ระดับ การดำเนินการ
		μ	σ	
1	วิเคราะห์และกำหนดนโยบายทั่วไปเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนโดยใช้เครื่องมือวัดผล	4.31	0.65	มาก
2	วิธีการประเมินผลการเรียนตามสภาพจริง ได้กำหนดการวัดผลประเมินผลการเรียนของผู้เรียนไว้อย่างชัดเจนและครบถ้วนทุกขั้นตอน ในแต่ละภาคเรียนของทุกปีการศึกษา	4.38	0.66	มาก
3	ส่งเสริมให้ครูดำเนินการวัดผลและประเมินผลการเรียนโดยเน้นการประเมินผลจากสภาพจริง	4.33	0.65	มาก
4	มีการส่งเสริมให้ครูจัดทำข้อสอบตามมาตรฐานการประเมิน	4.35	0.70	มาก
5	ส่งเสริมให้ครูจัดทำเครื่องมือวัดผลและประเมินผลการเรียนแต่ละรายวิชาให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.33	0.68	มาก

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อที่	ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน	สภาพการบริหารงานวิชาการ		
		N = 138		ระดับ การดำเนินการ
		μ	σ	
6	ส่งเสริมให้ครูจัดทำแฟ้มสะสมงาน เพื่อประเมินผลการเรียนของผู้เรียนและ ผลการสอนของครู	4.21	0.73	มาก
7	ส่งเสริมให้ครูนำผลการเรียนของผู้เรียน มาศึกษาวิเคราะห์ เพื่อปรับปรุงการสอน ของครู	4.27	0.72	มาก
8	มีการติดตาม กำกับ และตรวจสอบคุณภาพ การวัดผลและประเมินผลการเรียน	4.30	0.68	มาก
เฉลี่ยรวม		4.31	0.55	มาก

จากตาราง 6 พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ด้านที่ 4 ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน มีการดำเนินการ อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.31$) เมื่อทำการพิจารณารายข้อ พบว่า มีการดำเนินการอยู่ในระดับมาก ทุกข้อ โดยเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ได้กำหนดการวัดผลประเมินผลการเรียน ของผู้เรียนไว้อย่างชัดเจนและครบถ้วนทุกชั้นตอน ในแต่ละภาคเรียนของทุกปีการศึกษา ($\mu = 4.38$) มีการส่งเสริมให้ครูจัดทำข้อสอบตามมาตรฐานการประเมิน ($\mu = 4.35$) ส่งเสริมให้ครู ดำเนินการวัดผลและประเมินผลการเรียนโดยเน้นการประเมินผลจากสภาพจริง ($\mu = 4.33$) ส่งเสริมให้ครูจัดทำเครื่องมื่อวัดผลและประเมินผลการเรียนแต่ละรายวิชาให้สอดคล้องกับ มาตรฐานการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\mu = 4.33$) มีการติดตาม กำกับ และตรวจสอบคุณภาพการวัดผลและประเมินผลการเรียน ($\mu = 4.31$) ส่งเสริมให้ครูนำผลการเรียนของผู้เรียนมาศึกษาวิเคราะห์ เพื่อปรับปรุงการสอนของครู ($\mu = 4.30$) ส่งเสริมให้ครูจัดทำแฟ้มสะสมงาน เพื่อประเมินผลการเรียนของผู้เรียนและ ผลการสอนของครู ($\mu = 4.27$) วิเคราะห์และกำหนดนโยบายทั่วไปเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียน โดยใช้เครื่องมือวัดผล วิธีการประเมินผลการเรียนตามสภาพจริง ($\mu = 4.21$) ตามลำดับ

ตาราง 7 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ สภาพการบริหารงานวิชาการของ
โรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ด้านที่ 5
ด้านการวิจัยในชั้นเรียน

ข้อที่	ด้านการวิจัยในชั้นเรียน	สภาพการบริหารงานวิชาการ		
		N = 138		ระดับ การดำเนินการ
		μ	σ	
1	สร้างความตระหนักถึงความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน	4.16	0.65	มาก
2	กำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอน	4.21	0.68	มาก
3	ส่งเสริมให้ครูดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนและให้มีการดำเนินการวิจัยอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ	4.24	0.73	มาก
4	ส่งเสริมให้ครูศึกษา วิเคราะห์ วิจัย เพื่อแก้ไขจุดอ่อน และเสริมจุดแข็ง การเรียนรู้ของผู้เรียน	4.22	0.67	มาก
5	กำกับ ดูแล สนับสนุนให้มีการแสดงผลงานวิจัยของโรงเรียน	4.12	0.67	มาก
6	นำผลการวิจัยไปต่อยอดในการนำเสนอ หรือจัดพิมพ์ในวารสารทางวิชาการ เพื่อเผยแพร่ต่อสังคม	3.95	0.89	มาก
เฉลี่ยรวม		4.30	0.60	มาก

จากตาราง 7 พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ด้านที่ 5 ด้านการวิจัยชั้นเรียน มีการดำเนินการอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.30$) เมื่อทำการพิจารณารายข้อ พบว่า มีมีการดำเนินการอยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ส่งเสริมให้ครูดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนและให้มีการดำเนินการวิจัยอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ ($\mu = 4.24$) ส่งเสริมให้ครูศึกษา วิเคราะห์ วิจัยเพื่อแก้ไข

จุดอ่อน และเสริมจุดแข็งการเรียนรู้ของผู้เรียน ($\mu = 4.22$) กำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอน ($\mu = 4.21$) สร้างความตระหนักถึงความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน ($\mu = 4.16$) กำกับ ดูแล สนับสนุนให้มีการแสดงผลงานวิจัยของโรงเรียน ($\mu = 4.12$) นำผลการวิจัยไปต่อยอดในการนำเสนอหรือจัดพิมพ์ในวารสารทางวิชาการเพื่อเผยแพร่ต่อสังคม ($\mu = 3.94$) ตามลำดับ

ตาราง 8 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ด้านที่ 6 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

ข้อที่	ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	สภาพการบริหารงานวิชาการ		
		N = 138		ระดับการดำเนินการ
		μ	σ	
1	มีการส่งเสริมให้ครูผลิตและพัฒนาสื่อ นวัตกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมเพื่อการศึกษา	4.22	0.62	มาก
2	มีการส่งเสริมให้ครูเลือกนำสื่อ และวิธีการสอนใหม่ๆ มาใช้อย่างเหมาะสมในการเรียนการสอน	4.29	0.65	มาก
3	มีการส่งเสริมให้มีระบบในการบำรุงรักษา สื่อการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยให้มีครูรับผิดชอบโดยตรง	4.21	0.81	มาก
4	มีการส่งเสริมให้มีการจัดแหล่งเรียนรู้ บรรยากาศ และสภาพแวดล้อมบริเวณ โรงเรียนให้เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น สวนสมุนไพร สวนวิทยาศาสตร์ ห้องเรียนธรรมชาติ เป็นต้น	4.13	0.78	มาก
5	มีการส่งเสริมให้จัดห้องสมุดที่เอื้อต่อการศึกษาค้นคว้าของผู้เรียน และบุคลากร ในสถานศึกษา	4.12	0.81	มาก

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อที่	ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	สภาพการบริหารงานวิชาการ		
		N = 138		ระดับ
		μ	σ	การดำเนินการ
6	มีการส่งเสริมให้มีการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการจัดการเรียนการสอน	4.31	0.67	มาก
7	มีการประเมินผลการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	4.04	0.75	มาก
เฉลี่ยรวม		4.19	0.58	มาก

จากตาราง 8 พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ด้านที่ 6 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีการดำเนินการอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.19$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีการดำเนินการอยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ มีการส่งเสริมให้มีการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ($\mu = 4.31$) มีการส่งเสริมให้ครูเลือกนำสื่อ และวิธีการสอนใหม่ ๆ มาใช้อย่างเหมาะสมในการเรียนการสอน ($\mu = 4.29$) มีการส่งเสริมให้ครูผลิตและพัฒนาสื่อ นวัตกรรม การเรียนการสอนที่เหมาะสมเพื่อการศึกษา ($\mu = 4.22$) มีการส่งเสริมให้มีระบบในการบำรุงรักษาสื่อการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยให้มีครูรับผิดชอบโดยตรง ($\mu = 4.21$) มีการส่งเสริมให้มีการจัดแหล่งเรียนรู้ บรรยากาศ และสภาพแวดล้อมบริเวณโรงเรียนให้เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น สวนสมุนไพร สวนวิทยาศาสตร์ ห้องเรียนธรรมชาติ เป็นต้น ($\mu = 4.13$) มีการส่งเสริมให้จัดห้องสมุดที่เอื้อต่อการศึกษาค้นคว้าของผู้เรียน และบุคลากรในสถานศึกษา ($\mu = 4.12$) มีการประเมินผลการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ($\mu = 4.04$) ตามลำดับ

ตาราง 9 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ สภาพการบริหารงานวิชาการของ
โรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ด้านที่ 7
ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ข้อที่	ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน และภูมิปัญญาท้องถิ่น	สภาพการบริหารงานวิชาการ		
		N = 138		ระดับ การดำเนินการ
		μ	σ	
1	สำรวจแหล่งเรียนรู้ในชุมชน เพื่อจัดทำศูนย์ แหล่งเรียนรู้ในโรงเรียน ให้ผู้เรียนได้ศึกษา	3.85	0.84	มาก
2	มีการวางแผนร่วมกับชุมชนในการมีส่วนร่วม ในการจัดการเรียนการสอน เพื่ออนุรักษ์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมถึงพลังงานและ สิ่งแวดล้อมในชุมชนอย่างยั่งยืน	3.76	0.84	มาก
3	มีการประสานความร่วมมือกับชุมชน ในการ นำภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการ ให้ความรู้แก่ผู้เรียน เช่น การสอนดนตรี พื้นบ้าน งานหัตถกรรม และงานเกษตร เป็นต้น	3.84	0.83	มาก
4	ชุมชนได้ให้ข้อเสนอแนะ และแนวทางแก้ไข เพื่อปรับปรุงการดำเนินงานและกิจกรรมของ โรงเรียน	3.81	0.88	มาก
5	ชุมชนมีส่วนร่วมในการระดมทรัพยากร เงินทุน และอุปกรณ์ให้แก่โรงเรียน	3.80	0.84	มาก
6	ส่งเสริมให้นำนักเรียนไปศึกษานอกสถานที่ จากแหล่งเรียนรู้ในชุมชน	4.14	0.84	มาก
7	คณะกรรมการสถานศึกษามีส่วนในการ วางแผน และสนับสนุนงานวิชาการของโรงเรียน	4.01	0.76	มาก
8	คณะกรรมการสถานศึกษาได้แนะนำ ส่งเสริม สนับสนุน การจัดการเรียนการสอนใน โรงเรียน	4.04	0.78	มาก
เฉลี่ยรวม		3.91	0.70	มาก

จากตาราง 9 พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ด้านที่ 7 ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนและภูมิปัญญาท้องถิ่น มีการดำเนินการอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.91$) เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า มีการดำเนินการอยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ส่งเสริมให้นำนักเรียนไปศึกษานอกสถานที่จากแหล่งเรียนรู้ในชุมชน ($\mu = 4.14$) คณะกรรมการสถานศึกษาได้แนะนำ ส่งเสริม สนับสนุน การจัดการเรียนการสอนในโรงเรียน ($\mu = 4.04$) คณะกรรมการสถานศึกษามีส่วนในการวางแผน และสนับสนุนงานวิชาการของโรงเรียน ($\mu = 4.01$) สำรวจแหล่งเรียนรู้ในชุมชน เพื่อจัดทำศูนย์แหล่งเรียนรู้ในโรงเรียน ให้ผู้เรียนได้ศึกษา ($\mu = 3.85$) มีการประสานความร่วมมือกับชุมชน ในการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการให้ความรู้แก่ผู้เรียน เช่น การสอนดนตรีที่บ้าน งานหัตถกรรม และงานเกษตร เป็นต้น ($\mu = 3.85$) ชุมชนได้ให้ข้อเสนอแนะ และแนวทางแก้ไข เพื่อปรับปรุงการดำเนินงานและกิจกรรมของโรงเรียน ($\mu = 3.84$) ชุมชนมีส่วนร่วมในการระดมทรัพยากร เงินทุน และอุปกรณ์ให้แก่โรงเรียน ($\mu = 3.80$) มีการวางแผนร่วมกับชุมชนในการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน เพื่ออนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมถึงพลังงานและสิ่งแวดล้อมในชุมชนอย่างยั่งยืน ($\mu = 3.76$) ตามลำดับ

ตาราง 10 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ด้านที่ 8 ด้านการนิเทศการศึกษา

ข้อที่	ด้านการนิเทศการศึกษา	สภาพการบริหารงานวิชาการ		
		N = 138		ระดับ การดำเนินการ
		μ	σ	
1	มีการจัดประชุมคณะครู เพื่อวางแผนการนิเทศภายในโรงเรียน	4.34	0.75	มาก
2	มีแผนงานในการส่งครูผู้สอนเข้าร่วมการอบรมทางวิชาการ เช่น อบรมด้านหลักสูตร อบรมด้านการวัดและประเมินผล เป็นต้น	4.44	0.65	มาก

ตาราง 10 (ต่อ)

ข้อที่	ด้านการนิเทศการศึกษา	สภาพการบริหารงานวิชาการ		
		N = 138		ระดับ การดำเนินการ
		μ	σ	
3	มีการวางแผนให้ครูผู้สอนเข้าอบรม เชิงปฏิบัติการ เช่น การวิจัยชั้นเรียน และ การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี เพื่อการศึกษาเป็นต้น	4.32	0.64	มาก
4	มีการวางแผนงานการศึกษาของ ครูผู้สอน	4.13	0.83	มาก
5	ผู้บริหารมีบทบาทในการนิเทศการสอน โดยการเยี่ยมชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ	4.23	0.76	มาก
6	มีการดำเนินการนิเทศการสอน อย่างมีกัลยาณมิตรนิเทศ	4.29	0.73	มาก
7	มีการติดตามผลและประเมินผลการนิเทศ การเรียนการสอน	4.30	0.74	มาก
8	ให้มีการนำผลการประเมินการนิเทศ ไปพัฒนาการเรียนการสอน	4.33	0.73	มาก
เฉลี่ยรวม		4.30	0.60	มาก

จากตาราง 10 พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ด้านที่ 8 ด้านการนิเทศการศึกษา มีการดำเนินการอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.30$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีการดำเนินการอยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ มีแผนงานในการส่งครูผู้สอนเข้ารับการอบรมทางวิชาการ เช่น อบรมด้านหลักสูตร อบรมด้านการวัดและประเมินผล เป็นต้น ($\mu = 4.44$) มีการจัดประชุมคณะครู เพื่อวางแผนการนิเทศภายในโรงเรียน ($\mu = 4.34$) ให้มีการนำผลการประเมินการนิเทศไปพัฒนาการเรียนการสอน ($\mu = 4.33$) มีการวางแผนให้ครูผู้สอนเข้าอบรมเชิงปฏิบัติการ เช่น การวิจัยชั้นเรียน และการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเป็นต้น ($\mu = 4.32$) มีการติดตามผลและประเมินผลการนิเทศการเรียนการสอน ($\mu = 4.30$) มีการดำเนินการนิเทศการสอนอย่างมีกัลยาณมิตรนิเทศ ($\mu = 4.29$) ผู้บริหาร

มีบทบาทในการนิเทศการสอน โดยการเยี่ยมชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ ($\mu = 4.23$) มีการวางแผนงาน การศึกษาคุณภาพงานของครูผู้สอน ($\mu = 4.13$)

ตาราง 11 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ สภาพการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ด้านที่ 9 ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

ข้อที่	ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา	สภาพการบริหารงานวิชาการ		
		N = 138		ระดับ การดำเนินการ
		μ	σ	
1	จัดระบบโครงสร้างองค์กรให้รองรับ การจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษา	4.25	0.66	มาก
2	กำหนดเกณฑ์การประเมิน เป้าหมาย ความสำเร็จตามมาตรฐานและตัวชี้วัดของ กระทรวงศึกษาธิการ	4.26	0.70	มาก
3	วางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาตาม ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา	4.27	0.70	มาก
4	ดำเนินการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ตามแผน	4.25	0.71	มาก
5	ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินคุณภาพ ภายในเพื่อปรับปรุง และพัฒนา อย่างต่อเนื่อง	4.32	0.69	มาก
6	ปรับปรุงและพัฒนาระบบการประกัน คุณภาพการศึกษา	4.28	0.69	มาก
7	มีการพัฒนาระบบงานประกันคุณภาพ สถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง	4.30	0.68	มาก
เฉลี่ยรวม		4.28	0.63	มาก

จากตาราง 11 พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ด้านที่ 9 ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา มีการดำเนินการอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.28$) เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า มีการดำเนินการอยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินคุณภาพภายใน เพื่อปรับปรุง และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ($\mu = 4.32$) มีการพัฒนาระบบงานประกันคุณภาพสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง ($\mu = 4.30$) วางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ($\mu = 4.28$) วางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ($\mu = 4.27$) กำหนดเกณฑ์การประเมิน เป้าหมายความสำเร็จตามมาตรฐานและตัวชี้วัดของกระทรวงศึกษาธิการ ($\mu = 4.26$) ดำเนินการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามแผน ($\mu = 4.25$) จัดระบบโครงสร้างองค์กรให้รองรับการจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษา ($\mu = 4.24$) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ปัญหาและแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย

ผลการวิเคราะห์ปัญหาและแนวทาง เกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ดังนี้

1. ด้านหลักสูตร (f = 76)

1.1 ปัญหา

ครูใหม่ยังไม่เข้าใจหลักสูตร

1.2 แนวทาง

หัวหน้ากลุ่มสาระช่วยดูแลครูใหม่อย่างใกล้ชิดในช่วงเริ่มปีการศึกษา ให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะในการให้หลักสูตรอย่างถูกต้องในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง

2. ด้านการวางแผนงานวิชาการ (f = 83)

2.1 ปัญหา

2.1.1 บางช่วงเวลาไม่สามารถดำเนินงานตามแผนงานวิชาการที่วางไว้ได้

2.1.2 ควรส่งเสริมงานวิชาการทุกกลุ่มสาระ เพื่อพัฒนาผู้เรียนต่อไป

2.2 แนวทาง

2.2.1 ขยายช่วงระยะเวลาการดำเนินงานตามแผนวิชาการ เพื่อให้สามารถบริหารจัดการได้อย่างเต็มที่ โดยไม่กระทบแผนงานถัดไป

2.2.2 ควรจัดอบรม หรือศึกษาดูงานสถานศึกษาที่เป็นแกนนำและประสบความสำเร็จ

3. ด้านการเรียนการสอน (f = 96)

3.1 ปัญหา

3.1.1 จำนวนนักเรียนในห้องเรียนมีจำนวนมาก ทำให้ดูแลไม่ทั่วถึง

3.1.2 มีนักเรียนที่มีความบกพร่องมาเรียนร่วม โดยที่ผู้ปกครองไม่ยอมรับ ทำให้เกิดปัญหาในการจัดการเรียนการสอน

3.2 แนวทาง

3.2.1 แบ่งการทำงานเป็นกลุ่ม โดยให้นักเรียนที่มีความรู้ความเข้าใจดีในระดับหนึ่งเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือและแนะนำเพื่อน

3.2.2 ผู้บริหารควรทำความเข้าใจกับผู้ปกครองที่บุตรมีความบกพร่อง และหาทางออกร่วมกัน

4. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน (f = 105)

4.1 ปัญหา

4.1.1 นักเรียนไม่ตั้งใจทำข้อสอบ และแบบฝึกหัด อีกทั้งยังไม่ส่งงานด้วย

4.1.2 มีนักเรียนเรียนร่วมทำให้มีปัญหาในการประเมินผลการเรียน

4.2 แนวทาง

4.2.1 ครูผู้สอนคอยบอก ตักเตือน และแจ้งให้ผู้ปกครองทราบ

4.2.2 ครูผู้สอนสร้างแบบประเมินเป็นรายบุคคล

5. ด้านการวิจัยในชั้นเรียน (f = 85)

5.1 ปัญหา

ไม่สามารถทำงานวิจัยที่ต้องใช้เวลานานได้ เพราะภาระงานครูมีมาก

5.2 แนวทาง

จัดทำงานวิจัยระยะสั้น เช่น งานวิจัยที่ได้ครบขั้นตอนภายใน 1 ภาคเรียน

6. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (f = 80)

6.1 ปัญหา

6.1.1 ไม่สามารถจัดทำสื่อได้มากพอ เนื่องจากมีภาระงานสอน และหน้าที่อื่น ๆ มาก

6.1.2 การจัดงบประมาณในการทำสื่อไม่เพียงพอ

6.2 แนวทาง

6.2.1 จัดหาสื่อสำเร็จรูปมาใช้สอนแทน

6.2.2 จัดสรรงบประมาณให้เพียงพอ

7. ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนและภูมิปัญญาท้องถิ่น (f = 78)

7.1 ปัญหา

โรงเรียนไม่เข้าร่วมกิจกรรมประเพณีในท้องถิ่น

7.2 แนวทาง

ควรมีการแบ่งคณะครูเข้าร่วมกิจกรรมกับชุมชนบ้าง คือ ครูบางท่านอยู่สอนนักเรียนในโรงเรียน และครูบางท่านเข้าร่วมกิจกรรมกับชุมชน เมื่อชุมชนมีกิจกรรมในท้องถิ่น

8. ด้านการนิเทศการศึกษา (f = 73)

8.1 ปัญหา

ผู้บริหารขาดการนิเทศแบบต่อเนื่อง มีเวลาในการเข้านิเทศน้อยเกินไป

8.2 แนวทาง

ให้ผู้บริหารวางแผนจัดสรรเวลาในการเข้านิเทศ

9. ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา (f = 70)

9.1 ปัญหา

มาตรฐานตัวชี้วัดเปลี่ยนไป ทำให้คณะครูขาดความเข้าใจ

9.2 แนวทาง

ควรจัดอบรมเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจให้ครูผู้สอน เพื่อนำมาดำเนินการได้

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน
เอกชนระดับประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย

ตาราง 12 แสดงการเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน
ระดับประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย จำแนกตาม
ประสบการณ์ทำงาน โดยรวม

ด้าน	สภาพการบริหาร งานวิชาการ	ประสบการณ์ทำงาน					
		1-15 ปี			16 ปีขึ้นไป		
		μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ
1	ด้านหลักสูตร	4.19	0.60	มาก	4.46	0.45	มาก
2	ด้านการวางแผนงาน	4.19	0.57	มาก	4.46	0.47	มาก
3	วิชาการ	4.23	0.54	มาก	4.44	0.46	มาก
4	ด้านการเรียนการสอน ด้านการวัดและ	4.19	0.58	มาก	4.51	0.44	มากที่สุด
5	ประเมินผลการเรียน ด้านการวิจัยในชั้นเรียน	4.21	0.65	มาก	4.43	0.47	มาก
6	ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	4.12	0.62	มาก	4.30	0.50	มาก
7	ด้านการมีส่วนร่วมของ ชุมชน และภูมิปัญญา ท้องถิ่น	3.80	0.78	มาก	4.07	0.51	มาก
8	ด้านการนิเทศการศึกษา	4.21	0.65	มาก	4.43	0.47	มาก
9	ด้านการประกันคุณภาพ การศึกษา	4.17	0.69	มาก	4.44	0.49	มาก
เฉลี่ยรวม		4.17	0.60	มาก	4.44	0.41	มาก

จากตาราง 12 พบว่า ผลการเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน
เอกชนระดับประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มี
ประสบการณ์ทำงาน 1-15 ปี และที่มีประสบการณ์ทำงาน 16 ปีขึ้นไป พบว่า มีการดำเนินการ
ภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาจากประสบการณ์ทำงาน พบว่าผู้ที่มีประสบการณ์

ทำงาน 16 ปีขึ้นไป มีการดำเนินงานสูงกว่าผู้มีประสบการณ์ทำงาน 1-15 ปี และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีการดำเนินการอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ด้านที่ 4 ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน ($\mu = 4.51$) ด้านที่มีการดำเนินการอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านหลักสูตร ($\mu = 4.46$) ด้านการวางแผนงานวิชาการ ($\mu = 4.46$) ด้านการเรียนการสอน ($\mu = 4.44$) ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ($\mu = 4.44$) ด้านการวิจัยในชั้นเรียน ($\mu = 4.43$) ด้านการนิเทศการศึกษา ($\mu = 4.43$) ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ($\mu = 4.30$) และระดับการดำเนินการต่ำที่สุด ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน และภูมิปัญญาท้องถิ่น ($\mu = 4.07$)

**ตาราง 13 แสดงการเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน
ระดับประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย จำแนกตาม
ประสบการณ์ทำงาน ด้านที่ 1 ด้านหลักสูตร**

ข้อที่	ด้านหลักสูตร	ประสบการณ์ทำงาน					
		1-15 ปี			16 ปีขึ้นไป		
		μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ
1	โรงเรียนของท่านมีการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางเพื่อจัดทำหลักสูตรของโรงเรียน	4.26	0.76	มาก	4.62	0.53	มากที่สุด
2	มีการวางแผนการใช้หลักสูตร	4.36	0.77	มาก	4.57	0.54	มากที่สุด
3	มีการจัดทำหลักสูตรให้สามารถพัฒนาผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม	4.27	0.68	มาก	4.42	0.50	มาก
4	มีการศึกษาหลักสูตร เอกสารประกอบหลักสูตร สภาพแวดล้อมท้องถิ่น และผู้เรียน เพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการบริหารในการจัดทำแผนการเรียน	4.12	0.78	มาก	4.40	0.53	มาก

ตาราง 13 (ต่อ)

ข้อที่	ด้านหลักสูตร	ประสบการณ์ทำงาน					
		1-15 ปี			16 ปีขึ้นไป		
		μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ
5	มีการวางแผนการจัดกิจกรรมนักเรียนตามโครงสร้างของหลักสูตรได้อย่างหลากหลายและสนองความต้องการของผู้เรียน	4.14	0.69	มาก	4.45	0.54	มาก
6	ติดตาม ประเมินผล การดำเนินการใช้หลักสูตร	4.05	0.75	มาก	4.42	0.53	มาก
7	วางแผนปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ	4.11	0.76	มาก	4.36	0.59	มาก
เฉลี่ยรวม		4.18	0.61	มาก	4.45	0.42	มาก

จากตาราง 13 พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ด้านหลักสูตร เปรียบเทียบระหว่างผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 1-15 ปี กับผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 16 ปีขึ้นไป มีการดำเนินการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาจากประสบการณ์ทำงาน พบว่า ผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 16 ปีขึ้นไป มีการดำเนินงานสูงกว่าผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 1-15 ปี และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีการดำเนินการอยู่ในระดับมากที่สุด 2 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 1 โรงเรียนมีการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางเพื่อจัดทำหลักสูตรของโรงเรียน ($\mu = 4.62$) ลำดับต่อมาคือ ข้อที่ 2 มีการวางแผนการใช้หลักสูตร ($\mu = 4.57$) และมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ข้อที่ 5 มีการวางแผนการจัดกิจกรรมนักเรียนตามโครงสร้างของหลักสูตรได้อย่างหลากหลาย และสนองความต้องการของผู้เรียน ($\mu = 4.45$) ข้อที่ 3 มีการจัดทำหลักสูตรให้สามารถพัฒนาผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม ($\mu = 4.42$) ข้อที่ 6 ติดตาม ประเมินผลการดำเนินการใช้หลักสูตร ($\mu = 4.42$) ข้อที่ 4 มีการศึกษาหลักสูตร เอกสารประกอบหลักสูตร สภาพแวดล้อมท้องถิ่น

และผู้เรียน เพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการบริหารในการจัดทำแผนการเรียน ($\mu = 4.40$) และระดับการดำเนินงานน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อที่ 7 วางแผนปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ ($\mu = 4.36$) ตามลำดับ

ตาราง 14 แสดงการเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย จำแนกตาม ประสิทธิภาพทำงาน ด้านที่ 2 ด้านการวางแผนงานวิชาการ

ข้อที่	ด้านการวางแผนงานวิชาการ	ประสพการณ์ทำงาน					
		1-15 ปี			16 ปีขึ้นไป		
		μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ
1	มีการศึกษาและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน	4.05	0.77	มาก	4.40	0.53	มาก
2	มีการวางแผนการจัดทำโครงการและแผนงานด้านวิชาการสอดคล้องเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน	4.16	0.72	มาก	4.47	0.61	มาก
3	มีการดำเนินโครงการกิจกรรมทางวิชาการในโรงเรียน	4.33	0.66	มาก	4.53	0.54	มากที่สุด
4	มีการติดตาม และประเมินงานวิชาการตามแผนงานที่วางไว้	4.14	0.71	มาก	4.45	0.57	มาก
5	นำผลการประเมินมาปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้น	4.14	0.64	มาก	4.45	0.57	มาก
6	มีการรายงานผลการบริหารวิชาการทุกปี	4.36	0.69	มาก	4.51	0.54	มากที่สุด
7	มีการนำผลการประเมินการดำเนินงานวิชาการไปปรับปรุงพัฒนาอย่างเป็นระบบ	4.14	0.69	มาก	4.38	0.53	มาก
เฉลี่ยรวม		4.18	0.61	มาก	4.45	0.42	มาก

จากตาราง 14 พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ด้านการวางแผนงานวิชาการ เปรียบเทียบระหว่างผู้ที่มี

ประสบการณ์ทำงาน 1-15 ปี กับผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 16 ปีขึ้นไป มีการดำเนินการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาจากประสบการณ์ทำงาน พบว่า ผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 16 ปีขึ้นไป มีการดำเนินงานสูงกว่าผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 1-15 ปี และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด 2 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 3 มีการดำเนินโครงการกิจกรรมทางวิชาการในโรงเรียน ($\mu = 4.53$) และข้อที่ 6 มีการรายงานผลการบริหารวิชาการทุกปี ($\mu = 4.51$) และมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ข้อที่ 2 มีการวางแผนการจัดทำโครงการ และแผนงานด้านวิชาการสอดคล้องเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน ($\mu = 4.47$) ข้อที่ 4 มีการติดตาม และประเมินงานวิชาการตามแผนงานที่วางไว้ ($\mu = 4.45$) ข้อที่ 5 นำผลการประเมินมาปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้น ($\mu = 4.45$) ข้อที่ 1 มีการศึกษาและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน ($\mu = 4.40$) และข้อที่มีการดำเนินการระดับต่ำสุด ได้แก่ ข้อที่ 7 มีการนำผลการประเมินการดำเนินงานวิชาการไปปรับปรุงพัฒนาอย่างเป็นระบบ ($\mu = 4.38$) ตามลำดับ

**ตาราง 15 แสดงการเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน
ระดับประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย จำแนกตาม
ประสบการณ์ทำงาน ด้านที่ 3 ด้านการเรียนการสอน**

ข้อที่	ด้านการเรียนการสอน	ประสบการณ์ทำงาน					
		1-15 ปี			16 ปีขึ้นไป		
		μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ
1	ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการเรียนการสอนโดยยึดหลักผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง	4.35	0.67	มาก	4.55	0.61	มากที่สุด
2	ส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยยึดหลักผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตามศักยภาพของแต่ละบุคคล	4.31	0.69	มาก	4.45	0.57	มาก
3	ส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ ทำเป็น และคิดเป็น	4.39	0.67	มาก	4.45	0.61	มาก

ตาราง 15 (ต่อ)

ข้อที่	ด้านการเรียนการสอน	ประสบการณ์ทำงาน					
		1-15 ปี			16 ปีขึ้นไป		
		μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ
4	ส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นทักษะกระบวนการกลุ่ม	4.16	0.67	มาก	4.38	0.56	มาก
5	ส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	4.32	0.64	มาก	4.40	0.60	มาก
6	ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการสอนที่บูรณาการในทุกกลุ่มสาระ รวมถึงการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นและเทคโนโลยีมาใช้	4.09	0.83	มาก	4.47	0.54	มาก
7	ส่งเสริมให้ครูบูรณาการ สอดแทรก คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ในการเรียนการสอนตลอดเวลา	4.35	0.72	มาก	4.51	0.54	มากที่สุด
8	ส่งเสริมให้ครูจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ทุกเวลา ทุกสถานที่	4.21	0.71	มาก	4.38	0.63	มาก
9	ส่งเสริมให้ครูอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้จากแหล่งความรู้ที่หลากหลาย เช่น ห้องสมุด สภาพแวดล้อม ภูมิปัญญาท้องถิ่นฯ	4.05	0.80	มาก	4.26	0.62	มาก
10	มีการส่งเสริมให้ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย	4.26	0.66	มาก	4.43	0.57	มาก
11	ส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมการสอนซ่อมเสริมเพื่อพัฒนาผู้เรียนที่มีผลการเรียนต่ำ	4.12	0.81	มาก	4.45	0.57	มาก
12	มีการติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ	4.16	0.69	มาก	4.51	0.50	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม		4.18	0.61	มาก	4.45	0.42	มาก

จากตาราง 15 พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ด้านการเรียนการสอน เปรียบเทียบระหว่างผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 1-15 ปี กับผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 16 ปีขึ้นไป มีการดำเนินการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาจากประสบการณ์ทำงาน พบว่า ผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 16 ปีขึ้นไป มีการดำเนินงานสูงกว่าผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 1-15 ปี และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด 3 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 1 ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการเรียนการสอนโดยยึดหลักผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ($\mu = 4.55$) ข้อที่ 7 ส่งเสริมให้ครูบูรณาการ สอดแทรก คุณธรรมจริยธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในการเรียนการสอน ตลอดเวลา ($\mu = 4.51$) ข้อที่ 12 มีการติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อย่างสม่ำเสมอ ($\mu = 4.51$) และมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ข้อที่ 6 ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการสอนที่บูรณาการในทุกกลุ่มสาระ รวมถึง การนำภูมิปัญญาท้องถิ่นและเทคโนโลยีมาใช้ ($\mu = 4.47$) ข้อที่ 2 ส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรม การเรียนการสอนโดยยึดหลักผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตามศักยภาพของ แต่ละบุคคล ($\mu = 4.45$) ข้อที่ 3 ส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยให้ผู้เรียนได้ เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติ ให้ทำได้ ทำเป็น และคิดเป็น ($\mu = 4.45$) ข้อที่ 11 ส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมการสอนซ่อมเสริมเพื่อพัฒนาผู้เรียนที่มีผลการเรียนต่ำ ($\mu = 4.45$) ข้อที่ 10 มีการส่งเสริมให้ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย ($\mu = 4.43$) ข้อที่ 5 ส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม ($\mu = 4.40$) ข้อที่ 4 ส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยเน้นทักษะกระบวนการกลุ่ม ($\mu = 4.38$) ข้อที่ 8 ส่งเสริมให้ครูจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในห้องเรียนให้เอื้อต่อ การเรียนรู้ทุกเวลา ทุกสถานที่ ($\mu = 4.38$) และข้อที่มีการดำเนินการระดับต่ำสุด ได้แก่ ข้อที่ 9 ส่งเสริมให้ครูอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้จากแหล่งความรู้ที่หลากหลาย เช่น ห้องสมุด สภาพแวดล้อม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ($\mu = 4.26$) ตามลำดับ

ตาราง 16 แสดงการเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน
ระดับประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย จำแนกตาม
ประสบการณ์ทำงาน ด้านที่ 4 ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ข้อที่	ด้านการวัดและประเมิน ผลการเรียน	ประสบการณ์ทำงาน					
		1-15 ปี			16 ปีขึ้นไป		
		μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ
1	วิเคราะห์และกำหนดนโยบายทั่วไป เกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนรู้ โดยใช้เครื่องมือวัดผล วิธีการ ประเมินผล การเรียนตามสภาพจริง	4.20	0.70	มาก	4.49	0.50	มาก
2	ได้กำหนดการวัดผลประเมินผล การเรียนรู้ของผู้เรียนไว้อย่างชัดเจน และครบถ้วนทุกขั้นตอน ในแต่ละ ภาคเรียนของทุกปีการศึกษา	4.28	0.72	มาก	4.53	0.54	มากที่สุด
3	ส่งเสริมให้ครูดำเนินการวัดผลและ ประเมินผลการเรียนรู้โดยเน้น การประเมินผลจากสภาพจริง	4.24	0.54	มาก	4.49	0.54	มาก
4	มีการส่งเสริมให้ครูจัดทำข้อสอบตาม มาตรฐานการประเมิน	4.20	0.50	มาก	4.58	0.50	มากที่สุด
5	ส่งเสริมให้ครูจัดทำเครื่องมือวัดผล และประเมินผลการเรียนรู้แต่ละรายวิชา ให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้และการจัด กิจกรรมการเรียนรู้	4.19	0.57	มาก	4.57	0.57	มากที่สุด
6	ส่งเสริมให้ครูจัดทำแฟ้มสะสมงาน เพื่อประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน และผลการสอนของครู	4.08	0.57	มาก	4.42	0.57	มาก
7	ส่งเสริมให้ครูนำผลการเรียนของ ผู้เรียนมาศึกษาวิเคราะห์ เพื่อปรับปรุงการสอนของครู	4.12	0.54	มาก	4.51	0.54	มากที่สุด
8	มีการติดตาม กำกับ และตรวจสอบ คุณภาพการวัดผลและประเมินผล การเรียนรู้	4.18	0.58	มาก	4.51	0.58	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม		4.18	0.42	มาก	4.45	0.42	มาก

จากตาราง 16 พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษาในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน เปรียบเทียบระหว่างผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 1-15 ปี กับผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 16 ปีขึ้นไป มีการดำเนินการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาจากประสบการณ์ทำงาน พบว่า ผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 16 ปีขึ้นไป มีการดำเนินงานสูงกว่าผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 1-15 ปี และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ข้อที่ 4 มีการส่งเสริมให้ครูจัดทำข้อสอบตามมาตรฐานการประเมิน ($\mu = 4.58$) ข้อที่ 5 ส่งเสริมให้ครูจัดทำเครื่องมือวัดผลและประเมินผลการเรียนแต่ละรายวิชาให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\mu = 4.57$) ข้อที่ 2 ได้กำหนดการวัดผลประเมินผลการเรียนของผู้เรียนไว้อย่างชัดเจนและครบถ้วนทุกชั้นตอน ในแต่ละภาคเรียนของทุกปีการศึกษา ข้อที่ 7 ส่งเสริมให้ครูนำผลการเรียนของผู้เรียนมาศึกษาวิเคราะห์ เพื่อปรับปรุงการสอนของครู ($\mu = 4.51$) ข้อที่ 8 มีการติดตาม กำกับ และตรวจสอบคุณภาพการวัดผลและประเมินผลการเรียน ($\mu = 4.51$) มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ข้อที่ 1 วิเคราะห์และกำหนดนโยบายทั่วไปเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียน โดยใช้เครื่องมือวัดผล วิธีการประเมินผล การเรียนตามสภาพจริง ($\mu = 4.49$) ข้อที่ 3 ส่งเสริมให้ครูดำเนินการวัดผลและประเมินผลการเรียนโดยเน้นการประเมินผลจากสภาพจริง ($\mu = 4.49$) และข้อที่มีการดำเนินการระดับต่ำสุดได้แก่ ข้อที่ 6 ส่งเสริมให้ครูจัดทำแฟ้มสะสมงานเพื่อประเมินผลการเรียนของผู้เรียนและผลการสอนของครู ($\mu = 4.42$) ตามลำดับ

ตาราง 17 แสดงการเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน
ระดับประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย จำแนกตาม
ประสบการณ์ทำงาน ด้านที่ 5 ด้านการวิจัยในชั้นเรียน

ข้อ ที่	ด้านการวิจัยในชั้นเรียน	ประสบการณ์ทำงาน					
		1-15 ปี			16 ปีขึ้นไป		
		μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ
1	สร้างความตระหนักถึง ความสำคัญของการวิจัย ในชั้นเรียน	4.04	0.70	มาก	4.36	0.52	มาก
2	กำหนดเป้าหมายและ วัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อพัฒนาและปรับปรุงการเรียน การสอน	4.08	0.73	มาก	4.42	0.53	มาก
3	ส่งเสริมให้ครูดำเนินการวิจัยใน ชั้นเรียนและให้มีการดำเนินการ วิจัยอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ	4.07	0.77	มาก	4.51	0.58	มากที่สุด
4	ส่งเสริมให้ครูศึกษา วิเคราะห์ วิจัยเพื่อแก้ไขจุดอ่อน และเสริม จุดแข็งการเรียนรู้ของผู้เรียน	4.09	0.67	มาก	4.43	0.64	มาก
5	กำกับ ดูแล สนับสนุนให้มี การแสดงผลงานวิจัยของ โรงเรียน	4.04	0.73	มาก	4.25	0.55	มาก
6	นำผลการวิจัยไปต่อยอดในการ นำเสนอหรือจัดพิมพ์ในวารสาร ทางวิชาการเพื่อเผยแพร่ต่อสังคม	3.79	0.99	มาก	4.21	0.63	มาก
เฉลี่ยรวม		4.18	0.61	มาก	4.45	0.42	มาก

จากตาราง 17 พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับ
ประถมศึกษาในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ด้านการวิจัยในชั้นเรียน เปรียบเทียบระหว่างผู้ที่มี
ประสบการณ์ทำงาน 1-15 ปี กับผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 16 ปีขึ้นไป มีการดำเนินการใน
ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาจากประสบการณ์ทำงาน พบว่า ผู้ที่มีประสบการณ์

ทำงาน 16 ปีขึ้นไป มีการดำเนินงานสูงกว่าผู้มีประสบการณ์ทำงาน 1-15 ปี และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ข้อที่ 3 ส่งเสริมให้ครูดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนและให้มีการดำเนินการวิจัยอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ ($\mu = 4.51$) มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ข้อที่ 4 ส่งเสริมให้ครูศึกษา วิเคราะห์ วิจัยเพื่อแก้ไขจุดอ่อน และเสริมจุดแข็งการเรียนรู้ของผู้เรียน ($\mu = 4.43$) ข้อที่ 2 กำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอน ($\mu = 4.42$) ข้อที่ 1 สร้างความตระหนักถึงความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน ($\mu = 4.36$) ข้อที่ 5 กำกับ ดูแล สนับสนุนให้มีการแสดงผลงานวิจัยของโรงเรียน ($\mu = 4.25$) และข้อที่มีการดำเนินการระดับต่ำสุด ได้แก่ ข้อที่ 6 นำผลการวิจัยไปต่อยอดในการนำเสนอหรือจัดพิมพ์ในวารสารทางวิชาการเพื่อเผยแพร่ต่อสังคม ($\mu = 4.21$) ตามลำดับ

**ตาราง 18 แสดงการเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน
ระดับประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย จำแนกตาม
ประสบการณ์ทำงาน ด้านที่ 6 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี
เพื่อการศึกษา**

ข้อที่	ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	ประสบการณ์ทำงาน					
		1-15 ปี			16 ปีขึ้นไป		
		μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ
1	มีการส่งเสริมให้ครูผลิตและพัฒนาสื่อ นวัตกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมเพื่อการศึกษา	4.20	0.63	มาก	4.26	0.59	มาก
2	มีการส่งเสริมให้ครูเลือกนำสื่อ และวิธีการสอนใหม่ ๆ มาใช้อย่างเหมาะสมในการเรียนการสอน	4.27	0.71	มาก	4.32	0.55	มาก
3	มีการส่งเสริมให้มีระบบในการบำรุงรักษาสื่อการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพโดยให้ครูรับผิดชอบโดยตรง	4.14	0.91	มาก	4.32	0.61	มาก

ตาราง 18 (ต่อ)

ข้อที่	ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	ประสบการณ์ทำงาน					
		1-15 ปี			16 ปีขึ้นไป		
		μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ
4	มีการส่งเสริมให้มีการจัดแหล่งเรียนรู้ บรรยากาศ และสภาพแวดล้อมบริเวณโรงเรียนให้เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น สวนสมุนไพร สวนวิทยาศาสตร์ ห้องเรียนธรรมชาติ เป็นต้น	4.02	0.80	มาก	4.30	0.72	มาก
5	มีการส่งเสริมให้จัดห้องสมุดที่เอื้อต่อการศึกษาค้นคว้าของผู้เรียน และบุคลากรในสถานศึกษา	4.01	0.89	มาก	4.30	0.61	มาก
6	มีการส่งเสริมให้นำนวัตกรรมและเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการจัดการเรียนการสอน	4.29	0.72	มาก	4.34	0.59	มาก
7	มีการประเมินผลการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	3.92	0.85	มาก	4.23	0.59	มาก
เฉลี่ยรวม		4.18	0.61	มาก	4.45	0.42	มาก

จากตาราง 18 พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เปรียบเทียบระหว่างผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 1-15 ปี กับผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 16 ปีขึ้นไป มีการดำเนินการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาจากประสบการณ์ทำงาน พบว่า ผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 16 ปีขึ้นไป มีการดำเนินงานสูงกว่าผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 1-15 ปี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ข้อที่ 6 มีการส่งเสริมให้นำนวัตกรรมและเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ($\mu = 4.34$) ข้อที่ 2 มีการส่งเสริมให้ครูเลือกนำสื่อ และวิธีการสอนใหม่ ๆ มาใช้ อย่างเหมาะสมในการเรียนการสอน ($\mu = 4.32$) ข้อที่ 3 มีการส่งเสริมให้มีระบบในการบำรุงรักษา

สื่อการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพโดยให้มีครูรับผิดชอบโดยตรง ($\mu = 4.32$) ข้อที่ 4 มีการส่งเสริมให้มีการจัดแหล่งเรียนรู้ บรรยากาศ และสภาพแวดล้อมบริเวณโรงเรียนให้เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น สวนสมุนไพร สวนวิทยาศาสตร์ ห้องเรียนธรรมชาติ เป็นต้น ($\mu = 4.30$) ข้อที่ 5 มีการส่งเสริมให้จัดห้องสมุดที่เอื้อต่อการศึกษาค้นคว้าของผู้เรียน และบุคลากรในสถานศึกษา ($\mu = 4.30$) ข้อที่ 1 มีการส่งเสริมให้ครูผลิตและพัฒนาสื่อนวัตกรรม การเรียนการสอนที่เหมาะสมเพื่อการศึกษา และข้อที่มีการดำเนินการต่ำที่สุด ได้แก่ ข้อที่ 7 มีการประเมินผลการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ($\mu = 4.23$) ตามลำดับ

ตาราง 19 แสดงการเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับ ประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน ด้านที่ 7 ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ข้อ ที่	ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน และภูมิปัญญาท้องถิ่น	ประสบการณ์ทำงาน					
		1-15 ปี			16 ปีขึ้นไป		
		μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ
1	สำรวจแหล่งเรียนรู้ในชุมชน เพื่อจัดทำศูนย์แหล่งเรียนรู้ ในโรงเรียน ให้ผู้เรียนได้ศึกษา	3.75	0.91	มาก	4.00	0.68	มาก
2	มีการวางแผนร่วมกับชุมชนในการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียน การสอน เพื่ออนุรักษ์ภูมิปัญญา ท้องถิ่น รวมถึงพลังงานและ สิ่งแวดล้อมในชุมชนอย่างยั่งยืน	3.65	0.95	มาก	3.94	0.60	มาก
3	มีการประสานความร่วมมือกับ ชุมชน ในการนำภูมิปัญญาท้องถิ่น เข้ามามีส่วนร่วมในการให้ความรู้ แก่ผู้เรียน เช่น การสอนดนตรี พื้นบ้าน งานหัตถกรรม และ งานเกษตร เป็นต้น	3.73	0.86	มาก	4.02	0.75	มาก

ตาราง 19 (ต่อ)

ข้อ ที่	ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน และภูมิปัญญาท้องถิ่น	ประสบการณ์ทำงาน					
		1-15 ปี			16 ปีขึ้นไป		
		μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ
4	ชุมชนได้ให้ข้อเสนอแนะ และ แนวทางแก้ไข เพื่อปรับปรุง การดำเนินงานและกิจกรรมของ โรงเรียน	3.73	0.94	มาก	3.94	0.74	มาก
5	ชุมชนมีส่วนร่วมในการระดม ทรัพยากร เงินทุน และอุปกรณ์ ให้แก่โรงเรียน	3.73	0.97	มาก	3.92	0.58	มาก
6	ส่งเสริมให้นำนักเรียนไปศึกษา นอกสถานที่ จากแหล่งเรียนรู้ใน ชุมชน	4.06	0.88	มาก	4.26	0.76	มาก
7	คณะกรรมการสถานศึกษามีส่วน ในการวางแผน และสนับสนุนงาน วิชาการของโรงเรียน	3.88	0.82	มาก	4.23	0.61	มาก
8	คณะกรรมการสถานศึกษา ได้แนะนำ ส่งเสริม สนับสนุน การจัดการเรียนการสอนใน โรงเรียน	3.91	0.83	มาก	4.25	0.65	มาก
เฉลี่ยรวม		4.18	0.61	มาก	4.45	0.42	มาก

จากตาราง 19 พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษาในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนและภูมิปัญญาท้องถิ่น เปรียบเทียบระหว่างผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 1-15 ปี กับผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 16 ปีขึ้นไป มีการดำเนินการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาจากประสบการณ์ทำงานพบว่า ผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 16 ปีขึ้นไป มีการดำเนินงานสูงกว่าผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 1-15 ปี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ข้อที่ 6 ส่งเสริมให้นำนักเรียนไปศึกษานอกสถานที่ จากแหล่งเรียนรู้ในชุมชน ($\mu = 4.26$) ข้อที่ 8 คณะกรรมการสถานศึกษาได้แนะนำ ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียน ($\mu = 4.25$) ข้อที่ 7 คณะกรรมการสถานศึกษามีส่วนใน

การวางแผน และสนับสนุนงานวิชาการของโรงเรียน ($\mu = 4.23$) ข้อที่ 3 มีการประสานความร่วมมือกับชุมชนในการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการให้ความรู้แก่ผู้เรียน เช่น การสอนดนตรีพื้นบ้านงานหัตถกรรม และงานเกษตร เป็นต้น ($\mu = 4.02$) ข้อที่ 1 สำรวจแหล่งเรียนรู้ในชุมชนเพื่อจัดทำศูนย์แหล่งเรียนรู้ในโรงเรียน ให้ผู้เรียนได้ศึกษา ($\mu = 4.00$) ข้อที่ 2 มีการวางแผนร่วมกับชุมชนในการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน เพื่ออนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมถึงพลังงานและสิ่งแวดล้อมในชุมชนอย่างยั่งยืน ($\mu = 3.94$) ข้อที่ 4 ชุมชนได้ให้ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข เพื่อปรับปรุงการดำเนินงานและกิจกรรมของโรงเรียน ($\mu = 3.94$) และข้อที่มีการดำเนินการต่ำที่สุด ได้แก่ ข้อที่ 5 ชุมชนมีส่วนร่วมในการระดมทรัพยากร เงินทุน และอุปกรณ์ให้แก่โรงเรียน ($\mu = 3.92$) ตามลำดับ

ตาราง 20 แสดงการเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน
ระดับประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย จำแนกตาม
ประสบการณ์ทำงาน ด้านที่ 8 ด้านการนิเทศการศึกษา

ข้อที่	ด้านการนิเทศการศึกษา	ประสบการณ์ทำงาน					
		1-15 ปี			16 ปีขึ้นไป		
		μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ
1	มีการจัดประชุมคณะกรรมการนิเทศภายในโรงเรียน เพื่อวางแผน	4.26	0.83	มาก	4.47	0.58	มาก
2	มีแผนงานในการส่งครูผู้สอนเข้าร่วมการอบรมทางวิชาการ เช่น อบรมด้านหลักสูตร อบรมด้านการวัดและประเมินผล เป็นต้น	4.40	0.68	มาก	4.51	0.61	มากที่สุด
3	มีการวางแผนให้ครูผู้สอนเข้าอบรมเชิงปฏิบัติการ เช่น การวิจัยชั้นเรียน และการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี เพื่อการศึกษา เป็นต้น	4.27	0.68	มาก	4.40	0.57	มาก
4	มีการวางแผนงานการศึกษาดูงานของครูผู้สอน	4.06	0.93	มาก	4.25	0.62	มาก

ตาราง 20 (ต่อ)

ข้อที่	ด้านการนิเทศการศึกษา	ประสพการณ์ทำงาน					
		1-15 ปี			16 ปีขึ้นไป		
		μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ
5	ผู้บริหารมีบทบาทในการนิเทศการสอน โดยการเยี่ยมชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ	4.12	0.84	มาก	4.42	0.57	มาก
6	มีการดำเนินการนิเทศการสอนอย่างมีกัลยาณมิตรนิเทศ	4.20	0.81	มาก	4.43	0.54	มาก
7	มีการติดตามผลและประเมินผล การนิเทศการเรียนการสอน	4.19	0.82	มาก	4.47	0.54	มาก
8	ให้มีการนำผลการประเมินการนิเทศไปพัฒนาการเรียนการสอน	4.22	0.81	มาก	4.49	0.54	มาก
เฉลี่ยรวม		4.18	0.61	มาก	4.45	0.42	มาก

จากตาราง 20 พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ด้านการนิเทศการศึกษา เปรียบเทียบระหว่างผู้ที่มีประสพการณ์ทำงาน 1-15 ปี กับผู้ที่มีประสพการณ์ทำงาน 16 ปีขึ้นไป มีการดำเนินการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาจากประสพการณ์ทำงาน พบว่า ผู้ที่มีประสพการณ์ทำงาน 16 ปีขึ้นไป มีการดำเนินงานสูงกว่าผู้ที่มีประสพการณ์ทำงาน 1-15 ปี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ข้อที่ 2 มีแผนงานในการส่งครูผู้สอนเข้าร่วมการอบรมทางวิชาการ เช่น อบรมด้านหลักสูตร อบรมด้านการวัดและประเมินผล เป็นต้น ($\mu = 4.51$) มีการดำเนินการอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ข้อที่ 8 ให้มีการนำผลการประเมินการนิเทศไปพัฒนาการเรียนการสอน ($\mu = 4.49$) ข้อที่ 1 มีการจัดประชุมคณะครู เพื่อวางแผนการนิเทศภายในโรงเรียน ($\mu = 4.47$) ข้อที่ 7 มีการติดตามผลและประเมินผลการนิเทศการเรียนการสอน ($\mu = 4.47$) ข้อที่ 6 มีการดำเนินการนิเทศการสอนอย่างมีกัลยาณมิตรนิเทศ ($\mu = 4.43$) ข้อที่ 5 ผู้บริหารมีบทบาทในการนิเทศการสอน โดยการเยี่ยมชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ ($\mu = 4.42$) ข้อที่ 3 มีการวางแผนให้ครูผู้สอนเข้าอบรมเชิงปฏิบัติการ เช่น การวิจัยชั้นเรียน และการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

เป็นต้น ($\mu = 4.40$) และข้อที่มีการดำเนินการต่ำที่สุด ได้แก่ ข้อที่ 4 มีการวางแผนงาน การศึกษาคุณภาพของครูผู้สอน ($\mu = 4.25$) ตามลำดับ

ตาราง 21 แสดงการเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน ด้านที่ 9 ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

ข้อ ที่	ด้านการประกันคุณภาพ การศึกษา	ประสบการณ์ทำงาน					
		1-15 ปี			16 ปีขึ้นไป		
		μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ
1	จัดระบบโครงสร้างองค์กรให้ รองรับการจัดระบบประกัน คุณภาพการศึกษา	4.15	0.72	มาก	4.40	0.53	มาก
2	กำหนดเกณฑ์การประเมิน เป้าหมายความสำเร็จ ตามมาตรฐานและตัวชี้วัดของ กระทรวงศึกษาธิการ	4.15	0.76	มาก	4.43	0.54	มาก
3	วางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ตามระบบการประกันคุณภาพ การศึกษา	4.15	0.76	มาก	4.45	0.54	มาก
4	ดำเนินการพัฒนาคุณภาพ การศึกษาตามแผน	4.19	0.76	มาก	4.36	0.59	มาก
5	ติดตาม ตรวจสอบ และประเมิน คุณภาพภายในเพื่อปรับปรุง และ พัฒนาอย่างต่อเนื่อง	4.24	0.75	มาก	4.45	0.57	มาก
6	ปรับปรุงและพัฒนาระบบ การประกันคุณภาพการศึกษา	4.15	0.75	มาก	4.49	0.54	มาก
7	มีการพัฒนาระบบงานประกัน คุณภาพสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง	4.18	0.74	มาก	4.49	0.50	มาก
เฉลี่ยรวม		4.18	0.61	มาก	4.45	0.42	มาก

จากตาราง 21 พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษาในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา เปรียบเทียบระหว่างผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 1-15 ปี กับผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 16 ปีขึ้นไป มีการดำเนินการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาจากประสบการณ์ทำงาน พบว่า ผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 16 ปีขึ้นไป มีการดำเนินงานสูงกว่าผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 1-15 ปี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ข้อที่ 6 ปรับปรุงและพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ($\mu = 4.49$) ข้อที่ 7 มีการพัฒนาระบบงานประกันคุณภาพสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง ($\mu = 4.49$) ข้อที่ 3 วางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ($\mu = 4.45$) ข้อที่ 5 ติดตามตรวจสอบ และประเมินคุณภาพภายในเพื่อปรับปรุง และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ($\mu = 4.45$) ข้อที่ 1 จัดระบบโครงสร้างองค์กรให้รองรับการจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษา ($\mu = 4.40$) และข้อที่มีการดำเนินการต่ำที่สุด ได้แก่ ข้อที่ 4 ดำเนินการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามแผน ($\mu = 4.36$) ตามลำดับ

บทที่ 5

บทสรุป

การศึกษา เรื่อง สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ผู้วิจัยได้นำเสนอโดยเรียงลำดับหัวข้อ ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผลการวิจัย
3. ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การศึกษา สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย สรุปผลการศึกษา ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 77.54 และเป็นเพศชาย จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 22.46 มีอายุ 25-35 ปี จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 45.65 การศึกษาส่วนใหญ่วุฒิปริญญาตรี จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 90.58 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นครูผู้สอน จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 96.38 และส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงาน 1-15 ปี จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 61.59 รองลงมา มีประสบการณ์ในการทำงาน 16 ปีขึ้นไป จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 38.10

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพ ปัญหาและแนวทางแก้ไข และการเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ทั้ง 9 ด้าน พบว่า

2.1 ด้านหลักสูตร

จากการศึกษา พบว่า การดำเนินการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการวางแผนการใช้หลักสูตร รองลงมา คือ โรงเรียนมีการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางเพื่อจัดทำหลักสูตรของโรงเรียน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ติดตาม ประเมินผลการดำเนินการใช้หลักสูตร สำหรับปัญหาในด้านหลักสูตร พบว่า บุคลากรครูที่เริ่มปฏิบัติหน้าที่ในการเป็นครูผู้สอน ยังไม่มีความเข้าใจในหลักสูตรอย่างแท้จริง โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ให้แนวทางไว้ว่าควรให้หัวหน้า

กลุ่มสาระช่วยดูแลครูใหม่อย่างใกล้ชิดในช่วงเริ่มปีการศึกษา ผู้บริหารจึงควรแต่งตั้งครูที่เลี้ยง หรือหัวหน้ากลุ่มสาระให้คำชี้แนะและความช่วยเหลือ อีกทั้งผู้บริหารควรแนะนำให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรสถานศึกษา และวิธีการใช้หลักสูตรแก่ครูผู้สอน

ผลการเปรียบเทียบระหว่างผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 1-15 ปี กับผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 16 ปีขึ้นไป พบว่า ผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 16 ปีขึ้นไป มีการดำเนินงานสูงกว่าผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 1-15 ปี และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีการดำเนินการอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ข้อที่ 1 โรงเรียนมีการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลาง เพื่อจัดทำหลักสูตรของโรงเรียน และ ข้อที่ 2 มีการวางแผนการใช้หลักสูตร ส่วนระดับการดำเนินงานน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อที่ 7 วางแผนปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ

2.2 ด้านการวางแผนวิชาการ

จากการศึกษา พบว่า การดำเนินการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีการรายงานผลการบริหารวิชาการทุกปี รองลงมา คือ มีการดำเนินโครงการกิจกรรมทางวิชาการในโรงเรียน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีการศึกษาและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน

ผลการเปรียบเทียบระหว่างผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 1-15 ปี กับผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 16 ปีขึ้นไป มีการดำเนินการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาจากประสบการณ์ทำงาน พบว่า ผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 16 ปีขึ้นไป มีการดำเนินงานสูงกว่าผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 1-15 ปี และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด 2 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 3 มีการดำเนินโครงการกิจกรรมทางวิชาการในโรงเรียน และ ข้อที่ 6 มีการรายงานผลการบริหารวิชาการทุกปี ข้อที่มีการดำเนินการระดับต่ำสุด คือ ข้อที่ 7 มีการนำผลการประเมินการดำเนินงานวิชาการไปปรับปรุงพัฒนาอย่างเป็นระบบ

2.3 ด้านการเรียนการสอน

จากการศึกษา พบว่า การดำเนินการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการเรียนการสอนโดยยึดหลักผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง รองลงมา ได้แก่ ส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติ ให้ทำได้ ทำเป็น และคิดเป็น ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ส่งเสริมให้ครูอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้จากแหล่งความรู้ที่หลากหลาย เช่น ห้องสมุด สภาพแวดล้อม ภูมิปัญญาท้องถิ่นฯ สำหรับปัญหาในด้านการเรียนการสอน พบว่า จำนวนนักเรียนในห้องเรียนมีจำนวนมาก

ทำให้ดูแลไม่ทั่วถึง และมีนักเรียนที่มีความบกพร่องมาเรียนร่วม โดยที่ผู้ปกครองไม่ยอมรับ ทำให้เกิดปัญหาในการจัดการเรียนการสอน โดยผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้แนวทางไว้ว่า หากมีจำนวนนักเรียนในห้องเรียนมาก จึงควรมีการแบ่งการทำงานเป็นกลุ่ม โดยให้นักเรียนที่มีความรู้ความเข้าใจดีในระดับหนึ่งเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือและแนะนำเพื่อน ส่วนผู้ปกครองที่ไม่ยอมรับความบกพร่องของบุตรหลานตนเองนั้น ผู้บริหารควรทำความเข้าใจกับผู้ปกครอง และหาทางออกร่วมกัน

ผลการเปรียบเทียบระหว่างผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 1-15 ปี กับผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 16 ปีขึ้นไป มีการดำเนินการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาจากประสบการณ์ทำงาน พบว่าผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 16 ปีขึ้นไป มีการดำเนินงานสูงกว่าผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 1-15 ปี และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด 3 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 1 ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการเรียนการสอนโดยยึดหลักผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ข้อที่ 7 ส่งเสริมให้ครูบูรณาการ สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่ ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในการเรียนการสอนตลอดเวลา และข้อที่ 12 มีการติดตาม ประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ ข้อที่มีการดำเนินการระดับต่ำสุด คือ ข้อที่ 9 ส่งเสริมให้ครูอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้จากแหล่งความรู้ที่ หลากหลาย เช่น ห้องสมุด สภาพแวดล้อม ภูมิปัญญาท้องถิ่น

2.4 ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน

จากการศึกษา พบว่า การดำเนินการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ได้กำหนดการวัดผลประเมินผล การเรียนของผู้เรียนไว้อย่างชัดเจนและครบถ้วนทุกขั้นตอน ในแต่ละภาคเรียนของทุกปีการศึกษา รองลงมา คือ มีการส่งเสริมให้ครูจัดทำข้อสอบตามมาตรฐานการประเมิน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ย ต่ำสุด คือ วิเคราะห์และกำหนดนโยบายทั่วไปเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนโดยใช้เครื่องมือ วัดผลวิธีการประเมินผลการเรียนตามสภาพจริง

ผลการเปรียบเทียบระหว่างผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 1-15 ปี กับผู้ที่มี ประสบการณ์ทำงาน 16 ปีขึ้นไป มีการดำเนินการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา จากประสบการณ์ทำงาน พบว่า ผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 16 ปีขึ้นไป มีการดำเนินงานสูงกว่า ผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 1-15 ปี และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีการดำเนินงานอยู่ใน ระดับมากที่สุด คือ ข้อที่ 4 มีการส่งเสริมให้ครูจัดทำข้อสอบตามมาตรฐานการประเมิน ข้อที่ 5 ส่งเสริมให้ครูจัดทำเครื่องมือวัดผลและประเมินผลการเรียนแต่ละรายวิชาให้สอดคล้องกับ มาตรฐานการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ข้อที่ 2 ได้กำหนด

การวัดผลประเมินผลการเรียนของผู้เรียนไว้อย่างชัดเจนและครบถ้วนทุกขั้นตอน ในแต่ละภาคเรียน ของทุกปีการศึกษา ข้อที่ 7 ส่งเสริมให้ครูนำผลการเรียนของผู้เรียนมาศึกษาวิเคราะห์เพื่อ ปรับปรุงการสอนของครู และข้อที่ 8 มี การติดตาม กำกับ และตรวจสอบคุณภาพการวัดผล และประเมินผลการเรียน ส่วนข้อที่มีการดำเนินการระดับต่ำสุดคือ ข้อที่ 6 ส่งเสริมให้ครูจัดทำ แฟ้มสะสมงาน เพื่อประเมินผลการเรียนของผู้เรียนและผลการสอนของครู

2.5 ด้านการวิจัยในชั้นเรียน

จากการศึกษา พบว่า การดำเนินการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ส่งเสริมให้ครูดำเนินการ วิจัยในชั้นเรียนและให้มีการดำเนินการวิจัยอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ รองลงมา ได้แก่ ส่งเสริมให้ครู ศึกษา วิเคราะห์ วิจัยเพื่อแก้ไขจุดอ่อน และเสริมจุดแข็งการเรียนรู้ของผู้เรียน ส่วนข้อที่มี ค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ นำผลการวิจัยไปต่อยอดในการนำเสนอหรือจัดพิมพ์ในวารสารทางวิชาการ เพื่อเผยแพร่ต่อสังคม สำหรับปัญหาในด้านการวิจัยชั้นเรียน พบว่า ครูผู้สอนไม่สามารถจัดทำ งานวิจัยที่ต้องใช้ระยะเวลาอันได้ ผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้แนวทางไว้คือ ควรจัดทำงานวิจัย ระยะสั้น เช่น งานวิจัยที่ทำได้ครบขั้นตอนภายใน 1 ภาคเรียน

ผลการเปรียบเทียบระหว่างผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 1-15 ปี กับผู้ที่มี ประสบการณ์ทำงาน 16 ปีขึ้นไป มีการดำเนินการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา จากประสบการณ์ทำงาน พบว่า ผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 16 ปีขึ้นไป มีการดำเนินงานสูงกว่า ผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 1-15 ปี และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีการดำเนินงานอยู่ใน ระดับมากที่สุด ได้แก่ ข้อที่ 3 ส่งเสริมให้ครูดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนและให้มีการดำเนินการ วิจัยอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ ส่วนข้อที่มีการดำเนินการระดับต่ำสุด ได้แก่ ข้อที่ 6 นำผลการวิจัยไปต่อยอดในการนำเสนอหรือจัดพิมพ์ในวารสารทางวิชาการเพื่อเผยแพร่ต่อ สังคม

2.6 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

จากการศึกษา พบว่า การดำเนินการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการส่งเสริมให้มีการนำ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการจัดการเรียนการสอน รองลงมา คือ มีการส่งเสริมให้ครู เลื่อนนำสื่อ และวิธีการสอนใหม่ ๆ มาใช้อย่างเหมาะสมในการเรียนการสอน ส่วนข้อที่มี ค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีการประเมินผลการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ปัญหา ที่พบในด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา คือไม่สามารถจัดทำสื่อ ได้มากพอ เนื่องจากมีภาระงานสอน และหน้าที่อื่น ๆ มาก และการจัดงบประมาณในการทำ

สื่อไม่เพียงพอ ผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้แนวทางไว้ว่า ควรจัดหาสื่อสำเร็จรูปมาใช้สอนแทน และผู้บริหารควรจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอ

ผลการเปรียบเทียบระหว่างผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 1-15 ปี กับผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 16 ปีขึ้นไป มีการดำเนินการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาจากประสบการณ์ทำงาน พบว่า ผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 16 ปีขึ้นไป มีการดำเนินงานสูงกว่าผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 1-15 ปี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ข้อที่ 6 มีการส่งเสริมให้นำนวัตกรรมและเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ข้อที่ 2 มีการส่งเสริมให้ครูเสาะหาสื่อ และวิธีการสอนใหม่ ๆ มาใช้อย่างเหมาะสมในการเรียนการสอน ส่วนข้อที่มีการดำเนินการต่ำที่สุด ได้แก่ ข้อที่ 7 มีการประเมินผลการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

2.7 ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนและภูมิปัญญาท้องถิ่น

จากการศึกษา พบว่า การดำเนินการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ส่งเสริมให้นำนักเรียนไปศึกษานอกสถานที่จากแหล่งเรียนรู้ในชุมชน รองลงมา คือ คณะกรรมการสถานศึกษาได้แนะนำ ส่งเสริม สนับสนุน การจัดการเรียนการสอนในโรงเรียน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีการวางแผนร่วมกับชุมชนในการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน เพื่ออนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมถึงพลังงานและสิ่งแวดล้อมในชุมชนอย่างยั่งยืน สำหรับปัญหาในด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนและภูมิปัญญาท้องถิ่น พบว่า โรงเรียนไม่เข้าร่วมกิจกรรมประเพณีในท้องถิ่น ผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้แนวทางไว้ว่า ผู้บริหารควรส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการแบ่งคณะครูเข้าร่วมกิจกรรมกับชุมชนบ้าง เช่น ครูบางท่านจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามปกติ และครูบางท่านเข้าร่วมกิจกรรมกับชุมชน เมื่อชุมชนมีกิจกรรมในท้องถิ่น เป็นต้น

ผลการเปรียบเทียบระหว่างผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 1-15 ปี กับผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 16 ปีขึ้นไป มีการดำเนินการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาจากประสบการณ์ทำงาน พบว่า ผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 16 ปีขึ้นไป มีการดำเนินงานสูงกว่าผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 1-15 ปี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ข้อที่ 6 ส่งเสริมให้นำนักเรียนไปศึกษานอกสถานที่ จากแหล่งเรียนรู้ในชุมชน ข้อที่ 8 คณะกรรมการสถานศึกษาได้แนะนำ ส่งเสริม สนับสนุน การจัดการเรียนการสอนในโรงเรียน ส่วนข้อที่มีการดำเนินการต่ำที่สุด ได้แก่ ข้อที่ 5 ชุมชนมีส่วนร่วมในการระดมทรัพยากร เงินทุน และอุปกรณ์ให้แก่โรงเรียน

2.8 ด้านการนิเทศการศึกษา

จากการศึกษา พบว่า การดำเนินการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีแผนงานในการส่งครูผู้สอนเข้าร่วมการอบรมทางวิชาการ เช่น อบรมด้านหลักสูตร อบรมด้านการวัดและประเมินผล เป็นต้น รองลงมา คือ มีการจัดประชุมคณะครู เพื่อวางแผนการนิเทศภายในโรงเรียน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีการวางแผนงานการศึกษาดูงานของครูผู้สอน

ผลการเปรียบเทียบระหว่างผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 1-15 ปี กับผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 16 ปีขึ้นไป มีการดำเนินการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาจากประสบการณ์ทำงาน พบว่า ผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 16 ปีขึ้นไป มีการดำเนินงานสูงกว่าผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 1-15 ปี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ข้อที่ 2 มีแผนงานในการส่งครูผู้สอนเข้าร่วมการอบรมทางวิชาการ เช่น อบรมด้านหลักสูตร อบรมด้านการวัดและประเมินผล เป็นต้น ส่วนข้อที่มีการดำเนินการต่ำที่สุด ได้แก่ ข้อที่ 4 มีการวางแผนงานการศึกษาดูงานของครูผู้สอน

2.9 ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

จากการศึกษา พบว่า การดำเนินการในภาพรวมมีอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินคุณภาพภายในเพื่อปรับปรุง และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง รองลงมา คือ มีการพัฒนาระบบงานประกันคุณภาพสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ จัดระบบโครงสร้างองค์กรให้รองรับการจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษา

ผลการเปรียบเทียบระหว่างผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 1-15 ปี กับผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 16 ปีขึ้นไป มีการดำเนินการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาจากประสบการณ์ทำงาน พบว่า ผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 16 ปีขึ้นไป มีการดำเนินงานสูงกว่าผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 1-15 ปี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ข้อที่ 6 ปรับปรุงและพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา ข้อที่ 7 มีการพัฒนาระบบงานประกันคุณภาพสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง และข้อที่ 3 วางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ส่วนข้อที่มีการดำเนินการต่ำที่สุด ได้แก่ ข้อที่ 4 ดำเนินการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามแผน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย มีประเด็นที่นำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์สภาพ ปัญหาและแนวทางแก้ไขการดำเนินการบริหารงาน วิชาการของผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัด เชียงราย ดังนี้

1.1 ด้านหลักสูตร

การบริหารงานวิชาการ ด้านหลักสูตร พบว่า มีการดำเนินการอยู่ในระดับ มาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมีการวางแผนการใช้หลักสูตร โรงเรียนมีการวิเคราะห์หลักสูตร แกนกลางเพื่อจัดทำหลักสูตรของโรงเรียน มีการจัดทำหลักสูตรให้สามารถพัฒนาผู้เรียนได้ อย่างเหมาะสม มีการวางแผนการจัดกิจกรรมนักเรียนตามโครงสร้างของหลักสูตรได้ อย่างหลากหลายและสนองความต้องการของผู้เรียน มีการศึกษาหลักสูตร เอกสารประกอบ หลักสูตร สภาพแวดล้อมท้องถิ่น และผู้เรียน เพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการบริหารในการจัดทำแผน การเรียน วางแผนปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ ติดตาม ประเมินผล การดำเนินการใช้หลักสูตร ซึ่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และ ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดแนวทางการจัดการศึกษาไว้ในหมวด 4 มาตรา 27 กำหนดไว้ว่าให้คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดหลักสูตรแกนกลาง การศึกษา เพื่อความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ การดำรงชีวิต และการประกอบ อาชีพ ตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อ และให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีหน้าที่จัดทำสาระหลักสูตร ตามวัตถุประสงค์ในวรรคหนึ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัญหาในชุมชน และสังคมภูมิปัญญา ท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และ ประเทศชาติ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2546, หน้า 13-15) ซึ่งสอดคล้องกับ สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2543, หน้า 133) กล่าวว่า การบริหารวิชาการประกอบด้วยงานหลายอย่าง สิ่งสำคัญของงานด้านวิชาการ คือ หลักสูตร เป็นตัวกำกับงานด้านวิชาการ ขึ้นอยู่กับ ความสามารถของผู้นำ ในการนำไปใช้แต่ละสถานศึกษาจึงแตกต่างกันไป การจัดโปรแกรม การศึกษาขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง เช่น บุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ รวมทั้งผู้เรียนด้วย และอมรา เล็กเริงสินธุ์ (2540, หน้า 7) ได้กล่าวไว้เกี่ยวกับความหมายของหลักสูตร คือ โครงการและเนื้อหากิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดให้กับผู้เรียน เพื่อพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมต่าง ๆ อันพึงปรารถนาของสังคมอันจะทำให้ผู้เรียนสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคม อย่างมีความสุข โดยที่แผนงาน หรือโครงการนั้น ๆ จะต้องมียุทธศาสตร์ประกอบที่สมบูรณ์ มีจุดมุ่งหมาย

กำหนดเนื้อหาสาระ ประสบการณ์ที่มีคุณค่าต่อผู้เรียน มีการนำแผนงานไปปฏิบัติ ในสถานศึกษา จนส่งผลต่อผู้เรียนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และสามารถประเมินผล การเปลี่ยนแปลงของผู้เรียนได้ด้วย สมชาย ไชยจินดา (2547, หน้า 36-38) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การดำเนินงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนควรศึกษาหลักสูตรให้เข้าใจ มีการวางแผนการใช้หลักสูตรสถานศึกษา โดยมีการจัดหาเอกสารเพื่อการสนับสนุนการทำหลักสูตรให้เพียงพอต่อการใช้งาน และนำไปใช้ จัดกิจกรรมการเรียนการสอน รวมถึงผู้บริหารมีการกระตุ้นให้ครูจัดทำแผนการสอนให้ สอดคล้องกับหลักสูตรและเปิดโอกาสให้ครูผู้สอนมีส่วนร่วมในการพัฒนา และปรับปรุง หลักสูตรสถานศึกษา เนื่องจากว่าการพัฒนาสถานศึกษานั้นผู้บริหารจะต้องคำนึงถึงความรู้ ความสามารถของครู และจัดเตรียมเอกสารประกอบหลักสูตร เพื่อให้ครูผู้สอนเข้าใจถึง จุดมุ่งหมายของการพัฒนาหลักสูตร และยอดชาย คำชาย (2550, หน้า 51) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนหนองบัวพิทยาคม อำเภอท่าวังผา จังหวัดน่าน พบว่า ครูผู้สอนขาดความรู้ความเชี่ยวชาญด้านหลักสูตร ผู้บริหารควรจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรมาให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดทำหลักสูตรและการใช้หลักสูตร ควรให้มีการจัดทำหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ให้เป็นปัจจุบัน จัดให้มีการประชุมกลุ่มเพื่อ ปรึกษาหารือเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรร่วมกันหลายกลุ่มสาระเพื่อทราบปัญหาและหาทางแก้ไข และจัดให้มีระบบติดตามการใช้หลักสูตรและประเมินผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง และ ทักษิณ อารยะจารุ (2548, หน้า 130) กล่าวว่า เมื่อบุคลากรทางการศึกษาขาดความรู้ ความเข้าใจในหลักสูตรสถานศึกษา จำเป็นจะต้องส่งบุคลากรเข้ารับการอบรม หรือเชิญ วิทยากรมาให้ความรู้เรื่องของหลักสูตรสถานศึกษา หรือการไปศึกษาดูงาน

1.2 ด้านการวางแผนงานวิชาการ

การบริหารงานวิชาการ ด้านการวางแผนงานวิชาการ พบว่า มีการดำเนินการ อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูและบุคลากรทางการศึกษาสามารถปรับตัว และมีความ เข้าใจในการบริหารงานตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพทางการศึกษาของโรงเรียนเอกชนได้เป็น อย่างดี และตระหนักถึงความสำคัญของการบริหารงานมาก จึงส่งผลให้มีการวางแผนงาน วิชาการมีคุณภาพ โดยมีการรายงานผลการบริหารวิชาการทุกปี มีการดำเนินโครงการ กิจกรรมทางวิชาการ ในโรงเรียน มีการวางแผนการจัดทำโครงการ และแผนงานด้านวิชาการ สอดคล้องเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน มีการติดตาม และประเมินงานวิชาการ ตามแผนงานที่วางไว้ และนำผลการประเมินมาปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้น มีการนำผล การประเมินการดำเนินงานวิชาการไปปรับปรุงพัฒนาอย่างเป็นระบบ มีการศึกษาและรวบรวม

ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระแสงภูมรินทร์ สุดาติ (2552, หน้า 71) เรื่อง การศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กรณีศึกษา: โรงเรียนวชิรมกุฏ กรุงเทพมหานคร ผลจากการศึกษา พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการโดยรวมมีระดับการปฏิบัติมาก มีการวางแผนงาน มีการติดตาม และประเมินงานวิชาการ มีการรายงานผลการบริหารวิชาการทุกปี ยังสอดคล้องกับ วราภรณ์ อริยธนพล (2552, หน้า 89) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การศึกษาสภาพ ปัญหาและแนวทางแก้ไข ปัญหา การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครราชสีมา พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก กล่าวคือ มีการวางแผนงานวิชาการอย่างเป็นระบบ มีการดำเนินงานตามแผนที่วางไว้ นำผลการดำเนินงานมาประเมินและหาแนวทางปรับปรุง แก้ไข เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วัชรภรณ์ วิจารย์ (2550, หน้า 69) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเอกชนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ตามทัศนะของผู้บริหารและครูผู้สอน ผลการวิจัย พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก กล่าวคือ มีการวางแผนงานวิชาการให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของโรงเรียนอย่างเป็นระบบ มีการปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ และนำผลการดำเนินงานนั้นมาปรับปรุง และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

1.3 ด้านการเรียนการสอน

การบริหารงานวิชาการ ด้านการเรียนการสอน พบว่า มีการดำเนินการอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูผู้สอนมีวุฒิทางการศึกษา จึงมีความรู้ความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อีกทั้งยังได้รับการส่งเสริมให้จัดทำแผนการเรียนการสอน โดยยึดหลักผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพของตนเอง แต่ละบุคคล ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง คิดเป็น ทำเป็น เน้นทักษะกระบวนการกลุ่ม มีการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม และอาจเป็นเพราะโรงเรียนเอกชนมีการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสามารถปรับตัวได้ สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ การจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเข้าใจและเคารพในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและสังคม มีทักษะการดำรงชีวิตในสังคมอย่างเป็นสุข ไปพร้อม ๆ กับการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ด้านวิชาการ และมีจิตสำนึกในเกียรติภูมิของความเป็นไทย ในฐานะพลเมืองไทยและพลโลก ซึ่งสอดคล้องกับ กระทรวงศึกษาธิการ (2546ข) พบว่า การบริหารจัดการการใช้หลักสูตรสถานศึกษา มีการจัดครูเข้าสอนตรงตามวุฒิและตรงตามความรู้ความสามารถ กลุ่มสาระที่สอน ในขณะเดียวกันพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ.2545 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2545,

หน้า 17–28) ให้สถานศึกษาจะต้องพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ และครูจะต้องใช้เทคนิคการสอนในการจัดกิจกรรมกระบวนการเรียนการสอน โดยผู้บริหารต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้โดยจัดเนื้อหา สาระ และกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสามารถและความถนัดของผู้เรียน ให้ผู้เรียนค้นพบความสามารถของตนเอง และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนในวิชาเลือกเสรี ตามความสามารถและความถนัด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศุภมาศ ขาวแดง (2555, หน้า 61) ได้ทำการวิจัยเรื่องการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในระดับมัธยมศึกษา ของอำเภอเมือง จังหวัดพะเยา ผลการวิจัย พบว่า การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยสรุปผลได้ว่า ผู้บริหารจัดครูเข้าสอนตามวุฒิทางการศึกษา ส่งเสริมให้ครูทำแผนการจัดการเรียนรู้ตามสาระและหน่วยการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมให้ครูใช้เทคนิคในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และสิลาวัต จีระเสมานนท์ (2555, หน้า 50) ได้ทำการวิจัยเรื่องการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็กในอำเภอวังเหนือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต 3 พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีการส่งเสริมให้มีการพัฒนาครูเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

1.4 ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน

การบริหารงานวิชาการ ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน พบว่า มีการดำเนินการอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนเอกชนมีการประเมินผลการเรียนซึ่งเป็นกระบวนการสำคัญอย่างหนึ่งของการจัดการเรียนการสอน มีการกำหนดการวัดผลประเมินผลการเรียนของผู้เรียนไว้อย่างชัดเจนและครบถ้วนทุกชั้นตอน ในแต่ละภาคเรียนของทุกปี การศึกษา มีการส่งเสริมให้ครูจัดทำข้อสอบตามมาตรฐานการประเมิน ส่งเสริมให้ครูดำเนินการวัดผลและประเมินผลการเรียนโดยเน้นการประเมินผลจากสภาพจริง ส่งเสริมให้ครูจัดทำเครื่องมือวัดผลและประเมินผลการเรียนแต่ละรายวิชาให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีการติดตาม กำกับ และตรวจสอบคุณภาพการวัดผลและประเมินผลการเรียน ส่งเสริมให้ครูนำผลการเรียนของผู้เรียนมาศึกษาวิเคราะห์ เพื่อปรับปรุงการสอนของครู เพราะในการจัดการเรียนการสอนในแต่ละครั้ง ครูผู้สอนไม่สามารถทราบได้ว่าผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ในเรื่องใดบ้าง มาก-น้อยเพียงใด ดังนั้นครูผู้สอนจึงต้องมีเครื่องมือมาวิเคราะห์หาสาเหตุเพื่อปรับปรุงให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ตามจุดประสงค์ของหลักสูตรที่กำหนดไว้ นอกจากนี้การประเมินผลการเรียน ยังเป็นกระบวนการที่ช่วยให้ครูผู้สอนนำไปพัฒนาคุณภาพผู้เรียน เพราะจะช่วยให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่แสดงความก้าวหน้า พัฒนาการ ความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียนอย่างเต็มศักยภาพ ซึ่งสอดคล้อง

กับกมล สุทธาวาส (2546, หน้า 45) ทำการวิจัย เรื่อง รูปแบบการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดน่าน พบว่า ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับแนวคิดของ พิเชิต ฤทธิ์จรูญ (2545, หน้า 270) ได้อธิบายถึงการรายงานผลการประเมินผลการเรียนว่า เป็นการแจ้งผลการเรียนรู้ และพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ซึ่งเป็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ให้ผู้เรียนและผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้ทราบ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไข และส่งเสริมพัฒนาการเรียนของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพ รวมทั้งใช้เป็นข้อมูลสำหรับออกเอกสาร และรับรองผลการเรียนและวุฒิการศึกษาของผู้เรียนตามบทบาทหน้าที่ของแต่ละฝ่าย และสอดคล้องกับ ณรงค์ฤทธิ์ ปรีชากุล (2542, หน้า 65) ได้ศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดเทศบาลเมืองลำพูน ผลการศึกษาพบว่า ได้มีการให้ความสำคัญในเรื่องการวัดผล ให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและเนื้อหาของหลักสูตร มีการกำหนดเป้าหมายและวางแผนไว้ชัดเจน มีสิ่งอำนวยความสะดวกในเรื่องวัสดุการเรียนการสอน ตลอดจนการส่งเสริมการนำไปใช้ นอกจากนี้มีกิจกรรมการนิเทศ เพื่อช่วยปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนของครูด้วย

1.5 ด้านการวิจัยในชั้นเรียน

การบริหารงานวิชาการ ด้านการวิจัยในชั้นเรียน พบว่า มีการดำเนินการอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาให้ความสำคัญต่อการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งจะสามารถพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน มีการส่งเสริมให้ครูดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนและให้มีการดำเนินการวิจัยอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ มีการส่งเสริมให้ครูศึกษา วิเคราะห์ วิจัย เพื่อแก้ไขจุดอ่อน และเสริมจุดแข็งการเรียนรู้ของผู้เรียน มีการกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอน สร้างความตระหนักถึงความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน มีการกำกับ ดูแล สนับสนุนให้มีการแสดงผลงานวิจัยของโรงเรียน เพื่อประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. 2542 มาตรา 24 (5) ให้สถานศึกษาส่งเสริมให้ครูผู้สอนสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ มาตรา 30 ให้สถานศึกษาส่งเสริมให้ครูผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อ มาตรา 67 รัฐต้องส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา โดยมีครูเป็นผู้ปฏิบัติการวิจัย เรียกว่า ครูนักวิจัย (Teacher as Researcher) ซึ่งจะต้องมีพันธกิจที่จะต้องค้นหาคำตอบเพื่อแก้ปัญหาต่อไป ซึ่ง ณรงค์ เพ็ชรแสง (2556, หน้า 29, สื่อออนไลน์) ได้กล่าวถึง การวิจัยเพื่อพัฒนาการศึกษาว่า การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษามีขอบเขตอยู่ที่ การแก้ปัญหา และพัฒนาผู้เรียนเป็นสำคัญ และหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดแนวทางในการพัฒนาศักยภาพ ให้ครูมีความเป็นผู้นำทางวิชาการปฏิบัติหน้าที่โดยใช้

กระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ให้ครูสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ และสอดคล้องกับ วรณรัตน์ ทายิตา(2551, หน้า 48) ได้ทำการวิจัย เรื่อง สภาพและปัญหาการบริหารวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 4 พบว่า การบริหารงานวิชาการ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา มีการส่งเสริมให้ครูดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และสอดคล้องกับ วราภรณ์ อริยชนพล (2552, หน้า 94) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพ ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครราชสีมา พบว่า การบริหารด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา มีการส่งเสริมสนับสนุนให้ครูมีการวิจัยเพื่อการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเป็นสำคัญ และสิลาวดีจิระเสมานนท์ (2555, หน้า 52) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็กในอำเภอวังเหนือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต 3 พบว่า การบริหารงานวิชาการ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ได้ส่งเสริมให้ครูดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ มีการส่งเสริมให้ครูศึกษา วิเคราะห์ วิจัยเพื่อแก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็ง การเรียนรู้ของผู้เรียน และเพื่อพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอนทันสมัยมากยิ่งขึ้น

1.6 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

การบริหารงานวิชาการ ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา พบว่า มีการดำเนินการอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสื่อเป็นเครื่องมือที่สำคัญประการหนึ่ง การใช้สื่อจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ มีความเข้าใจ มีทักษะ มีเจตคติ และเข้าใจในกระบวนการเรียนการสอน และสื่อยังเป็นเครื่องกระตุ้นให้เกิดความรู้ความเข้าใจได้รวดเร็ว ผู้บริหารจึงต้องมีการส่งเสริมให้มีการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ส่งเสริมให้ครูเลือกนำสื่อ และวิธีการสอนใหม่ ๆ มาใช้อย่างเหมาะสมในการเรียนการสอน มีการส่งเสริมให้ครูผลิตและพัฒนาสื่อ นวัตกรรม การเรียนการสอนที่เหมาะสมเพื่อการศึกษา มีการส่งเสริมให้มีระบบในการบำรุงรักษาสื่อการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพโดยให้มีครูรับผิดชอบโดยตรง มีการส่งเสริมให้มีการจัดแหล่งเรียนรู้บรรยากาศ และสภาพแวดล้อมบริเวณโรงเรียนให้เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น สวนสมุนไพร สวนวิทยาศาสตร์ ห้องเรียนธรรมชาติ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับ อัมภา บุญช่วย (2537, หน้า 99) กล่าวว่า สื่อการสอนในปัจจุบันมีความสำคัญต่อหลักสูตรมากจนมีการพัฒนามาเป็นวิชาใหม่ที่เรียกว่าเทคโนโลยี ซึ่งส่วนใหญ่มักเกี่ยวข้องกับวัสดุที่ใช้ในการสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนและช่วยการสอนของครูให้ดำเนินไปได้สะดวกยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับ นิพนธ์ กาชาติ (2548, หน้า 54) ได้ทำการวิจัย เรื่องแนวปฏิบัติในการพัฒนาการบริหาร

งานวิชาการของโรงเรียนชุมชนบ้านวังดิน อำเภอสี จังหวัดลำพูน ผลการวิจัย พบว่า ครูมีการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา อยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับ วราภรณ์ อริยธรพล (2552) การศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครราชสีมา พบว่า ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี มีการส่งเสริมให้ครูใช้สื่อในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดทักษะ กระบวนการเรียนรู้ที่เข้าใจง่าย และรวดเร็ว มีการส่งเสริมสนับสนุนให้ครูผลิตสื่อ นวัตกรรมที่เหมาะสม อีกทั้งมีการจัดแหล่งเรียนรู้เพื่อเอื้อต่อการศึกษาเรียนรู้ของผู้เรียนด้วย

1.7 ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนและภูมิปัญญาท้องถิ่น

การบริหารงานวิชาการ ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนและภูมิปัญญาท้องถิ่น พบว่า มีการดำเนินการอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารส่งเสริมให้นำนักเรียนไปศึกษานอกสถานที่จากแหล่งเรียนรู้ในชุมชน คณะกรรมการสถานศึกษาได้แนะนำ ส่งเสริมสนับสนุน การจัดการเรียนการสอนในโรงเรียน คณะกรรมการสถานศึกษามีส่วนในการวางแผน และสนับสนุนงานวิชาการของโรงเรียน สรรวจแหล่งเรียนรู้ในชุมชน เพื่อจัดทำศูนย์ แหล่งเรียนรู้ในโรงเรียน ให้ผู้เรียนได้ศึกษา ชุมชนมีส่วนร่วมในการระดมทรัพยากร เงินทุน และอุปกรณ์ให้แก่โรงเรียน มีการประสานความร่วมมือกับชุมชน ในการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการให้ความรู้แก่ผู้เรียน เช่น การสอนดนตรีพื้นบ้าน งานหัตถกรรม และงานเกษตร เป็นต้น ซึ่งงานวิจัยของ ทรงพล ทรงจำ (2541) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา ศึกษากรณีโรงเรียนฝายกวางวิทยาคม อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา พบว่า ผู้ปกครองหรือชุมชนมีส่วนร่วมร่วมกับโรงเรียนเฉพาะให้การสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาวิชาการ หรือเป็นวิทยากรท้องถิ่นมาช่วยสอนร่วมกับครู แต่ให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับเปลี่ยนเนื้อหาวิชา น้อยมาก ชุมชนให้การสนับสนุนในด้านวัสดุเป็นส่วนใหญ่ การให้ข้อเสนอแนะแสดงความคิดเห็นในเรื่องการจัดการเรียนการสอนมีน้อยมาก ด้านการวัดประเมินผลชุมชนมีส่วนร่วมรับรู้เฉพาะข้อมูลในส่วนที่โรงเรียนแจ้งให้ทราบเท่านั้น โดยเฉพาะการรับทราบเพียงการแจ้งผลการเรียนของนักเรียนตามวาระที่โรงเรียนเชิญไปประชุม เนื่องจากผู้ปกครองหรือชุมชนเห็นว่าตนไม่มีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการจัดการเรียนการสอน และการวัดการประเมินผลแล้ว ยังเห็นว่าสิ่งที่โรงเรียนดำเนินการนั้นถูกต้องแล้ว และศิริมา เนตรสุวรรณ (2556, หน้า 81) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การบริหารวิชาการในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 พบว่า ด้านการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่นโดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะมีการส่งเสริมการสำรวจแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นทั้งในโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับ

การพัฒนาคุณภาพการศึกษา มีการร่วมมือกับกลุ่มงาน/กลุ่มสาระ ในการสร้างและพัฒนา แหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียน และมีการส่งเสริมสนับสนุนให้ครูใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอก โรงเรียนและการส่งเสริมการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้ครอบคลุมภูมิปัญญาท้องถิ่น อีกทั้งยังมีการจัดตั้งและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ และภูมิปัญญาท้องถิ่นรวมทั้งพัฒนาให้เกิดองค์ความรู้อีกด้วย ซึ่ง อารุง จันทวานิช (2546, หน้า 20) ได้กล่าวว่า โรงเรียนที่สมบูรณ์แบบนั้นต้องเป็นโรงเรียนที่สามารถเป็นแบบอย่างในการให้ความช่วยเหลือชุมชน และโรงเรียนอื่น และปัจจัยหลักแห่งการช่วยเหลือคือ เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ชุมชน และโรงเรียนอื่นในการพัฒนาครูและบุคลากร ร่วมและสนับสนุนส่งเสริมกิจกรรมชุมชน

1.8 ด้านการนิเทศการศึกษา

การบริหารงานวิชาการ ด้านการนิเทศการศึกษา พบว่า มีการดำเนินการ อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมีแผนงานในการส่งครูผู้สอนเข้าร่วมการอบรมทางวิชาการ เช่น อบรมด้านหลักสูตร อบรมด้านการวัดและประเมินผล เป็นต้น มีการจัดประชุมคณะครู เพื่อวางแผนการนิเทศภายในโรงเรียน มีการนำผลการประเมินการนิเทศไปพัฒนาการเรียน การสอน มีการวางแผนให้ครูผู้สอนเข้าอบรมเชิงปฏิบัติการ เช่น การวิจัยชั้นเรียน และการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เป็นต้น มีการติดตามผลและประเมินผล การนิเทศการเรียนการสอน และมีการวางแผนงานการศึกษาของครูผู้สอน ประกอบกับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 6 เรื่องมาตรฐานและการประกัน คุณภาพการศึกษา กำหนดให้สถานศึกษามีการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย การประกันคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอก และให้ถือว่าการประกันคุณภาพ ภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง รวมทั้ง นโยบายของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนได้กำหนดมาตรการให้โรงเรียน เอกชนดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยเน้นให้โรงเรียนในสังกัด จัดระบบพัฒนาคุณภาพการศึกษาโดยใช้กระบวนการนิเทศภายใน ซึ่งสอดคล้องกับ ชัชส์ภูมิ วิชา, ชญาดา วรรณภีระ และรัชพล ศรีธรรม (2559, หน้า 186) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนา คุณภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดเชียงราย พบว่า ด้านการนิเทศ การศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก คือ มีการวางแผนการจัดให้มีคณะกรรมการนิเทศภายใน มีการเก็บเอกสารและหลักฐานการประเมินผลการเรียนและเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างเป็น ระบบ และมีการดำเนินการนิเทศภายในสถานศึกษาอย่างเป็นระบบและทั่วถึง ซึ่งเป็นเช่นนี้ เพราะผลมาจากในปัจจุบันโรงเรียนเอกชนได้ปรับตัวเข้าสู่ยุคของการปฏิรูปการศึกษาใหม่ จึงตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นของการนิเทศภายใน ซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญในการ

พัฒนาคุณภาพการศึกษา และจริน แก้วอินแสง (2545, หน้า 77) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการให้สอดคล้องตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของโรงเรียนประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดน่าน พบว่า ความคิดเห็นสภาพการปฏิบัติการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารพิจารณาเป็นรายด้านสภาพการปฏิบัติที่มีการปฏิบัติสูงสุด คือ ด้านการนิเทศการศึกษา

1.9 ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

การบริหารงานวิชาการ ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา พบว่า มีการดำเนินการอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเชียงรายตระหนักถึงความสำคัญของงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา จึงมีการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินคุณภาพภายในเพื่อปรับปรุง และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง มีการพัฒนาระบบงานประกันคุณภาพสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง มีการวางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษา อีกทั้งยังมีการกำหนดเกณฑ์การประเมิน เป้าหมายความสำเร็จ ตามมาตรฐานและตัวชี้วัดของกระทรวงศึกษาธิการ ดำเนินการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามแผนจัดระบบโครงสร้างองค์กรให้รองรับการจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ น้ำทิพย์ ทะศรีแก้ว (2548, หน้า 64) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนเอกชน จังหวัดน่าน พบว่า ความคิดเห็นสภาพการปฏิบัติการบริหารงานวิชาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษา โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของการประกันคุณภาพ จึงมีการวางแผนงานประชุมแบ่งงานรับผิดชอบในการจัดระบบการประกันคุณภาพ มีการพัฒนาการเรียนการสอนอย่างมีคุณภาพเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาทั้งระบบ และมีการจัดเตรียมเอกสารหลักฐานพร้อมรับการประเมินตามมาตรฐานที่กำหนดจากผู้ประเมินภายนอก อีกทั้งมีการติดตามประเมินผลการเตรียมการรับการประเมินจากทางฝ่ายบริหารทุกระดับอีกด้วย และสอดคล้องกับ เรณู ชุ่มวารี (2549, หน้า ง) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การดำเนินการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนสิริมังคลานุสรณ์ จังหวัดเชียงใหม่ ผู้บริหารอำนวยความสะดวกให้ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญอยู่ในระดับดี และมีหลักสูตรที่เหมาะสมกับผู้เรียนและท้องถิ่น มีสื่อการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการเรียนรู้อยู่ในระดับดีมาก ส่วนครูมีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ และเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญอยู่ในระดับดี อีกทั้งผู้เรียนมีทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องในระดับพอใช้ แต่ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตรในระดับปรับปรุง ทำให้การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้โรงเรียนต้องเร่งผลักดันให้เกิดขึ้น

เพื่อใช้เป็นแนวทางในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ และวารสารณ์ อริยชนพล (2552, หน้า98) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การศึกษาสภาพ ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครราชสีมา พบว่าสภาพการบริหารวิชาการด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีการจัดระบบโครงสร้างองค์กรให้รองรับการจัดระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา มีการวางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษา รวมถึงมีการปรับปรุงและพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

2. ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบ สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย จำแนกตามประสบการณ์สอน 1-15 ปี กับ 16 ปีขึ้นไป โดยภาพรวมมีการดำเนินการในระดับมาก

ผลการเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน มีการดำเนินการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ทำงาน 1-15 ปี และที่มีประสบการณ์ทำงาน 16 ปีขึ้นไป พบว่า มีการดำเนินการภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาจากประสบการณ์ทำงาน พบว่าผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 16 ปีขึ้นไป มีการดำเนินงานสูงกว่าผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 1-15 ปี และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีการดำเนินการอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ด้านที่ 4 ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน ด้านที่มีการดำเนินการอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านการวางแผนงานวิชาการ ด้านการเรียนการสอน ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการวิจัยในชั้นเรียน ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี เพื่อการศึกษา และระดับการดำเนินการต่ำที่สุด ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน และ ภูมิปัญญาท้องถิ่น

ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ลัดดาวัลย์ แสงสำลี (2541, หน้า 95) เรื่อง การรับรู้ของครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ พบว่า การเปรียบเทียบการรับรู้ของครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ตามทัศนคติของครูที่มีประสบการณ์การสอนแตกต่างกัน โดยภาพรวม และรายด้านอยู่ในระดับมากไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับอารีย์ เกื้อกุล (2538, หน้า 91) พบว่า การปฏิบัติงานด้านการจัดการเรียนการสอนของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ตามทัศนคติของครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนต่ำกว่า 10 ปี และตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป โดยภาพรวม

และรายด้านอยู่ในระดับมากไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชินวรรณ บุญเกียรติ (2530, หน้า 16) ซึ่งผลการวิจัย พบว่า ประสบการณ์ในการเป็นครูต่ำกว่า 12 ปี กับประสบการณ์ ตั้งแต่ 12 ปีขึ้นไป มีทัศนคติต่อการปฏิบัติงานนิเทศภายในโรงเรียนของผู้บริหารโรงเรียนโดยภาพรวม ในระดับมากไม่แตกต่างกัน

ผลการวิจัยครั้งนี้กล่าวได้ว่า ประสบการณ์ทำงานของครูที่ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมาก ซึ่งไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารและบุคลากรครูโรงเรียนเอกชนมีวุฒิทางการศึกษา และสามารถปรับตัวและมีความเข้าใจในการบริหารงานวิชาการตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพทางการศึกษาของโรงเรียนเอกชน ได้เป็นอย่างดี ทั้งยังตระหนักถึงความสำคัญของการบริหารงานวิชาการมาก คือยอมรับว่างานวิชาการคือหัวใจของสถานศึกษา ผู้บริหาร ครูผู้สอนทุกกลุ่มประสบการณ์ในโรงเรียนต่างก็มีส่วนร่วมในการวางแผนงานวิชาการ ทุกคนมีการเข้าร่วมสัมมนา การอบรม มีการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมให้ทันสมัยอยู่เสมอ มีสิทธิเท่าเทียมกัน ทำให้การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเพื่องานวิชาการมีประสิทธิภาพ เพราะฉะนั้น ผู้บริหาร และครูผู้สอน จึงควรจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้สมดุลและเกื้อกูลส่งเสริมแก่กัน ไม่ควรเน้นงานด้านใดด้านหนึ่ง หรือหลายด้านจนละเลยงานด้านวิชาการ ดังนั้นโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ยังต้องการการพัฒนาคุณภาพการบริหารงานวิชาการต่อไป กล่าวคือ ผู้บริหารควรจัดสรรบุคลากรครูให้เพียงพอ สนับสนุนให้ครูผู้สอนได้รับการอบรมอย่างต่อเนื่องในด้านการดำเนินงานและการพัฒนาคุณภาพการบริหารงานวิชาการที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมให้จัดทำแผนการเรียนการสอนโดยยึดหลักผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพของแต่ละบุคคล ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง คิดเป็น ทำเป็น เน้นทักษะกระบวนการกลุ่ม มีการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม การจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเข้าใจและเคารพในธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและสังคม มีทักษะการดำรงชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข ไปพร้อมๆ กับการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ด้านวิชาการ เพื่อขงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น อีกทั้งมีจิตสำนึกในเกียรติภูมิของความเป็นไทย ในฐานะพลเมืองไทยและพลโลก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากการวิจัย พบว่า บุคลากรครูที่เริ่มปฏิบัติหน้าที่หลังศึกษาจบ ยังไม่มีความเข้าใจในหลักสูตรอย่างแท้จริง ดังนั้น ในระยะสั้นผู้บริหารจัดครูพี่เลี้ยงหรือหัวหน้ากลุ่มสาระช่วยดูแล

ครูใหม่อย่างใกล้ชิด ส่วนในระยะยาวควรส่งเสริมให้ครูผู้สอนเข้ารับการอบรมเชิงวิชาการ ด้านหลักสูตร

2. จากการวิจัย พบว่า บางช่วงเวลาไม่สามารถดำเนินงานตามแผนงานวิชาการที่วางไว้ได้ และผู้บริหารควรส่งเสริมงานวิชาการทุกกลุ่มสาระ ดังนั้น ควรขยายช่วงระยะเวลางานตาม แผนวิชาการ เพื่อให้สามารถบริหารจัดการได้อย่างเต็มที่ โดยไม่กระทบแผนงานถัดไป และ ผู้บริหารควรส่งเสริมสนับสนุนให้ครูผู้สอนได้รับการอบรม หรือศึกษาดูงานยังสถานศึกษาที่เป็น แก่นนำหรือประสบความสำเร็จ

3. จากการวิจัย พบว่า จำนวนผู้เรียนในห้องเรียนมีจำนวนมาก ทำให้ครูผู้สอนดูแล ไม่ทั่วถึง ดังนั้น ผู้บริหารจึงควรจัดหาห้องเรียนและครูผู้สอนเพิ่ม หรือส่งเสริมสนับสนุนให้ ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นกลุ่ม แบ่งการทำงานเป็นกลุ่ม โดยให้เพื่อนช่วย เพื่อน เป็นต้น

4. จากการวิจัย พบว่า มีผู้เรียนที่มีความบกพร่อง โดยที่ผู้ปกครองไม่ยอมรับ ทำให้เกิดปัญหาต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผล ดังนั้นผู้บริหาร ควรจะทำความเข้าใจกับผู้ปกครอง และหาทางออกร่วมกัน

5. จากการวิจัย พบว่า ครูผู้สอนไม่สามารถทำงานวิจัยที่ต้องใช้ระยะเวลายาวได้ ดังนั้น ผู้บริหารควรสนับสนุนให้ครูผู้สอนทำการวิจัยระยะสั้นภายใน 1 ภาคเรียน

6. จากการวิจัย พบว่า ครูผู้สอนไม่สามารถผลิตสื่อได้มากพอ เนื่องจากภาระงาน มีมาก อีกทั้งยังขาดงบประมาณ ดังนั้น ผู้บริหารควรมีการลดภาระงานด้านอื่น ๆ ให้กับ ครูผู้สอน จัดหาสื่อสำเร็จรูปมาเพิ่ม และวางแผนในการจัดสรรงบประมาณเพื่อจัดซื้อสื่อให้ เพียงพอ

7. จากการวิจัย พบว่า ปัญหาด้านการมีส่วนร่วมกับชุมชนและภูมิปัญญาท้องถิ่น คือ โรงเรียนไม่เข้าร่วมกิจกรรมประเพณีในท้องถิ่น ดังนั้น ผู้บริหารควรตระหนักถึงความสำคัญ ของความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน และการรักษารากเหง้าแห่งท้องถิ่น ควรสนับสนุน ส่งเสริมให้มีกิจกรรมร่วมกันระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

8. จากการวิจัย พบว่า ผู้บริหารขาดการนิเทศแบบต่อเนื่อง มีเวลาในการเข้านิเทศ น้อยเกินไป ดังนั้น ผู้บริหารควรมีการวางแผนจัดสรรเวลาในการเข้านิเทศ

9. จากการวิจัยพบว่า มาตรฐานตัวชี้วัดการประกันคุณภาพการศึกษาเปลี่ยนไป ทำให้ครูขาดความเข้าใจ ดังนั้น ผู้บริหารควรจัดอบรม เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจให้ครู เพื่อสามารถมาดำเนินการได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเรื่องแนวทางการพัฒนางานวิชาการสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเชียงราย
2. ควรมีการศึกษาเรื่องแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาของชาติ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมล ตราชู. (2542). แนวทางการบริหารและประเมินโครงการเพื่อพัฒนาการศึกษาท้องถิ่น.
นิตยสารท้องถิ่น, 39(9), 47.
- กมล ภูประเสริฐ. (2547). **การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา** (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ:
ปกครอศิลปวัฒนธรรม.
- กมล สุทธาวาส. (2546). **รูปแบบการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดน่าน**.
วิทยานิพนธ์ ค.ม., สถาบันราชภัฏอุตรดิตถ์, อุตรดิตถ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546ก). **สรุปการใช้สถานศึกษาโครงการติดตามและประเมินผล
การใช้หลักสูตรขั้นพื้นฐานของโรงเรียนนาร่อง และโรงเรียนเครือข่าย**.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546ข). **คู่มือการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล**.
กรุงเทพฯ: สำนักปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.
- กิตติพันธ์ รุจจิกุล. (2529). **พฤติกรรมผู้นำทางการศึกษา**. กรุงเทพฯ: โอ เอส พรินต์ติ้งเฮาส์
- กิติมา ปรีดีศิริก. (2529). **การบริหารและการนิเทศภายในเบื้องต้น**. กรุงเทพฯ: อักษรบัณฑิต.
- จรววยพร ธรรมินทร์. (2543). แนวทางในการบริหารงานสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
เอกชน. **วารสารการศึกษาเอกชน**, 10(9), 25.
- จรีน แก้วอินแสง (2545). **การบริหารงานวิชาการให้สอดคล้องตามพระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 ของโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอ
เมืองน่าน จังหวัดน่าน**. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., สถาบันราชภัฏอุตรดิตถ์, อุตรดิตถ์.
- จินดา สุมาลา. (2556). **พฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนระดับ
ประถมศึกษาขนาดเล็ก ในอำเภอวังเหนือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาลำปางเขต 3**. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยพะเยา, พะเยา.
- จุลชีพ ชินวรรโณ. (2549). **30 ปีความสัมพันธ์ทางการทูตไทย-จีน: ความร่วมมือระหว่าง
กัลยาณมิตร 2518-2548**. กรุงเทพฯ: กรมเอเชียตะวันออก กระทรวงต่างประเทศ.
- ชินวรรณ์ บุญเกียรติ. (2530). **การปฏิบัติงานนิเทศภายในของผู้บริหารโรงเรียน สังกัด
สำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราช**. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

- ชัชส์ภูมิ วิชา, ชญาดา วรรณภีระ และรัชพล ศรีธรรม. (2559). **การพัฒนาคุณภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเชียงราย**. สำนักวิชาสังคมศาสตร์: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- จิตติมา สุวรรณนา (2550). **สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิจิตร เขต 1**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์, เพชรบูรณ์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). **การวิจัยเบื้องต้น** (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2535). **การบริหารงานวิชาการโรงเรียน**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2546). **การบริหารงานวิชาการ**. กรุงเทพฯ: สหมิตรออฟเซต.
- ทรงพล ทรงจำ. (2541). **การมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา: ศึกษากรณีโรงเรียนฝายกวางวิทยาคม อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา**. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ศษ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่
- ทักษิณ อารยะจารุ. (2548). **การบริหารงานวิชาการโดยใช้วงจรคุณภาพของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุพรรณบุรี**. วิทยานิพนธ์ ศ.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี, กาญจนบุรี.
- ธเนศ ดิตรุ่งเรือง. (2540). **การประกันคุณภาพการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนเอกชน**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- ธเนศ สุนทรนนท์. (2553). **การปฏิบัติงานวิชาการของโรงเรียนแม่อนนวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่**. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- นราวดี ศิริโรจน์. (2543). **ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยนาฏศิลป์**. ปริญญาโท กศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- นียดา กรโกวิท. (2551). **การปฏิบัติงานวิชาการของโรงเรียนโกวิทดำรงเชียงใหม่**. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- ณรงค์ฤทธิ์ ปรีชานุกูล. (2542). **แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดเทศบาลเมืองลำพูน**. การค้นคว้าอิสระ ศษ.ม., วิทยาลัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

- นิพนธ์ กิनावงศ์. (2523). **หลักเบื้องต้นเกี่ยวกับการบริหารโรงเรียนและการนิเทศการศึกษา**. กรุงเทพฯ: พิมพ์เนตการพิมพ์.
- นิพนธ์ กาศาติ. (2548). **แนวปฏิบัติในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนชุมชนบ้านวังดิน อำเภอสี จังหวัดลำพูน**. การค้นคว้าอิสระ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- น้ำทิพย์ ทะศรีแก้ว. (2548). **การบริหารหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนเอกชนจังหวัดน่าน**. ปรินญาณินพนธ์ ค.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์, อุตรดิตถ์.
- บันลือ พุกษะวัน. (2522). **การประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ปรีชา คัมภีรปกรณ์. (2526). **การจัดการโรงเรียนปฐมศึกษา**. กรุงเทพฯ: ชวนการพิมพ์.
- พิชิต ฤทธิ์จรรยา. (2545). **หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา** (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิชัย เส็งยมจิตต์. (2541). **หลักการสอนและการเตรียมหลักการวิชาชีพภาคปฏิบัติ**. อุบลราชธานี: สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.
- พิชัย เส็งยมจิตต์. (2542). **การบริหารงานเฉพาะด้านในสถาบันการศึกษา**. อุบลราชธานี: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- พิทยาลงกรณ์ พิลาศเอมอร. (2523). **การบริหารวิชาการตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ของโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด**. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- พิสมัย ถีทะแก้ว. (ม.ป.ป.). **หลักสูตรประถมศึกษา** (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏดุสิต.
- พระเสถียรนันท์ สุตาติ. (2552). **การศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนก สามัญศึกษา กรณีศึกษา: โรงเรียนวชิรมกุฏกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.
- ภิญโญ สาธร. (2526). **หลักการบริหารการศึกษา** (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- มนต์ชิตา บุปผาคำ. (2544). **กลยุทธ์การตลาดของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ ค.ม., มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- ยอดชาย คำชาย. (2550). **การดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนหนองบัวพิทยาคม อำเภอท่าวังผา จังหวัดน่าน**. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

รวีวรรณ เสวตามร. (2529). บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนกับการบริหารงานวิชาการ.

สารพัฒนาหลักสูตร, 54, 43.

พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550. (2550). **ราชกิจจานุเบกษา. 125(7ก).**

รัชนี ลาภรัตน์ทอง. (2553). **การดำเนินการนิเทศภายในโรงเรียนบ้านเวียงฝาง**

จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

รุจิร ภู่อาระ และจันทราณี สงวนนาม. (2545). **การบริหารหลักสูตรในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ:**

บุ๊คพอยท์.

เรณู ชุ่มวารี. (2549). **การดำเนินการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนสิริมังคลานุสรณ์**

จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าอิสระ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

ลีลาวดี จีระเสมานนท์. (2555). **การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็กในอำเภอ**

วังเหนือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต 3.

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง กศ.ม., มหาวิทยาลัยพะเยา, พะเยา.

ลัดดาวัลย์ แสงสำลี. (2541). **การรับรู้ของครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร**

ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

วรรณรัตน์ ทายิดา. (2551). **สภาพและปัญหาการบริหารวิชาการของโรงเรียน**

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 4. การศึกษาค้นคว้า

ด้วยตนเอง กศ.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย, เลย.

วิชุดา พลรงค์. (2545). **สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา**

สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกระบี่. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัย

เกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.

วัชรภรณ์ วิจารย์. (2550). **การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเอกชนที่จัดการศึกษา**

ชั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม.,

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, มหาสารคาม.

วัฒนา มโนจิตร. (2540). **การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดเทศบาล**

นครเชียงใหม่. การค้นคว้าอิสระ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่

วรภรณ์ อริยธนพล. (2552). **การศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหา**

การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครราชสีมา.

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง กศ.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา, นครราชสีมา.

- ศิริมา เนตรสุวรรณ. (2556). **การบริหารวิชาการในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ประจวบคีรีขันธ์ เขต 2. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ค.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี, กรุงเทพฯ.**
- ศุภมาศ ขาวแดง. (2555). **การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในระดับมัธยมศึกษาของอำเภอเมือง จังหวัดพะเยา. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง กศ.ม., มหาวิทยาลัยพะเยา, พะเยา.**
- สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2543). **การบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ: มิตรสยาม.**
- สมชาย ไชยจินดา. (2547). **การดำเนินงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ในอำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ศษ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.**
- สนั่น เลิศทอง. (2555). **สภาพปัญหาของบุคลากรที่รับผิดชอบงานวิชาการโรงเรียนขนาดเล็ก กลุ่มนาปรัง กลุ่มปง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง กศ.ม., มหาวิทยาลัยพะเยา, พะเยา.**
- อานันตยา คำชมพู่. (2551). **การปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารสถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.**
- สุกัญญา ประเสริฐสังข์. (2556). **การศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ในกลุ่มจุน 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง กศ.ม., มหาวิทยาลัยพะเยา, พะเยา.**
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2546). **เอกสารประกอบการประชุมโครงการประชุมสัมมนาเพื่อเร่งรัดพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานสถานศึกษา. กระทรวงศึกษาธิการ.**
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2544). **คู่มือปฏิบัติงานของผู้บริหารโรงเรียน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.**
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) 2545. กรุงเทพฯ: พริกหวาน.**

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. (2542). **เอกสารสรุป ภารกิจ นโยบาย และ ผลงานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2548). **กฎหมายและระเบียบ ข้อบังคับที่เป็น อุปสรรคต่อการพัฒนาศักยภาพการจัดการศึกษาของเอกชน**. รายงานการวิจัย, กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- ณรงค์ เพ็ชรเลี้ยง. (2556). **การวิจัยในชั้นเรียนแบบหน้าเดียว**. สืบค้นเมื่อ 11 พฤษภาคม 2561, จาก www.gotoknow.org/posts/125946
- องค์การ อินทรมพรรษ์. (2545). **เอกสารการสอนชุดวิชาการจัดการโรงเรียนประถมศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 13)**. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- อดิษฐ์ ชาดิกำแหง. (2526). **หลักการบริหารการศึกษา**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- อนุสรณ์ ถึงสุขวงษ์. (2556). **หลักการและทฤษฎีการบริหารวิชาการ**. สืบค้นเมื่อ 12 พฤษภาคม 2561, จาก www.gotoknow.org/posts/340873
- อมรา เล็กเรียงสินธุ์. (2540). **หลักสูตรและการจัดการมัธยมศึกษา**. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- อารีย์ เกื้อกุล. (2538). **การศึกษาการปฏิบัติงานด้านการจัดการเรียนการสอนของผู้บริหารโรงเรียนประถม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี**. ปริญญาโท กศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, กรุงเทพฯ.
- อัญชลี โพธิ์ทอง และสมศักดิ์ คงเที่ยง. (2542). **หลักและทฤษฎีการบริหารการศึกษา**. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อำภา บุญช่วย. (2537). **การบริหารงานวิชาการในโรงเรียน (พิมพ์ครั้งที่ 2)**. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พริ้นติ้งเฮาส์.
- อำรุง จันทวานิช. (2546). **รายงานวิจัยและประเมินผลประสิทธิภาพการประถมศึกษา องค์กำหนดประสิทธิภาพของการประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- อุทัย ธรรมเดโช. (2531). **หลักการบริหารการศึกษา**. กรุงเทพฯ: เจ้าพระยาการพิมพ์.
- อุทัย บุญประเสริฐ. (2540). **หลักสูตรและการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน**. กรุงเทพฯ: เอส ดี เพรส.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ

เรื่อง สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา

ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย

Condition of academic administration of private School at elementary level
in Muang District, Chiang Rai Province.

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในจังหวัดเชียงราย
2. โปรดตอบแบบสอบถามทุกข้อในแต่ละตอนตามความเป็นจริง เพื่อผลการศึกษาที่ได้จะเป็นประโยชน์ในการนำไปเป็นแนวการปรับปรุง และแก้ไขงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในจังหวัดเชียงราย
3. ข้อมูลที่ตอบในแบบสอบถามจะไม่นำไปเปิดเผยในที่ใด ๆ การวิเคราะห์จะนำเสนอภาพรวมและใช้ประโยชน์ในการวิจัยเท่านั้น ซึ่งจะไม่ส่งผลกระทบต่อปฏิบัติงานของท่านแต่อย่างใด
4. แบบสอบถามมีทั้งหมด 3 ตอน คือ
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน
เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ
5 หมายความว่า มีการดำเนินการมากที่สุด
4 หมายความว่า มีการดำเนินการมาก
3 หมายความว่า มีการดำเนินการปานกลาง
2 หมายความว่า มีการดำเนินการน้อย
1 หมายความว่า มีการดำเนินการน้อยที่สุด
ตอนที่ 3 ความต้องการและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน

ผู้ศึกษาหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

นภาพร สุทรวงศ์

นิสิตปริญญาโท หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา วิทยาลัยการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถามคำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่ตรงความจริง

1. เพศ

 ชาย หญิง

2. อายุ

 ต่ำกว่า 25 ปี 25-35 ปี 36-45 ปี 46 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

 ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี

4. ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง/หน้าที่

 ผู้บริหาร ครูผู้สอน

5. ประสบการณ์การทำงาน

 1-15 ปี 16 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียน

เอกชน ระดับประถมศึกษา จังหวัดเชียงราย

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแต่ละข้อแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยใช้เกณฑ์ ดังนี้

5 หมายความว่า มีการดำเนินการมากที่สุด

4 หมายความว่า มีการดำเนินการมาก

3 หมายความว่า มีการดำเนินการปานกลาง

2 หมายความว่า มีการดำเนินการน้อย

1 หมายความว่า มีการดำเนินการน้อยที่สุด

ข้อที่	การบริหารงานวิชาการ	ระดับการดำเนินการ				
		5	4	3	2	1
ด้านหลักสูตร						
1	โรงเรียนของท่านมีการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางเพื่อจัดทำหลักสูตรของโรงเรียน					
2	มีการวางแผนการใช้หลักสูตร					
3	มีการจัดทำหลักสูตรให้สามารถพัฒนาผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม					
4	มีการศึกษาหลักสูตร เอกสารประกอบหลักสูตร สภาพแวดล้อมท้องถิ่น และผู้เรียน เพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการบริหารในการจัดทำแผนการเรียน					
5	มีการวางแผนการจัดกิจกรรมนักเรียนตามโครงสร้างของหลักสูตรได้อย่างหลากหลายและสนองความต้องการของผู้เรียน					
6	ติดตาม ประเมินผลการดำเนินการใช้หลักสูตร					
7	วางแผนปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ					

ข้อที่	การบริหารงานวิชาการ	ระดับการดำเนินการ				
		5	4	3	2	1
ด้านการวางแผนงานวิชาการ						
1	มีการศึกษาและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน					
2	มีการวางแผนการจัดทำโครงการ และแผนงานด้านวิชาการสอดคล้องเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน					
3	มีการดำเนินโครงการกิจกรรมทางวิชาการในโรงเรียน					
4	มีการติดตาม และประเมินงานวิชาการตามแผนงานที่วางไว้					
5	นำผลการประเมินมาปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้น					
6	มีการรายงานผลการบริหารวิชาการทุกปี					
7	มีการนำผลการประเมินการดำเนินงานวิชาการไปปรับปรุงพัฒนาอย่างเป็นระบบ					
ด้านการเรียนการสอน						
1	ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการเรียนการสอนโดยยึดหลักผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง					
2	ส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยยึดหลักผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตามศักยภาพของแต่ละบุคคล					
3	ส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติ ให้ทำได้ ทำเป็น และคิดเป็น					
4	ส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นทักษะกระบวนการกลุ่ม					
5	ส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม					

ข้อที่	การบริหารงานวิชาการ	ระดับการดำเนินการ				
		5	4	3	2	1
6	ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการสอนที่บูรณาการในทุกกลุ่มสาระ รวมถึง การนำภูมิปัญญาท้องถิ่นและเทคโนโลยีมาใช้					
7	ส่งเสริมให้ครูบูรณาการ สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในการเรียนการสอนตลอดเวลา					
8	ส่งเสริมให้ครูจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ทุกเวลา ทุกสถานที่					
9	ส่งเสริมให้ครูอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้จากแหล่งความรู้ที่หลากหลาย เช่น ห้องสมุด สภาพแวดล้อม ภูมิปัญญาท้องถิ่นฯ					
10	มีการส่งเสริมให้ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย					
11	ส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมการสอนซ่อมเสริมเพื่อพัฒนาผู้เรียนที่มีผลการเรียนต่ำ					
12	มีการติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ					
ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน						
1	วิเคราะห์และกำหนดนโยบายทั่วไปเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนโดยใช้เครื่องมือวัดผล วิธีการประเมินผลการเรียนตามสภาพจริง					
2	ได้กำหนดการวัดผลประเมินผลการเรียนของผู้เรียนไว้อย่างชัดเจนและครบถ้วนทุกชั้นตอน ในแต่ละภาคเรียนของทุกปีการศึกษา					
3	ส่งเสริมให้ครูดำเนินการวัดผลและประเมินผลการเรียนโดยเน้นการประเมินผลจากสภาพจริง					

ข้อที่	การบริหารงานวิชาการ	ระดับการดำเนินการ				
		5	4	3	2	1
4	มีการส่งเสริมให้ครูจัดทำข้อสอบตามมาตรฐาน การประเมิน					
5	ส่งเสริมให้ครูจัดทำเครื่องมือวัดผลและประเมินผล การเรียนรู้แต่ละรายวิชาให้สอดคล้องกับมาตรฐาน การเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้และการจัดกิจกรรม การเรียนรู้					
6	ส่งเสริมให้ครูจัดทำแฟ้มสะสมงาน เพื่อประเมินผล การเรียนรู้ของผู้เรียนและผลการสอนของครู					
7	ส่งเสริมให้ครูนำผลการเรียนรู้ของผู้เรียนมาศึกษา วิเคราะห์ เพื่อปรับปรุงการสอนของครู					
8	มีการติดตาม กำกับ และตรวจสอบคุณภาพการวัดผล และประเมินผลการเรียนรู้					
ด้านการวิจัยในชั้นเรียน						
1	สร้างความตระหนักถึงความสำคัญของการวิจัย ในชั้นเรียน					
2	กำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอน					
3	ส่งเสริมให้ครูดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนและให้มี การดำเนินการวิจัยอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ					
4	ส่งเสริมให้ครูศึกษา วิเคราะห์ วิจัยเพื่อแก้ไขจุดอ่อน และเสริมจุดแข็งการเรียนรู้ของผู้เรียน					
5	กำกับ ดูแล สนับสนุนให้มีการแสดงผลงานวิจัยของ โรงเรียน					
6	นำผลการวิจัยไปต่อยอดในการนำเสนอหรือจัดพิมพ์ ในวารสารทางวิชาการเพื่อเผยแพร่ต่อสังคม					

ข้อที่	การบริหารงานวิชาการ	ระดับการดำเนินการ				
		5	4	3	2	1
ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา						
1	มีการส่งเสริมให้ครูผลิตและพัฒนาสื่อ นวัตกรรม การเรียนการสอนที่เหมาะสมเพื่อการศึกษา					
2	มีการส่งเสริมให้ครูเลือกนำสื่อ และวิธีการสอนใหม่ ๆ มาใช้อย่างเหมาะสมในการเรียนการสอน					
3	มีการส่งเสริมให้มีระบบในการบำรุงรักษาสื่อการเรียน การสอนอย่างมีประสิทธิภาพโดยให้มีครูรับผิดชอบ โดยตรง					
4	มีการส่งเสริมให้มีการจัดแหล่งเรียนรู้ บรรยากาศ และ สภาพแวดล้อมบริเวณโรงเรียนให้เอื้อต่อการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ เช่น สวนสมุนไพร สวนวิทยาศาสตร์ ห้องเรียนธรรมชาติ เป็นต้น					
5	มีการส่งเสริมให้จัดห้องสมุดที่เอื้อต่อการศึกษา ค้นคว้า ของผู้เรียน และบุคลากรในสถานศึกษา					
6	มีการส่งเสริมให้มีการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยี เข้ามาใช้ในการจัดการเรียนการสอน					
7	มีการประเมินผลการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี เพื่อการศึกษา					
ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนและภูมิปัญญาท้องถิ่น						
1	สำรวจแหล่งเรียนรู้ในชุมชน เพื่อจัดทำศูนย์ แหล่งเรียนรู้ในโรงเรียน ให้ผู้เรียนได้ศึกษา					
2	มีการวางแผนร่วมกับชุมชนในการมีส่วนร่วมในการ จัดการเรียนการสอน เพื่ออนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมถึงพลังงานและสิ่งแวดล้อมในชุมชนอย่างยั่งยืน					
3	มีการประสานความร่วมมือกับชุมชน ในการนำ ภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการให้ความรู้ แก่ผู้เรียน เช่น การสอนดนตรีพื้นบ้าน งานหัตถกรรม และงานเกษตร เป็นต้น					

ข้อที่	การบริหารงานวิชาการ	ระดับการดำเนินการ				
		5	4	3	2	1
4	ชุมชนได้ให้ข้อเสนอแนะ และแนวทางแก้ไข เพื่อปรับปรุงการดำเนินงานและกิจกรรมของโรงเรียน					
5	ชุมชนมีส่วนร่วมในการระดมทรัพยากร เงินทุน และ อุปกรณ์ให้แก่โรงเรียน					
6	ส่งเสริมให้นำนักเรียนไปศึกษานอกสถานที่ จากแหล่งเรียนรู้ในชุมชน					
7	คณะกรรมการสถานศึกษามีส่วนในการวางแผน และ สนับสนุนงานวิชาการของโรงเรียน					
8	คณะกรรมการสถานศึกษาได้แนะนำ ส่งเสริม สนับสนุน การจัดการเรียนการสอนในโรงเรียน					
ด้านการนิเทศการศึกษา						
1	มีการจัดประชุมคณะครู เพื่อวางแผนการนิเทศภายใน โรงเรียน					
2	มีแผนงานในการส่งครูผู้สอนเข้ารับการอบรม ทางวิชาการ เช่น อบรมด้านหลักสูตร อบรมด้านการ วัดและประเมินผล เป็นต้น					
3	มีการวางแผนให้ครูผู้สอนเข้าอบรมเชิงปฏิบัติการ เช่น การวิจัยชั้นเรียน และการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เป็นต้น					
4	มีการวางแผนงานการศึกษาดูงานของครูผู้สอน					
5	ผู้บริหารมีบทบาทในการนิเทศการสอน โดยการเยี่ยม ชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ					
6	มีการดำเนินการนิเทศการสอนอย่างมีกัลยาณมิตร นิเทศ					
7	มีการติดตามผลและประเมินผลการนิเทศการเรียน การสอน					

ข้อที่	การบริหารงานวิชาการ	ระดับการดำเนินการ				
		5	4	3	2	1
8	ให้มีการนำผลการประเมินการนิเทศไปพัฒนาการเรียนการสอน					
ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา						
1	จัดระบบโครงสร้างองค์กรให้รองรับการจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษา					
2	กำหนดเกณฑ์การประเมิน เป้าหมายความสำเร็จ ตามมาตรฐานและตัวชี้วัดของกระทรวงศึกษาธิการ					
3	วางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษา					
4	ดำเนินการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามแผน					
5	ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินคุณภาพภายใน เพื่อปรับปรุง และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง					
6	ปรับปรุงและพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา					
7	มีการพัฒนาระบบงานประกันคุณภาพสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะและแสดงความคิดเห็น หรือแนวทางแก้ไขหากมีปัญหในงาน
บริหารวิชาการ

1. ด้านหลักสูตร	
ปัญหาในการบริหาร	ข้อเสนอแนะ

2. ด้านการวางแผนงานวิชาการ	
ปัญหาในการบริหาร	ข้อเสนอแนะ

3. ด้านการเรียนการสอน	
ปัญหาในการบริหาร	ข้อเสนอแนะ

4. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน	
ปัญหาในการบริหาร	ข้อเสนอแนะ

5. ด้านการวิจัยในชั้นเรียน	
ปัญหาในการบริหาร	ข้อเสนอแนะ

6. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	
ปัญหาในการบริหาร	ข้อเสนอแนะ

7. ด้านการนิเทศการศึกษา	
ปัญหาในการบริหาร	ข้อเสนอแนะ

8. ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา	
ปัญหาในการบริหาร	ข้อเสนอแนะ

9. ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนและภูมิปัญญาท้องถิ่น	
ปัญหาในการบริหาร	ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข การตรวจความสอดคล้องของเนื้อหา

แบบประเมินผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย
เรื่อง สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา
ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย

คำชี้แจง: แบบประเมินความเที่ยงตรง (IOC) ของเครื่องมือการวิจัยเรื่องสภาพการบริหารงาน
วิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย เพื่อประเมิน
ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อคำถาม มีความเหมาะสมในการนำไปใช้ เป็นเครื่องมือ
ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะทำให้การประเมินความเที่ยงตรงในตอนที่ 2 โดยได้กำหนด
เกณฑ์ในการพิจารณาความเที่ยงตรง

+1 = แน่ใจว่าคำถามมีความเหมาะสม

0 = ไม่แน่ใจว่าคำถามมีความเหมาะสมหรือไม่

-1 = แน่ใจว่าคำถามไม่มีความเหมาะสม

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นของท่านว่า ข้อความมีความ
สอดคล้อง หรือถูกต้องเพียงใด

แบบตารางหาความตรงเชิงเนื้อหาด้วยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC โดยผู้เชี่ยวชาญ เรื่อง สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย

ข้อ	รายการ	คะแนน			รวม	ค่า IOC	สรุปผล
		ผู้เชี่ยวชาญ					
		คนที่					
1	2	3					
ด้านหลักสูตร							
1	โรงเรียนของท่านมีการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลาง เพื่อจัดทำหลักสูตรของโรงเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
2	มีการวางแผนการใช้หลักสูตร	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
3	มีการจัดทำหลักสูตรให้สามารถพัฒนาผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม	+1	+1	+1	3		สอดคล้อง
4	มีการศึกษาหลักสูตร เอกสารประกอบหลักสูตร สภาพแวดล้อมท้องถิ่น และผู้เรียน เพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการบริหารในการจัดทำแผนการเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
5	มีการวางแผนการจัดกิจกรรมนักเรียนตามโครงสร้างของหลักสูตรได้อย่างหลากหลาย และสนองความต้องการของผู้เรียน	0	+1	+1	2	0.67	สอดคล้อง
6	ติดตาม ประเมินผลการดำเนินการใช้หลักสูตร	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
7	วางแผนปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
ด้านการวางแผนงานวิชาการ							
1	มีการศึกษาและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
2	มีการวางแผนการจัดทำโครงการ และแผนงานด้านวิชาการสอดคล้องเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
3	มีการดำเนินโครงการกิจกรรมทางวิชาการในโรงเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง

ข้อ	รายการ	คะแนน			รวม	ค่า IOC	สรุปผล
		ผู้เชี่ยวชาญ					
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
4	มีการติดตาม และประเมินงานวิชาการ ตามแผนงานที่วางไว้	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
5	นำผลการประเมินมาปรับปรุงการเรียน การสอนให้ดีขึ้น	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
6	มีการรายงานผลการบริหารวิชาการทุกปี	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
7	มีการนำผลการประเมินการดำเนินงาน วิชาการไปปรับปรุงพัฒนาอย่างเป็นระบบ	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
ด้านการเรียนการสอน							
1	ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการเรียนการสอน โดยยึดหลักผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
2	ส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยยึดหลักผู้เรียนทุกคนมีความสามารถ เรียนรู้และพัฒนาตามศักยภาพของแต่ละ บุคคล	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
3	ส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติ ให้ทำได้ ทำเป็น และคิดเป็น	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
4	ส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้น ทักษะกระบวนการกลุ่ม	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
5	ส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่กระตุ้น ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
6	ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการสอนที่บูรณาการ ในทุกกลุ่มสาระ รวมถึง การนำภูมิปัญญา ท้องถิ่นและเทคโนโลยีมาใช้	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
7	ส่งเสริมให้ครูบูรณาการ สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ในการเรียนการสอนตลอดเวลา	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
8	ส่งเสริมให้ครูจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อม ในห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ทุกเวลา ทุกสถานที่	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง

ข้อ	รายการ	คะแนน			รวม	ค่า IOC	สรุปผล
		ผู้เชี่ยวชาญ					
		1	2	3			
9	ส่งเสริมให้ครูอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้จากแหล่งความรู้ที่หลากหลาย เช่น ห้องสมุด สภาพแวดล้อม ภูมิปัญญาท้องถิ่นฯ	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
10	มีการส่งเสริมให้ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
11	ส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมการสอนซ่อมเสริมเพื่อพัฒนาผู้เรียนที่มีผลการเรียนต่ำ	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
12	มีการติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน							
1	วิเคราะห์และกำหนดนโยบายทั่วไปเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนโดยใช้เครื่องมือวัดผลวิธีการประเมินผลการเรียนตามสภาพจริง	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
2	ได้กำหนดการวัดผลประเมินผลการเรียนของผู้เรียนไว้อย่างชัดเจนและครบถ้วนทุกขั้นตอนในแต่ละภาคเรียนของทุกปีการศึกษา	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
3	ส่งเสริมให้ครูดำเนินการวัดผลและประเมินผล การเรียนโดยเน้นการประเมินผลจากสภาพจริง	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
4	มีการส่งเสริมให้ครูจัดทำข้อสอบตามมาตรฐานการประเมิน	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
5	ส่งเสริมให้ครูจัดทำเครื่องมือวัดผลและประเมินผลการเรียนแต่ละรายวิชาให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้แผนการจัดการเรียนรู้และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
6	ส่งเสริมให้ครูจัดทำแฟ้มสะสมงานเพื่อประเมินผลการเรียนของผู้เรียนและผลการสอนของครู	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง

ข้อ	รายการ	คะแนน			รวม	ค่า IOC	สรุปผล
		ผู้เชี่ยวชาญ					
		1	2	3			
7	ส่งเสริมให้ครูนำผลการเรียนของผู้เรียนมา ศึกษาวิเคราะห์ เพื่อปรับปรุงการสอนของครู	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
8	มีการติดตาม กำกับ และตรวจสอบคุณภาพ การวัดผลและประเมินผลการเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
ด้านการวิจัยในชั้นเรียน							
1	สร้างความตระหนักถึงความสำคัญของ การวิจัยในชั้นเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
2	กำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอน	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
3	ส่งเสริมให้ครูดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนและให้ มีการดำเนินการวิจัยอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
4	ส่งเสริมให้ครูศึกษา วิเคราะห์ วิจัยเพื่อแก้ไข จุดอ่อน และเสริมจุดแข็งการเรียนรู้ของผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
5	กำกับ ดูแล สนับสนุนให้มีการแสดงผล งานวิจัยของโรงเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
6	นำผลการวิจัยไปต่อยอดในการนำเสนอหรือ จัดพิมพ์ในวารสารทางวิชาการเพื่อเผยแพร่ต่อ สังคม	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
ด้านการพัฒนาสื่อนวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา							
1	มีการส่งเสริมให้ครูผลิตและพัฒนาสื่อ นวัตกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมเพื่อ การศึกษา	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
2	มีการส่งเสริมให้ครูเลือกนำสื่อ และวิธีการสอน ใหม่ๆ มาใช้อย่างเหมาะสมในการเรียนการสอน	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
3	มีการส่งเสริมให้มีระบบในการบำรุงรักษาสื่อ การเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพโดยให้มี ครูรับผิดชอบโดยตรง	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง

ข้อ	รายการ	คะแนน			รวม	ค่า IOC	สรุปผล
		ผู้เชี่ยวชาญ					
		คนที่					
1	2	3					
4	มีการส่งเสริมให้มีการจัดแหล่งเรียนรู้บรรยากาศ และสภาพแวดล้อมบริเวณโรงเรียนให้เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น สวนสมุนไพร สวนวิทยาศาสตร์ ห้องเรียนธรรมชาติ เป็นต้น	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
5	มีการส่งเสริมให้จัดห้องสมุดที่เอื้อต่อการศึกษาค้นคว้าของผู้เรียน และบุคลากรในสถานศึกษา	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
6	มีการส่งเสริมให้มีการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการจัดการเรียนการสอน	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
7	มีการประเมินผลการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนและภูมิปัญญาท้องถิ่น							
1	สำรวจแหล่งเรียนรู้ในชุมชน เพื่อจัดทำศูนย์แหล่งเรียนรู้ในโรงเรียน ให้ผู้เรียนได้ศึกษา	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
2	มีการวางแผนร่วมกับชุมชนในการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน เพื่ออนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมถึงพลังงานและสิ่งแวดล้อมในชุมชนอย่างยั่งยืน	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
3	มีการประสานความร่วมมือกับชุมชน ในการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการให้ความรู้แก่ผู้เรียน เช่น การสอนดนตรีพื้นบ้าน งานหัตถกรรม และงานเกษตร เป็นต้น	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
4	ชุมชนได้ให้ข้อเสนอแนะ และแนวทางแก้ไข เพื่อปรับปรุงการดำเนินงานและกิจกรรมของโรงเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
5	ชุมชนมีส่วนร่วมในการระดมทรัพยากร เงินทุน และอุปกรณ์ให้แก่โรงเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง

ข้อ	รายการ	คะแนน			รวม	ค่า IOC	สรุปผล
		ผู้เชี่ยวชาญ					
		คนที่ 1	2	3			
6	ส่งเสริมให้นำนักเรียนไปศึกษานอกสถานที่ จากแหล่งเรียนรู้ในชุมชน	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
7	คณะกรรมการสถานศึกษามีส่วนในการวางแผน และสนับสนุนงานวิชาการของโรงเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
8	คณะกรรมการสถานศึกษาได้แนะนำ ส่งเสริมสนับสนุน การจัดการเรียนการสอนในโรงเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
ด้านการนิเทศการศึกษา							
1	มีการจัดประชุมคณะครู เพื่อวางแผนการนิเทศภายในโรงเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
2	มีแผนงานในการส่งครูผู้สอนเข้าร่วมการอบรมทางวิชาการ เช่น อบรมด้านหลักสูตร อบรมด้านการวัดและประเมินผล เป็นต้น	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
3	มีการวางแผนให้ครูผู้สอนเข้าอบรมเชิงปฏิบัติการ เช่น การวิจัยชั้นเรียน และการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เป็นต้น	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
4	มีการวางแผนงานการศึกษาดูงานของครูผู้สอน	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
5	ผู้บริหารมีบทบาทในการนิเทศการสอน โดยการเยี่ยมชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
6	มีการดำเนินการนิเทศการสอนอย่างมีกัลยาณมิตรนิเทศ	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
7	มีการติดตามผลและประเมินผลการนิเทศการเรียนการสอน	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
8	ให้มีการนำผลการประเมินการนิเทศไปพัฒนาการเรียนการสอน	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง

ข้อ	รายการ	คะแนน			รวม	ค่า IOC	สรุปผล
		ผู้เชี่ยวชาญ					
		คนที่					
1	2	3					
ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา							
1	จัดระบบโครงสร้างองค์กรให้รองรับการจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษา	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
2	กำหนดเกณฑ์การประเมิน เป้าหมายความสำเร็จตามมาตรฐานและตัวชี้วัดของกระทรวงศึกษาธิการ	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
3	วางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษา	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
4	ดำเนินการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามแผน	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
5	ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินคุณภาพภายในเพื่อปรับปรุง และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
6	ปรับปรุงและพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
7	มีการพัฒนาระบบงานประกันคุณภาพสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง

ภาคผนวก ค การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

การหาค่าความเชื่อมั่นมีขั้นตอนดังนี้

1. เลือกเมนู Analyze เลือกคำสั่ง Scale เลือกคำสั่งย่อย Reliability
2. เลือกตัวแปรที่ต้องการคำนวณหาความเชื่อมั่นโดยคลิกปุ่ม ตัวแปรใส่ช่อง Items

เลือกทุกตัว

3. คลิกปุ่ม Model เลือก Alpha ซึ่งเป็นวิธีทดสอบของ Cronbach
4. คลิกปุ่ม Statistics จะปรากฏหน้าจอ Reliability Analysis: Statistics ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่น

ดังนี้

Cronbach's Alpha	N of Items
.921	9

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นภาพร สุทรวงศ์
วัน เดือน ปี เกิด	21 มีนาคม 2519
สถานที่เกิด	เชียงราย
วุฒิการศึกษา	ศษ.บ. (การศึกษาปฐมวัย), มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต, จังหวัดกรุงเทพมหานคร
ที่อยู่ปัจจุบัน	เลขที่ 2 ม.1 ต.หนองหล่ม อ.ดอกคำใต้ จ.พะเยา 56120
ผลงานตีพิมพ์	นภาพร สุทรวงศ์ (ผู้บรรยาย). (16 มิถุนายน 2561). สภาการ บริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในอำเภอ เมือง จังหวัดเชียงราย. ใน การประชุมทางวิชาการบัณฑิตศึกษาครั้งที่ 4 (หน้า 809-818). พะเยา: มหาวิทยาลัยพะเยา.

